

Vsakoletno novoletno prireditev simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik, ki ga že osemnajsto leto pripravlja prof. Tomaž Habe, obišče v prednovoletnih dneh mnogo Kamničanov, Mengšanov in Domžalčanov. Tudi letos je bil koncert si mfoničnega orkestra Domžale - Kamnik lep uvod v praznično novoletno razpoloženje.

O kandidatih za člana predsedstva SFRJ iz Slovenije:

Povejte svoje mnenje tudi vi

Da bi vključili v volilni postopek tudi vaše mnenje, vas vabimo, da se vključite v razpravo o kandidatih za člana predsedstva SFRJ iz SR Slovenije, ki bo — kot je znano — v naslednjem obdobju tudi predsednik predsedstva SFRJ.

Na zborih krajanov, ki bodo v času do 5. februarja (GLEJ RAZPORED PO KS NA 3. STRANI) boste lahko zvedeli tudi vse o programih krajevnih in občinskega samoprispevka.

Torej, udeležite se zborov krajanov!

VABLJENI!

Aktualni pogovor:

Pred razpisom novega referenduma za V. samoprispevek v občini Domžale smo. Prav je zato, da slišimo besedo najbolj pristojnega človeka v občini, ki smo ga tudi povabili na aktualni pogovor. Gotovo je, da so časi težki, pa tudi to, da je zato še toliko bolj neumestno pričakovati od kogarkoli, da bi nam karkoli podaril, zgradil, daroval. Vse, kar potrebujemo, si bomo morali zgraditi sami. Žal je tako, s tem si moramo biti na jasnem ...

Govori predsednik Sob Domžale in hkrati predsednik Komisije za pripravo programa V. samoprispevka v občini Domžale dipl. pravnik Peter Primožič.

Tu so sicer odgovori na vprašanja našemu županu:

Zanesimo se naše, nihče nam ne bo nič dal ...

1. Kaj so naši občini prinesli štirje dosednji samoprispevki?

Današnji generaciji je težko predočiti velikost koraka v osnovnem šolstvu, ki smo ga napravili v dvajsetih letih. Osnovne šole so bile tedaj premajhne, nesodobne, nepremišljene, danes so vse osnovne šole nove oziroma

prenovljene, dovolj velike, imamo novo šolo s prilagojenim programom, imamo devet novih telovadnic, ki niso namenjene le šolarjem, imamo sodobno opremo, učila, igrišča itd. In vse to za današnje število osnovnošolcev. Na POTREBNO RAVEN BOMO do izteka samoprispevka povečali tudi pro-

store Srednje kovinarske in usnjarsko galanterijske šole. Delavnice so že urejene, sledijo še učilnice. Res pa je, da vse osnovne šole niso bile narejene do enake ravni. To želimo doseči s V. samoprispevkom.

Četrtna zadnjega samoprispevka, ki je bila namenjena krajevnim skupnostim, pa je omogočila skupaj z drugimi viri reševanje številnih komunalnih in drugih krajevnih zadev.

2. Ali lahko vse to ovrednotimo z denarjem?

V nobenem primeru ne! Gre samo za malo boljše pogoje, v katerih so že mnoge generacije pridobile večje, obsežnejše, bolj poglobljeno znanje. Prostore, stavbe, telovadnice se da ovrednotiti doseženega znanja, izboljšanih osnov za zdravje mlade generacije pa so taka dragocenost, da je noben denar ali znesek ne zmore ponazoriti. Če zahtevate odgovor:

Z denarjem vsega doseženega ne moremo ovrednotiti.

3. Nekateri so mnenja, da gre pri novem samoprispevku za usihajoče programe in nas v V. samoprispevek vodijo le veliki apetiti ...

Kaj takega lahko reče le tisti, ki ne pozna življenja v

občini in krajevnih skupno stih. Osebo ne vidim usiha jočih programov. Vidim pa pogoje za življenje in delo naših občanov, vidim težnje ljudi, da bi si uredili te pogoje, vidim tudi pripravljenost da pri tem neposredno sodelujejo tako v organizacijskem kot v gmotnem smislu. Vidim tudi svojo dolžnost, da v funkciji, ki je opravljam, delam po vsej svojih močeh, da se pogoji za življenje in delo urejajo in izboljšajo.

4. Ali ne gre za preobremenjevanje ljudi?

Najprej želim izpostaviti, da ne želimo uvesti novih obremenitev, želimo le obdržati sedanjo neposredno udeležbo občanov in njihov interes. Gmotno pa predlog glede samoprispevka, o katerem sedaj teče razprava, pomeni manjšo obremenitev, saj se dogovarjamo o skupno 1,5% samoprispevka, do sedaj pa je bil 2%.

5. Kateri motivi so vas vodili pri odločitvi, da se gre v referendum in zakaj pri tem niste upoštevali, da je standard zmanjšan?

Predhodne razprave so bile obširne in poglobljene. Izpostavljeni so bili vsi vidiki, tudi negativni: standard, politična situacija, gmojni položaj ljudi in drugi. V družbenopolitičnih organizacijah, še zlasti pa na zborih občinske skupščine, je bil sprejet sklep in to skoraj soglasno, da se referendum za samoprispevek pripravi. Zastoj na komunalnem in drugih področjih v občini bi bil brez samoprispevka tolikšen, da je treba o tem vprašanju ugotoviti neposredno voljo občanov.

6. Kaj je z objubo, da gr

(Nadaljevanje na 2. strani)

Dilema, ki sploh ne bi smela biti dilema:

Zdaj pa na delo!

Strinjala bi se s predsednikom Izvršnega sveta SO Domžale-tov. Milanom Maroltom, ko je dejal, da pripravljen program ukrepov izvršnega sveta, sprejet na zadnji skupščini, ne pomeni ničesar, če ne bodo tudi drugi subjekti pripravili, sprejeli in tudi uresničevali lastnih programov.

Morda bi poudarila le, da Ukrepi IS naše občine niso program, temveč bolj programska zasnova, v kateri vsak najde oz. mora najti nekaj zase, če se hoče prebiti naprej, če hoče v novem ekonomskem sistemu, katerega podlaga bo tržno gospodarstvo, obstati in napredovati. Za to pa potrebuje vsaka delovna organizacija, vsak še tako majhen TOZD ali obrat razvojni program, v katerem ne bo le današnje proizvodnje, proizvodnega plana letošnjega leta, sedanjega srednjeročnega obdobja, temveč bodo v njem temeljni bodočega razvoja vsakega izmed njih. Opredeljeni bodo roki, nosilci, viri finančnih sredstev bodoče prestrukturirane proizvodnje, obogatene s tehnološko prenovo, več znanja in inovacij ter usmerjene na konvertibilno področje. Samo z akumulacijo ne bo šlo, zato bo treba konkretno zapisati, odkod dodatni viri sredstev. Možnosti je dovolj, še več jih bo z novo zakonodajo. Bo to razvojni sklad republike, občinski razvojni sklad ali pa kreditna sredstva, ki jih bomo morali zagotoviti pod ugodnejšimi kreditnimi pogoji; ali pa celo tuja vlaganja, delničarstvo, kdo ve? Možnosti je veliko, zavedati pa se moramo, da smo pozni, da bo boj trd in neusmiljen, pa naj si gre za domače ali tuje tržišče, za nove izdelke ali le kvalitetnejše obogaten sedanji proizvodni program. Ne bomo si mogli več dovoliti, da se nam bo

kvalifikacijska struktura nižala iz leta v leto, da bomo imeli velike delovne organizacije, v katerih skoraj ne bo strokovnjakov z visoko izobrazbo, da o zaposlenih magistrskih in doktorjih, na katerih moramo graditi svoj bodoči razvoj, ne razmišljam posebej. Pri tem pa bo treba upoštevati dogovorjene kriterije, ki jih je sindikat sprejel v zvezi z razreševanjem problemov ekonomskih in tehnoloških viškov, brez katerih ne bo šlo.

Vsakega posebej izmed teh »viškov« bo potrebno pogledati z vseh koncev in krajev in mu omogočiti tudi vnaprej človeka vredno življenje. Ne bo lahko, a pravijo, kar se mora, ni težko.

Na osnovi razvojnih programov bo tudi večja industrijska proizvodnja, bo tudi več dohodka in več denarja za osebne dohodke, bo možna pravičnejša delitev pa tudi večja avtonomnost pri delitvi tega dohodka, bo pa tudi več motivacije za delo in lepša prihodnost za vse.

Pri teh razvojnih programih ne sme biti izjem, vsepovsod se da najti nove racionalnejše rešitve, kjer bo svoje povedala stroka, kjer bodo pravo vlogo dobile razvojne službe, ki so marsikje doslej stale ob strani, ker je bilo pač dobro tako, kot je bilo. To velja tudi za negospodarstvo, za vse »porabnike« splošne in skupne programe, od katerih nekateri o racionalizacijah, o aktivnostih, ki bodo razbremenile gospodarstvo, že vodijo konkretne aktivnosti, druge pa čakajo ob strani v stilu tistega znanega reka: nobena juha se ne poje tako vroča, kot se skuha.

Toda tokrat bo moralo biti drugače, kajti če ne bo, potem nam ne bo slabše kot lani, temveč nam bo slabše kot še nikoli, tega pa nočemo! Zato pohitimo! Tržno gospodarstvo trka na vrata, začnjenja se boj, v katerem bodo zmagovali znanje, razvoj, uspešnost. To pa ni prihodnost, temveč mora biti sedanost v moji delovni organizaciji, v naši delovni skupnosti, v naši družbi!

V. V.

Skrb za zdravje — nujnost in ne luksus

(Nadaljevanj s I. strani)

pri IV. samoprispevku, za zadnji samoprispevek?

Seznamem sem s tem, da naj bi bile ob zadnjih pripravah na samoprispevek podane take izjave. Mnenja sem, da so se take izjave, če so res bile podane, lahko nanašale le na program urejanja osnovnega šolstva. Sedanji program vsebuje šolstvo le v zelo majhni meri, poudarek je na urejanju zadev neposredno v krajevni skupnosti, v življenjskem okolju naših ljudi. Samoprispevek kot možni vir pa je ves čas predviden v planih občine.

7. Kako program za novi samoprispevek upošteva želje občanov?

Povedal sem že, da osnutek programa z eno tretjino zajema urejanje »občinskih zadev«, to je urejanje skupnih nerešenih vprašanj na področju šolstva in zdravstva, v dveh tretjinah pa zajema urejanje »krajevni zadev«, ta del je namenjen za urejanje zadev v krajevni skupnosti.

Pri urejanju in financiranju programov krajevni skupnosti pa bodo soudeležena še druga sredstva iz občinskih virov, predvsem sredstva komunalne skupnosti. Torej novi samoprispevek vključuje v program predvsem naložbe, ki so občanom najbližje. Te programe oblikujejo občani sami in jih dogovorijo neposredno v krajevni skupnosti.

8. Kako izvzeti tiste, ki bi jih ta dajatev lahko ogrozila?

Že po zakonu se samoprispevek ne plačuje od vseh vrst socialnih in podobnih prejemkov, ne plačuje se tudi od pokojnin, ki ne presežajo višine minimalne pokojnine, določene s posebnim sklepom SPIZ. Ta je v decembru znašala 326.500 din. Na komisiji, ki pripravlja izhodišča za V. samoprispevek, smo razpravljali tudi o predlogu, da bi oprostitev zvišali in sicer za 20%. Oproščeni naj bi bili tudi vsi tisti, ki prejema nizke osebne dohodke. Končni predlog oprostitve bo oblikovan pravočasno in tudi objavljen en mesec pred glasovanjem v Občinskem poročevalcu. Izplačevalcem pokojnin in osebnih dohodkov bo posredovana ustrezna formula, tako da bodo mesečno lahko vključevali v oprostitev vse upravičene in pri tem upoštevali inflacijo. Posebna komisija bo spremljala izvajanje oprostitve in reševala individualne vloge.

9. Ali bo zagotovljeno sprotno informiranje o zbiranju in porabi sredstev?

Ne bi želel, da bi odgovor na to vprašanje izzvenel kot fraza. Mnenja pa sem, da je bilo informiranja o zbranih in porabljenih sredstvih dosedanjih samoprispevkov veliko. Ne bom pa trdil, da dovolj. Sproti smo na pristojnih organih, predvsem pa na Skupščini občine obravnavali programe, izvajanje programov in naložb ter porabe sredstev. Sproti smo občane obveščali tudi preko Občinskega poročevalca. Poudaril pa bi še to, da so bila sredstva sproti porabljena. Dela so se izvajala tekoče, v skladu z zbranimi sredstvi, včasih tudi malo vnaprej. Zato je bila uresničitev programov tako obsežna in uspešna. Prav tako je bila vedno pravočasno pripravljena dokumentacija, razrešena so bila strokovna vprašanja, zbranih je bilo vedno več ponudb, najmanj od treh izvajalcev.

10. Kakšen je lahko odgovor na očitke, da je referendum obsojen na neuspeh, za priprave pa bomo porabili veliko sredstev?

Nobene večje akcije, ki je vezana na organizacijske in strokovne priprave in za katero je treba izvesti glasovanje, kot je v tem primeru, ni možno pripraviti brez stroškov.

Glede na izkušnje, ki jih imamo, sem prepričan, da bomo akcijo priprav in samega glasovanja izvedli z majhnimi sredstvi. Ne pridružujem se apriornemu mnenju, da je akcija obsojena na neuspeh. Dolžni smo iti v akcijo; to narekujejo rezultati dosedanjih samoprispevkov, to zahtevajo negativne posledice v razvoju občine, če samoprispevka kot vira za mobilizacijo vseh sil in drugih virov v občini ne bo.

11. Kateri je osnovni motiv, ki bi moral naše občane voditi, ko se odločajo?

Naša občina beleži hiter razvoj na mnogih področjih. Dosegla ga je s pridnostjo in vključenostjo ljudi v vse oblike delovanja, dosegla ga je tudi z enotnostjo in učinkovitostjo na delovnem mestu, v krajevni skupnosti in v občini kot celoti. Dosegla ga je tudi s samoorganiziranjem in samofinanciranjem občanov. Ta zagon želimo obdržati. Danes pogosto govorimo o demokratičnih in neposrednih oblikah odločanja ljudi o temeljnih vprašanjih življenja in dela. Zato je prav, da občani neposredno, to je z referendumom, dogovorijo o vprašanju samoprispevka, ker se s tem določa smer in intenzivnost našega skupnega razvoja. Volja občanov pa bo spoštovana!

V naši občini živi okoli 17.000 žensk in deklet, zato ni čudno, da je GINEKOLOŠKA AMBULANTA ena izmed najbolj obremenjenih v Zdravstvenem domu Domžale. V lanskem letu je bilo v njej izvršenih nekaj nad 12.700 pregledov, od tega 6.630 rednih, okoli 5.560 pregledov nosečnic in približno 560 pregledov žena po porodu. Po normativu naj bi zdravnik-ginekolog dnevno pregledal 24 pacientk, večinoma pa je tako, da jih mora zaradi potrebe tudi več kot 35. Problemi so hudi: od kadrovskih (premalo zdravnikov), prostorskih (čakalnica na hodniku, ultrazvok v pomožnem prostoru) in problemov z opremo (da bi lahko hitreje odkrivali raka na genitalijah, bi bil že potreben nov, sodobnejši ultrazvočni aparat). Zato ne preseneča, da smo se v občini odločili, da bomo v program V. SAMOPRISPEVKA vključili tudi izboljšanje pogojev dela ginekološke ambulante. Odpravili smo se tja in čakajoče pacientke ter zdravnico povprašali o problemih, težavah in pomanjkljivostih, ki jih čutijo, zanimalo pa nas je tudi njihovo mnenje o programu samoprispevka. Takole so nam odgovorile:

Anketa v zdravstvenem domu ...

1. Iva Kažič, statistik iz Mengša, 30 let:

»Vseskozi obiskujem domžalsko ginekološko ambulanto. Moti me, da je premalo zdravnikov. Še posebno sem to občutila, ko sem bila noseča in sem morala skoraj vsak teden en dan presediti v čakalnici. Drugače sem pa zelo zadovoljna z dr. Lavrinčevno. O programu samoprispevka še nisem nič slišala. Če bo v njem tudi ginekološka ambulanta, potem bom ZA. Mislim, da s tem koristim in pomagam tudi sebi.«

3. Zdenka Osolin, upokojenka iz Kamnika, 58 let:

Že dolgo vrsto let obiskujem domžalsko ginekološko ambulanto. Hči tudi, saj smo zelo zadovoljne. Vse je zelo urejeno, še posebno skrb za nosečo žensko. Če to primerjam s stanjem pred 20, 30 leti — zares se je veliko izboljšalo. Prav je in vesele smo, da je tu zdaj tudi ultrazvok in da ni treba v Ljubljano. ZA samoprispevek sem, vedno. To je treba imeti urejeno, kaj pa bomo brez dobrega zdravstva.

2. Mojca Ravnikar, delavka iz Domžal, 25 let:

»Stalno obiskujem ginekologa v Domžalah. Prav je, da imamo to ambulanto tudi v naši občini. Kaj me moti? Čakanje, čakanje. Še posebno, ko sem bila noseča. Vsak teden — 2 do 3 ure in več. Vse ostalo je v redu, še posebno zdravnica. O novem samoprispevku še nisem nič slišala, če bi se res kaj naredilo in izboljšalo, bi bila ZA, samo, da nam ni treba k zdravniku v Ljubljano.«

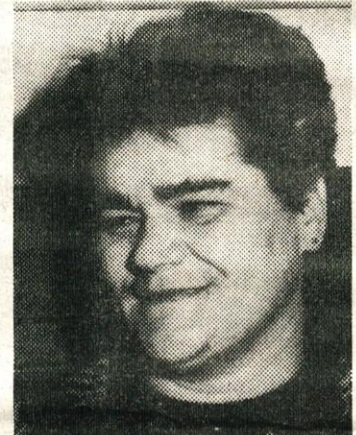
5. Stojana Despot, delavka iz Domžal, 39 let:

Vseh 12 let, odkar sem v Domžalah, hodim sem. Sem pogost pacient, saj imam veliko problemov. Ne moti me nič, saj so vsi prijazni, vse nujne stvari lahko opravim tu. Zdravnica se zelo trudi. Za samoprispevek sem že nekaj slišala. Kaj jaz mislim o tem?

4. Tatjana Bedjanič, gostinka iz Domžal, 27 let:

Domžalska ginekologija je dobro urejena, še posebno bi pohvalila prijazno osebo in dr. Lavrinčevno. Kaj me moti? Čakanje in pa to, da po 11. uri ne sprejemajo več pacientk, četudi je čakalnica prazna. Potem moraš priti zgodaj zjutraj in čakati. Za program samoprispevka sem že slišala in je v redu. Prav je, da se je v programu našlo tudi nekaj za ženske.

Ja, ZA bom, kaj pa hočeš, drug pač ne gre!

Potem smo se oglasili še dr. Danici Lavrinč-Bolha, ki je dopolne ordinirala na ginekološki ambulanti. Komaj si je vzela nekaj minut in odgovorila na naša vprašanja, saj so zunaj čakale nestrpne pacientke.

Dr. Lavrinčeva je vedno nasmejana, vesela, čeprav pravi, da njen poklic zelo naporen in pogosto dela zares težki. Verjamemo, kaj nam je povedala:

»Zares si želim, da bi se pogleda izboljšali. Poglejte: čakalnica je na hodniku, zato je mladim dekletom zelo nerodno, da bi se v kratki obleki pri zdravniku. Pravi, da so vsem na očeh. Toda za potrebno bi bilo, da bi tudi mlada dekleta redno obiskovala ambulanto.«

V prostoru za ultrazvok se nekaj kvadratnih metrov stiskar z nosečnicami in prostor prav ni primeren za normalno delo.

Vem, vem — največji problem je ČAKANJE. A sama mislim, vsaka pacientka potrebuje vsaj malo prijazno besedo in tu ne moremo narediti nič, saj se tudi ženske ne bi strinjale s tem. Vse kaže, da bo kmalu bolje. Mladim zdravnicam smo poslali na specializacijo in če bo vse po sreči, bo čez 6 mesecev že začela z delom v svetovalnici. Problem je v tem, nas je premalo.

Mislim pa, da je prav, da se di malo pohvalimo. Poglejte imamo ultrazvok in z njim se lahko naokoli lahko pohvalijo le šiški. Drugače pa morajo žene rabiti ves dan za pregled na kliniki v Ljubljani. Torej imajo ne samo ženske tudi nekaj, česar druge nimajo. Za to obstoječo raven, kar nekoliko nad povprečjem, potreba tudi nekaj žrtvovati in dajati. In prav je, da so naše nosečnice oskrbovane in da se poskrbi za tako preobremenjeno ženo mater.

Pripravila: Cveta Zalokar-Oražem

MI PIŠEMO

Tokrat sta pred nami kar dve izredni številki šolskega glasila MI PIŠEMO, ki ga izdajajo na Osnovni šoli Martin Koželj v Dobu. Prva številka je bila namenjena tekmovanju mladih gasilcev v Slovenskih Konjicah. Na šoli že vrsto let organizirajo gasilski krožek, v katerega so vključeni vsi, od najmlajših pa do tistih, ki bodo ravnarok zapustili OŠ in se nato izpopolnjevali v društvih. Ta izredna številka je zelo pestra, tako po tematiki kot po likovnih ilustracijah. Tako v njej lahko preberemo vse od spisa, v katerem je gasilstvo opredeljeno kot humana in plemenita organizacija, do različnih bolj in manj posrečenih pesmi in doživljajskih spisov. Zanimiv je tudi razgovor s poklicnim gasilcem. Glasilo je bilo na tekmovanju lepo spre-

jeto, ena izmed pesmi pa je kot najboljšo literarno delo dobila tudi nagrado.

Druga izredna številka je bila izdana ob otvoritvi prizidka k osnovni šoli. Je enako pestra in zanimiva kot prejšnja, učenci pa so jo izdali z namenom, ki so ga napisali v uvodu: »V tej izredni številki našega glasila bi se radi v imenu vseh, ki vsak dan obiskujemo dobsko šolo, zahvalili staršem, krajanom in ostalim, ki so finančno ali kako drugače pomagali, da smo zaživeli v lepši, prijetnejši in večji šoli.« Če kdo izmed bralcev dobske šole doslej ni poznal, jo po branju te številke zanesljivo pozna, saj v njej najde vsakega po nekaj: zgodovine, spremljanja gradnje, pesmic o poteku pouka, predstavitev dela tovarišice učiteljice, ki odhaja v pokoj, pa še kaj bi se našlo.

Počitnice, počitnice

Počitnice so pred vrati. Mogoče ste med tistimi, ki še ne vedo, kaj bi počeli. Oglejte si naš program prireditev, morda boste tudi zase našli kaj zanimivega.

DOPOLDNE

- 32. 1. 1989 ob 10. uri videoprojekcija mladinskega filma
- 24. 1. 1989 ob 10. uri srečanje z likovno umetnico Vero Terstenjak-Jovičič
- 25. 1. 1989 ob 10. uri ure igranja
- 26. 1. 1989 ob 10. uri knjižni kviz
- 27. 1. 1989 ob 10. uri naučimo se novo pesmico

DOPOLDNE

- 23. 1. 1989 ob 17. uri videoprojekcija mladinskega filma

- 24. 1. 1989 ob 17. uri Pika Nogavička (igra za otroke)
- 26. 1. 1989 ob 17. uri igranje se z nami
- 30. 1. 1989 ob 10. uri videoprojekcija mladinskega filma
- 31. 1. 1989 ob 10. uri slovenske ljudske pravljice
- 1. 2. 1989 ob 10. uri ure igranja
- 2. 2. 1989 ob 10. uri pokaži kaj znaš (kviz)
- 3. 2. 1989 ob 10. uri videoprojekcija mladinskega filma
- 31. 1. 1989 ob 17. uri Boter Petelin in razbojniki (ura pravljic)
- 2. 2. 1989 ob 17. uri ure igranja

POČITNIŠKE DEJAVNOSTI V MENGŠU

- 23. 1. 1989 ob 17. uri ura pravljic
- 24. 1. 1989 ob 17. uri šaljiva tekmovanja
- 25. 1. 1989 ob 10. uri naučimo se novo pesmico

- 26. 1. 1989 ob 17. uri igranje se z nami
- 27. 1. 1989 ob 10. uri od uganke do uganke (kviz)

Posebej vam priporočamo!

Udeležite se srečanja z likovno umetnico Vero Terstenjak-Jovičič, ki vas bo popeljala v svet umetnosti. Ker bo srečanje potekalo v prostorih njenega ateljeja, se številu mest omejeno, zato vas prosimo, da se čimprej prijavite v prostorih pionirskega oddelka naše knjižnice.

Ura pravljic 24. 1. 1989 bo odpadla, namesto nje pa si bodo ctroci lahko ob 17. uri ogledali igrico Pika Nogavička.

Nastopili bodo otroci s šole v Krašnji, primerne pa je za gledalce od 4. do 9. leta. Vstopnice dobite v knjižnici. Vljudno vabljeni!

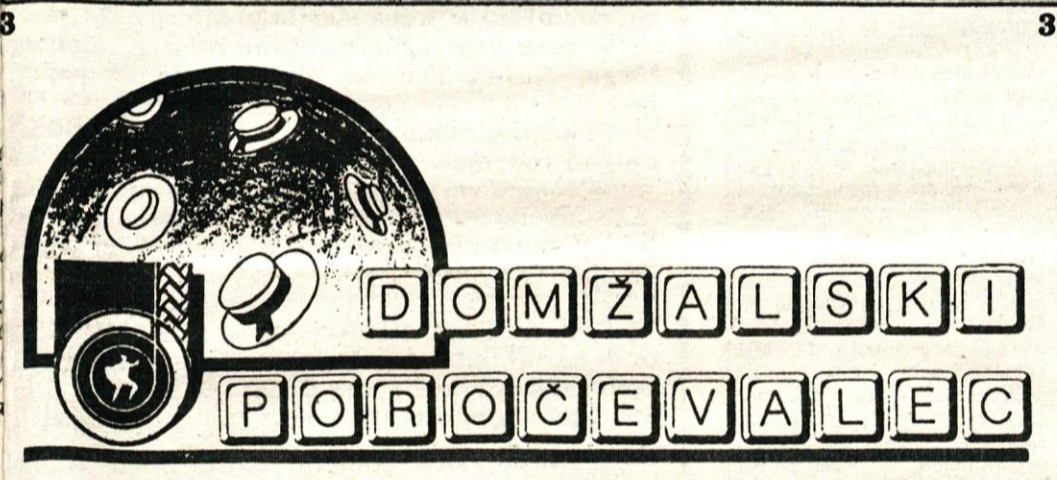
Odločite se za novo »glavo« vašega časopisa

Tako, dragi občani! Začenjamo novo — tokrat že 28. leto izhajanja našega občinskega glasila. Zdelo se nam je, da je star videz časopisa — resnično že neprimeren — v teh letih pa se je »postarala« tudi t. i. »glava« časopisa. Zato smo se odločili, da novo leto (začnši z 2. letošnjo številko) pričnemo z novo glavo in nekoliko spremenjenim videzom časopisa.

Akademski kipar Roman Kos, sicer naš domžalski rojak iz Štude, nam je izdelal nekaj variant, kakšna naj bi bila naslovnica našega občinskega časopisa.

O tem boste, dragi bralci, odločili vi! Takoj nam sporočite vaša mnenja, ki jih bomo upoštevali, tako da boste novo glavo časopisa izbrali vi. Med vsemi, ki boste poslali svoja mnenja za posamezne rešitve (odločite se za predloge od številka 1—6) bomo izžrebali 3 lepe knjižne nagrade. Seveda pa bomo radi vzeli v poštev in resen pregled te ocene kako vaša drugačno narisano predlogo. Torej tudi nove rešitve niso izključene.

Vabimo vas, da nam do 25. januarja sporočite svoje mnenje . . .
Uredništvo

Kako še lahko izboljšamo naše občinsko glasilo?

Želja in namen spoštovanega uredništva OP je med drugim v tem, kako še izboljšati naše občinsko glasilo. To je vsekakor zelo hvaležna in spodbudna misel, ki jo je treba vsestransko podpreti — in sicer z jasno besedo in pretehtanim nasvetom, ob doslednem odmišljanju vsakršne morebitne napačne namernosti.

Ad rem: Pred nedavnim me je neki starejši profesor vprašal za mnenje o (ne)umestnosti objave prispevka z bolj ali manj tudi (ne predvsem!) versko tematiko v OP. Na povsem resno zastavljeno vprašanje sem mu v enakem duhu tudi odgovoril s tole resnično zgodbo: Ko sem po smrti maršala Tita naročil zanj mašo pri frančiškanih v Ljubljani, me je pater, ki je sprejemal za maše, najprej z očesom premeril podolgem in počez in ko je spoznal, da ne provociram, me je (samo) vljudno vprašal, čemu sem se odločil za ta korak. Odgovoril sem mu, da prvič zato, ker je bil Tito pač poglavar naše države, drugič zato, ker sam ni nikoli zatajil svoje verske vzgoje v mladosti, če je razgovor nanesel na to, tretjič zato, ker Cerkev ni onemogočila svojega delovanja . . . in naposled zato, ker mi je bil simpatičen. »Kakor hitro bo mogoče, bomo opravili zanj sveto mašo,« mi je zagotovil pater. Z doživljanjem sem profesorju hotel povedati, da, če bo spoštovano uredništvo OP uvidelo, da pri vsej stvari ne gre za nikakršno provokacijo, pač pa za neko važnejše sporočilo, recimo, še boljše medsebojno sodelovanje, ne bo odreklo iskreni želji in plemenitemu namenu. Tako menim jaz, kar pa ne pomeni, da s tem hočem vrniti uredništvu svoje mnenje.

Ker beseda »politika« obsega po dosedanem marksističnem besednjaku vse družbene pojave, tedaj tudi verske, kolikor prehajajo v družbene pojave, in ker potemtakem vera in Cerkev nista ločeni od družbe, ampak le od države, res ni videti nobenega pravega razloga, da se ne bi smel na straneh občinskega glasila pojaviti članek z versko vsebino, zlasti če bi se nanašal na medsebojno sožitje ali če bi šlo za kulturno verski dogodek na področju naše občine ali podobno. Že Kardelj je namreč zapisal v svojih Smereh razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja (prim. str. 126), da se kot marksisti zavedajo globokih družbenozgodovinskih virov religije . . . Menim, da je iz prejšnjih misli dovolj razvidno, da izrazito verska besedila spadajo predvsem ali samo v verske liste in o tem ni nobenega dvoma, ne pa tudi zapisi o verskih in cerkvenih dogodkih širšega pomena, na ravni občine ali celo republike. Prepričan sem, da bi na ta način naše občinsko glasilo pridobilo na svoji popularnosti.

Ad. Kako še izboljšati občinski časopis . . .

Ker poznam nemalo ljudi, ki berejo samo Družino, na katero so naročeni in Občinski poročevalec, menim, da bi bilo zaželjeno, da bi OP prinašal krajše komentarje o dogodkih v naši republiki, ki so pomembni tudi za našo občino kot njen del in bi tako informativno služil bralcem na širši ravni. Seveda naj bi še nadalje imela prednost lokalna problematika. Po možnosti naj bi prenovljeni OP vseboval tudi koticke za šaljivce. Skromna postrežba z ljudskimi običaji ob določenih praznikih bi bila tudi dobrodošla.

Bodi dovolj. Upam, da bo spoštovano uredništvo upoštevalo vsaj kakšno mojo misel.

Ivan Kepić

Karikaturisti? Pozor!

Če želite sodelovati pri oblikovanju vselejnih strani Občinskega poročevalca, oglasite se nam. Na naš naslov pošljite svoje osnovne podatke, lahko tudi kakšno svojo risbo, ali pa nas pokličite po telefonu.

Dobrodošli tudi začetniki!

Razpored zborov delovnih ljudi in občanov

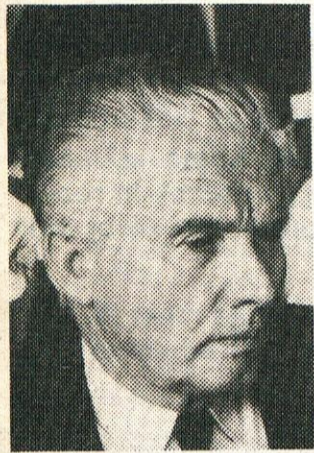
— Razprava o programu krajevnega in občinskega samoprivevka
— Kandidacijski postopek za izvolitev člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije

BLAGOVICA:	Nedelja, 29. 1. 1989, ob 9. uri — KS
ČEŠNJICE:	Nedelja, 29. 1. 1989 — OŠ
DOB:	Četrtek, 2. 2. 1989, ob 18. uri — KS
DRAGOMELJ-PŠATA:	Torek, 24. 1. 1989, ob 19. uri — OŠ
IHAN:	Četrtek, 2. 2. 1989
HOMEČ-NOŽICE:	Petek, 20. 1. 1989, ob 18. uri — Gasilski dom
JARŠE-RODICA:	Sreda, 25. 1. 1989, ob 18. uri — Gasilski dom
	Četrtek, 26. 1. 1989, ob 18. uri — Gasilski dom
KRAŠNJA:	Četrtek, 26. 1. 1989, ob 18. uri — OŠ
KRTINA:	Sreda, 18. 1. 1989, ob 18. uri — OŠ
LUKOVICA:	Sreda, 18. 1. 1989, ob 18. uri — KS
MENGEŠ:	Petek, 27. 1. 1989, ob 19. uri — Kulturni dom Mengeš
MORAVČE:	Četrtek, 2. 2. 1989, Petek, 3. 2. 1989,
PEČE:	Nedelja, 29. 1. 1989, ob 9.30 — Župnišče
PRESERJE:	Petek, 20. 1. 1989, ob 17. uri — OŠ
PREVOJE:	Ponedeljek, 30. 1. 1989, ob 18. uri — KS
RADOMLJE:	Ponedeljek, 30. 1. 1989, ob 18. uri — KS
RAFOLČE:	Nedelja, 22. 1. 1989, ob 8.30
ROVA:	Nedelja, 5. 2. 1989, ob 9.30 — Gasilski dom
TROJANE:	Četrtek, 26. 1. 1989, ob 18. uri — Garni hotel
TRZIN:	Torek 24. 1. 1989, ob 18. uri — KS
VELIKA VAS-DEŠEN:	Sobota 28. 1. 1989, ob 18. uri — Dom DPO
VRHPOLJE ZALOG:	Nedelja, 5. 2. 1989, ob 9. uri — KS
ZLATO POLJE:	Sobota, 21. 1. 1989, ob 18. uri — OŠ
LOKA-DOBENO:	Sobota, 28. 1. 1989, ob 19. uri — Gasilski dom Loka

TEMELJNE KANDIDACIJSKE KONFERENCE Domžale —

KS VENCLJA PERKA	Petek, 27. 1. 1989, ob 18. uri — OŠ
KS SIMONA JENKA	Torek, 31. 1. 1989, ob 18. uri — KS
KS SLAVKA ŠLANDRA	Ponedeljek, 30. 1. 1989, ob 18. uri — SO
TOMA BREJCA VIR	Sreda, 25. 1. 1989, ob 18. uri — KS

Gostom iz bratskih republik in JLA smo zastavili nekaj vprašanj:

Zdravko Gazdek, sekretar predsedstva OK ZKH Koprivnica

Ali razmere v SFRJ vplivajo na spremembo odnosov med Koprivnico in Domžalami?

Ne le sedanje težave, ampak tudi pričakovani možni razvoj, zahteva večje in boljše sodelovanje. To pogojuje izboljšanje odnosov, ne le med bratskimi občinami, ampak tudi širše.

Skozi različne oblike druženja smo se Domžalčani in Koprivničani bolj spoznali. Posebno pomembno je zblíževanje našega gospodarstva.

Isidor Ilić, predsednik Zbora krajevnih skupnosti občine Čačak

a) Kateri so rezultati mitingov v SR Srbiji?

Mitingi so bili zadnja možnost, ki jo je ljudstvo v SR Srbiji uporabilo za doseganje temeljnih pravic, ki jih niso mogli po redni, sistemski poti. Rezultati mitingov:

— Jugoslaviji in svetu je bilo pokazano, da je Kosovo jugoslovanski problem, ki ga lahko rešuje le drugače organizirana SR Srbija;

— vodstvo SR Srbije je dobilo plebiscitarno podporo;

— poleg nacionalnih so se začele stvari hitreje menjati na socialnem, ekonomskem in političnem področju.

b) Kaj v SR Srbiji zamerite Slovincem?

Slovincem ničesar, saj obstajajo tesni medčloveški in gospodarski odnosi. Mislim pa, da se pred malo poznamo in nas zato razdvajajo izjave slovenskih politikov, ki ne znajo (ali nočejo) razumeti razmer pri nas in poenostavljeno razlagajo situacijo v SR Srbiji.

Radovan Marinković, publicist in novinar Čačanskega glasa

a) Ali v Srbiji obstajajo pritiški na novinarje?

K demokratizaciji v SR Srbiji in v Zvezi komunistov — to ni le moja ocena — je še posebno prispevalo tudi novinarstvo. Zato se o pritiških na tisk, čeprav obstajajo redke izjeme, ne more govoriti.

b) Ali lahko kot novinar ocenite razliko med sejami komunistov pri vas in današnjim srečanjem domžalskih komunistov?

Najpomembnejše je, da se ZK tu in v Srbiji prvenstveno ukvarja z gospodarskimi vprašanji in izhodi iz družbene in moralne krize. Po-

vsod se govori odkrito in kritično. Občutek imam edino, da se pri nas bolj vztraja na hitrejšem reformiranju.

Jovo Milešić, predsednik občinskega sveta ZSS Zenica

Katere so naloge sindikata v tipično delavski občini?

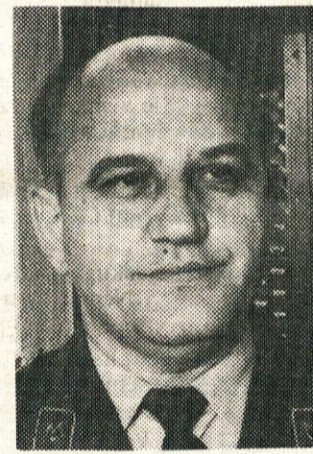
Največ delavcev je zaposlenih pri nas v črni metalurgiji, rudarstvu, prometu in gradbeništvu, to pa so panoge, ki jim gre najtežje. Intervencijski zakoni so vse še poslabšali. Pri nas ni možnosti za sivo ekonomijo, kar zelo vpliva na strmo padanje standarda. Veliki so tudi ekološki problemi.

Sindikati so v izjemno težki situaciji: po eni strani zastopajo delavce, po drugi pa si odgovoren družbi za nemoteno gospodarsko poslovanje. Ker smo imeli že več socialnih štrajkov, so naše glavne naloge:

— zaščita standarda delavcev. Želeli bi ga ščititi z normalnim OD, a ker ne gre, delavcem pomagamo s subvencijami za gretje, rekreacijo, stanarino, ozimnico, nakup učbenikov in brezobrestnimi krediti. Te pomoči je deležno preko 20.000 delavcev

— razbremenitev gospodarstva;

— reforma sindikata. Zavzemamo se za pomožno organiziranost in deprofesionalizacijo.

Dr. Vaso Predojević, polkovnik, sekretar organizacije ZK v JLA

Kako ste se v JLA lotili treh reform?

Mi smo na osnovi 17. seje CK ZKJ pripravili konkreten program. Kot veste, je v vsaki vojski osnovno povezovanje po vertikali: od višjih k nižjim enotam. Organizacije ZK v JLA pa bodo poskušale doseči tudi močnejšo horizontalno povezanost, to je med istovrstnimi enotami. Poleg tega poudarjam že velikokrat ponovljeno misel, da se nečemo politično zapirati v vojašnice in se povezujemo z občinskimi, mestnimi, medobčinskimi in republiškim organizacijami ZK. Na ta način se borimo proti posplošenim in enostranskim tolmačenjem razmer v JLA in demantiramo tezo, da vojska ogroža družbo: JLA in njeni pripadniki se bodo za spremembe v družbi borili edino skozi institucije političnega sistema.

Milenko Sjekloča, predsednik OK ZKČG Bar

1. Ste imeli tudi v Baru kaj demonstracij?

Politične razmere so v občini Bar, čeprav je večnacionalna, že več let stabilne. Če jih primerjamo z vsem, kar se dogaja v SFRJ, so

celo zelo dobre. Dogodki v Titogradu so vplivali le na posameznike. Sicer pa na politično vzdušje v Baru vplivajo:

— neučinkovitost države in politike;

— padec standarda;

— neenakopravnost narodov in narodnosti.

2. Kako ocenjujete gospodarsko situacijo v Črni Gori?

Gospodarske razmere so že dolgo težke in zato tudi politične. Vendar se to na srečo ne odraža ne mednacionalnih odnosih.

Prav gotovo gospodarskih razmer ne moremo izboljšati v kratkem času, ker imajo mnoge težave globoke korenine in tudi jugoslovanski značaj. Zelo bo veliko odvisno od sprememb v celotni Jugoslaviji, čeprav tudi sama ZK Črne Gore vlaga maksimalne napore, da bi obrnila tok dogodkov.

Mile Stojmenović, sekretar OK ZKM Kumanovo

Ali lahko ocenite, zakaj v Kumanovu prihaja do napetosti in nezadovoljstva med Albanci?

Mislim, da so demonstracije Albancev povsem nesprejemljive, saj se upirajo izvrševanju povsem zakonitih postopkov. Poenostavljeno povedano: v 70. letih je zavladal pravi kaos na področju individualnih gradenj, šolstva... in zato smo sprejeli zakone, ki naj bi prinesli več reda: rušimo črne gradnje (v Kumanovu jih je 600), združujemo razrede, v katerih je manj kot 30 učencev ali uč in njihov učitelj več kot dva predmeta (dogajalo se je, da je en učitelj poučeval 7 predmetov v istem razredu ali da sta dva učitelja »pokrila« vse predmete v enem razredu srednje šole.

Ti ukrepi so enako udarili po vseh v SR Makedoniji, a albanski nacionalisti to predstavljajo kot gonjo proti Albancem. Tem nacionalistom so se pridružili tudi učitelji in inteligenca, seveda pa tudi določeni krogi v Prištini. Prišlo je do demonstracij.

V ZKM smo ocenili, da gre za organizirano zoperstavljanje skupom 16. seje CK ZKJ. Zato smo pripravili organizirano akcijo skozi SZDL, ZSM, šole in krajevne skupnosti. Izključili smo 20 članov ZK, izpeljali 52 kadrovskih zamenjav in odprli prostor za zblížanje pripadnikov različnih narodnosti.

Spominkarstvo je zahtevno področje izvenpensionirske turistične ponudbe in predstavlja zaključeno celoto od pojmovanja klasičnega spominka in sodobnega pristopa (videokasete, filmi, diapozitivi) do kmečkega turizma, igra in iger.

Svojstvo spominka lahko nosi potrošno blago, konzumno blago, okrasni predmeti, vključno z nakitom in emblemi kot tudi avdiovizuelni artikli ter umetniške storitve, skratka vse, kar nas spominja na kraj bivanja, regijo oziroma nanjo vezano dogajanje. Pri tem pa je vendarle potrebno misliti, če to predmet zahteva, na odgovarjajočo in ustrezno embalažo s sporočili o predmetu v njej. To je bila ena od največjih pomanjkljivosti prispelih spominkov na dosedanje natečaje, kakor tudi ta, da se posamezniki nagradjenih spominkov ne odločajo za proizvodnjo.

Natečaj za nove spominke ljubljanske regije je objavljen v Delu in Dnevniku 14. 12. 1988, v reviji Obrtnik, ter Delavski enotnosti.

Nekaj spominkov prispelih na dosedanje natečaje je že našlo pot do potrošnika, čeprav imamo še veliko možnosti na tem področju, ki pa jih nismo znali izkoristiti.

Zato vabimo k sodelovanju vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktivne zadržnikov, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekte, upokojence in druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmladkov, pionirske šolske zadrage, člane turističnih društev.

Zdomci se največ odločajo za gostinstvo in storitve, proizvodna obrt pa jih žal ne zanima. Vračajo se tudi na zemljo, kupujejo mehanizacijo, ki pa mnogokrat ostaja neizkoriščena, ker obdelovalne zemlje ne morejo (do)kupiti.

Veljko Vukelić, sekretar OK ZKH Podravska Slatina

Kako skušate pri vas pridobiti zdomce za vlaganje v domovini?

Mi smo gospodarsko slabše razvita občina in bi nam zdomski kapital še kako prav prišel, toda smo šele na začetku.

Za praznike SZDL skliče zdomce na pogovor o možnostih in težavah za odpiranje obrti.

V združevanju obrtnikov smo dosegli poenostavljeno vodenje knjig za obrtnike. Vračajočim se obrtnikom dajemo parcele za gradnjo, letos smo jih dodelili 30.

Ker so mnoge zavore tudi v ljudeh, smo kadrovske prenovili davčno upravo.

Zdomci se največ odločajo za gostinstvo in storitve, proizvodna obrt pa jih žal ne zanima. Vračajo se tudi na zemljo, kupujejo mehanizacijo, ki pa mnogokrat ostaja neizkoriščena, ker obdelovalne zemlje ne morejo (do)kupiti.

Zelo dobro obiskan posvet ZK na Gorjuši je pokazal, da tudi komunisti lahko uberejo drugačne poti sporazumevanja, izmenjave mnenj — dela skratka.

Kako do treh reform

Občinski komite ZK je 16. decembra pripravil posvet za aktiviste organov in organizacij ZK v občini. Posveta so se udeležili tudi politični delavci iz vseh republik.

V uvodu je VLADO KLEMENČIČ, član predsedstva CK ZKS, predstavil naloge komunistov pri spremembah gospodarskega in političnega sistema. Nekateri poudarki in zahteve ob spremembah:

— spremembe so nujne, a zavedati se je treba prehodnosti obdobja in ker reforma ni enkratni ukrep, je treba zavreči ideje o spremembah »na horuk«,

— država kot institucija mora dobiti novo vlogo, zmanjšati je treba število predpisov;

— doseči moramo integralni trg (trg kapitala, blaga, storitev, delovne sile, vrednostnih papirjev);

— ločiti samoupravljanja (politično odločanje) od vodenja (strokovno organiziranje);

— realno zmanjšanje vseh proračunov;

— uveljaviti tudi zasebno in mešano lastnino in dopustiti pravice (do profita in upravljanja), ki izhajajo iz lastnine.

Prof. dr. IVAN RIBNIKAR se je lotil denarja in denarnih odnosov. Dejal je, da bi morala biti skrb vsake države dober denar. Za začetek si je pomagal s predstavitvijo naslednje zakonitosti:

1. Nastajajoče podjetje mora imeti trajna sredstva, ki jih vložijo ustanovitelji.

2. Pri nas smo trajna sredstva zagotavljali v obliki kreditov, čeprav je kredit slaba varianta, ker so obresti in glavnica prevelika obremenitev za novo podjetje.

3. Zato je država z inflacijo poskrbela, da se je kredit v nekaj letih spremenil v drobiž. Posojiljemalci so bili razbremenjeni, posojilodaljalci in varčevalci pa okradeni.

4. Dobili smo slab denar in cene (kot zelo pomemben podatek) izgubi informacijsko vlogo o razmerah na trgu.

5. Zato proizvajamo stvari, ki jih ne rabimo in ne proizvajamo potrebnih stvari.

V drugem delu se je zavzel za ločevanje upravljaljskih in poslovdskih funkcij v podjetjih. Omenil je, da nikjer na svetu delavec in obenem delničar in upravljalac. Drugod je delničar kontrolor, ki vodi poslovodni organ; poslovodni organ pa je upravljalac.

V tretjem delu je opisal svoje zavzemanje, da bi banke tudi postale podjetja, ki delujejo na osnovi tržnih zakonitosti.

JANEZ KRNC, namestnik republiškega pravobranilca samoupravljanja, je predstavil spremembe, ki jih lahko pričakujemo na področju delovnih razmerij.

V razpravi, ki je sledila uvodom, so se udeleženci lotili vseh ključnih vprašanj: zveznega proračuna, kmetijstva, padanje standarda, finančnih škandalov, kadrovske politike, boljševidnosti ZK, petnajstletne neuspešnosti delegatskega sistema, vizije nestranskega sistema ob sestopu ZK z oblasti, kliringa, Kosova, Miloševića, mitingov, fonda za nerazvite, ležernih direktorjev, rumenega (malomeščanskega) časopisja, večstranskega sistema pri nas, demokratičnega centralizma v ZK, kongresa radikalcev, odhoda »nezamenljivih« politikov, državnega pritiska na dobre gospodarje in medrepubliških odnosov.

LIGITROP

V prizadevanjih, da bi izboljšali naše občinsko glasilo, smo letos v prednovoletnih dneh povabili medse dr. Manco Košir. Za njena mentorska, zelo tovariško obarvana sporočila in predloge: hvala, Manca!

Matjaž Repnik, sekretar OK SZDL Domžale na srečanju dopisnikov in sodelavcev Občinskega poročevalca.

Prednovoletno srečanje dopisnikov OP:

Kaj je povedala Manca?

Svet za informiranje in uredniški odbor Občinskega poročevalca sta v zadnjih dneh prejšnjega leta pripravila tradicionalno srečanje dopisnikov Občinskega poročevalca, tokrat predvsem v triurni delovni inačici, s poudarkom na predavanju dr. Mance Košir o moči in nemoči lokalnega tiska, predvsem pa o vlogi takšnega časnika, kot je naš.

Dr. Manca Košir, priznana strokovnjakinja na FSPN in pisec učbenikov o novinarstvu, se je najprej razgovorila o tem, da prihaja čas lokalnih časnikov, tako tovarniških kot občinskih, ker se življenje vrača v manjše enote in ker velikih sprememb (žal) ni pričakovati na hitro v večjem prostoru. Čas, ko je novinar lahko reševal velike probleme v najširšem merilu, je mimo, zdaj se je treba obrniti k sebi, k človeku, k občanu, ki je pred nami. Zato ima lokalno časopisje vse več moči, svojo moč pa izgubljajo časniki, ki prikazujejo težave vsakdanjosti na splošno, od daleč, neoprijemljivo.

Nato je na drobno ocenila naš Občinski poročevalca, na grobo izredno pohvalno, precej pa se je ustavila ob nekaterih boljših tehničnih rešitvah, ki bi bile tudi vsebinskega značaja, predvsem ureditve posameznih strani, stalnih rubrik sodelavcev, ki imajo kaj povedati občanov, uvajanju novih rubrik v obliki zdravstvenih, pravnih, kuharskih in podobnih nasvetov. Dobronamerne pripombe

bodo bržčas naletele na odprte duri uredniškega odbora, sicer pa je precej tega tudi že bilo. Vse navzoče, tako člane uredniškega odbora kot dopisnike s skupino najmlajših, kar preveč molčečih dopisnic, je najbolj presenetilo, da smo pred nekaj tedni na internem sestanku Sveta za informiranje, ki ga je pripravila občinska szdl, večino osnovnih pomislekov in predlogov za izboljšavo

odkrili že sami in si zastavili takšen vsebinski program dela, kot ga nam je iz svojega kota, neobremenjena z lokalnimi zadevami, pokazala Manca Košir. Ali z drugimi besedami: pravič samovšečno ne zveni, da smo tri četrtine tistega, kar nam je povedala ona, predlagali že pred tedni sami in v zadnjih treh številkah tudi izvajali. Torej je pot prava.

V prijetnem pogovoru z dr. Manco Košir smo se ustavili še ob nekaterih bolj ali manj pomembnih stvareh lokalnega tiska, od kritičnosti, ki je pred leti še naletevala na negativen odmev do splošnih vprašanj današnjega družbenopolitičnega trenutka. V pogovoru smo sodelovali glavna urednica Vera Vojska (brez ljubezni ne bi bilo takšnega časopisa), odgovorni urednik Matjaž Brojan (tisto, kar pred tremi leti ni smelo priti na zadnjo stran, lahko zdaj objavi in prvi), članica uredniškega odbora Cveta Zalokar-Oražem (kritičnost je presenetljivo odprto sprejeta), član uredniškega odbora Marjan Gorza (cenzura ne prepove nobenega članka več), dopisnik Ivček Kopic (pluralizem, mnenj mora prihajati še bolj do izražaja), dopisnik Jože Novak iz Moravca (od mene terjajo objavo tudi tisti, s katerimi sem se pogovarjal), fotograf Vido Repan-

šek (zaradi tehničnih težav večkrat žal ne pride v časopis sicer pripravljena slika) in spodaj podpisani (če se nekaj zgodi, je treba pokriti z informacijo, zato različno količinsko poročanje iz različnih krajevnih skupnosti). Dopisnik Andrej Zajc je z Manco polemiziral, da preveč utrjene rubrike naredijo časopis monoton, Marjan Bolhar, predsednik Sveta za informiranje je ugotovil, da so trendi razvoja v prid našemu časniku, tako na začetku kot na koncu pa nas je pozdravil, skupaj s predsednikom szdl Maksom Jeranom, tudi Marjan Bolhar. Pogrešali smo, da bi se oglasile tudi mlade dopisnice, ki so nekam boječe spremljale drugače zanimivo predavanje in razpravljanje o osrednji občinski informaciji.

Kot kaže, se obeta še boljši Občinski poročevalca, še bolj odprt in vsestransko razgiban, takšno pa je bilo tudi srečanje z Manco. Časopis bo še naprej prihajal v vseh 15-tisoč domov brezplačno in če bo szdl kot izdajateljica držala besedo glede bolj urejenih razmer v zvezi z izhajanjem tudi vnaprej, potem ni vzroka za kanček samozadovoljstva; dvomov, ki odpirajo nove poti je tako in tako pri kritičnih peresih ves čas dovolj.

Ivan Sivec

17 let je mimo:

Vnovič o akciji 25 poslancev

Nekaterim verjetno še seže spomin tja v leto 1971, ko so na takšen ali drugačen način slišali za »Akcijo 25 poslancev«. Nekaterim je ta dogodek ostal nerazvozlan mit, drugim pa oster obračun z naprednimi idejami ter ohranjanje stare in preizkušene politične prakse.

Zakaj je v bistvu šlo v omenjenem dogodku?

Mgr. Cene Matičič, tedanji poslanec Republiškega Zbora Skupščine SR Slovenije iz Domžal, je leta 1971 v imenu skupine 25 poslancev vložil kandidaturu dr. Ernesta Petriča za člana predsedstva SFRJ. Republiška konferenca SZDL je na omenjeni mesti, gre namreč za dva člana iz SR Slovenije, predlagala kandidata Mitjo Ribičiča in Marka Bulca. Predlog skupine 25 poslancev je torej pomenil kandidiranje še enega člana, postopek pa je bil popolnoma skladen s 1. členom zakona o volitvah članov predsedstva SFRJ v SR Sloveniji. Vse je bilo v skladu z zakoni, a na najvišjem nivoju je praktično pomenilo nekaj povsem novega.

Najprej je skupina 25 poslancev imela za svojega kandidata v mislih tov. Edvarda Kardelja. Ko pa je tov. Kardelj njihovo pobudo odklonil, so se obrnili na dr. Ernesta Petriča, ki je njihov predlog sprejel, po razpravi v organih Skupščine SR Slovenije pa skupno s predlagatelji ta predlog oz. pobudo tudi umaknil. Nepolno uro po predložitvi kandidature dr. Ernesta Petriča je bila ta torej tudi umaknjena.

Dejanje skupine 25 poslancev je bilo deležno ostrih obsodb, predvsem družbenopolitičnih organizacij oz. njenih vodstev, nazadnje je o njem razpravljala tudi Skupščina občine Domžale, ter sprejela naslednji stališči:

- da tak način dela poslancev mimo odgovornih dejavnosti v občini ni sprejemljiv;
- da tov. Matičič ne more več uživati zaupanja predsedstva in občinske skupščine;
- obračun je dosegel svoj ekstreman prav v Domžalah, kjer so forumi ZKS, SZDL, kasneje pa tudi Skupščine občine nastopili z največjo stopnjo ostrine. Ostale občine se niso poslužile takšne poti do svojih poslancev. Ostala dva osnovna akterja: Kreft Ivan in Remc Tone sta bila sicer kritizirana, vendar nista bila niti izključena iz vrst ZK, niti pozvana naj odstopita, niti jima pristojne občinske skupščine niso izrekle nezaupnice.

Danes, po tolikih letih mgr. Matičič želi, da se iz njegovega takratnega javnega življenja izbriše madež, ki obremenjuje vso njegovo široko družbenopolitično aktivnost.

O omenjenem dogodku je na svoji prejšnji seji razpravljalo tudi predsedstvo OK ZSMS Domžale. Žal smo vsi člani predsedstva premladi, da bi se spominjali tega dogodka, zatorej smo si ga osvetlili z različnimi dokumenti, interpretacijami ter odmevi. S pomočjo le teh smo ugotovili:

— da poskus 25 poslancev ni bil nezakonit (iz 1. člena Zakona o volitvah članov predsedstva SFRJ iz SR Slovenije je razvidno, da ima pravico predlaganja teh kandidatov tudi skupina najmanj 20 poslancev vseh zborov)

— ter, da so poslanci v primeru, da bi njihov predlog kandidature dobil podporo predsednika skupščine SRS, nameravali ta predlog takoj posredovati SZDL v nadaljnji regularni postopek. (SZDL je poslanecem, v Domžalah pa mgr. Matičiču, očitala, da se pri kandidiranju ni držal splošno priznane poti preko SZDL);

Predsedstvo OK ZSMS Domžale podpira željo mgr. Matičiča, ter predlaga, da se anulirajo določeni sklepi, ki resnično obremenjujejo njegovo dosedanje delo.

Akcija 25 poslancev je pomenila nek nadaljnji proces demokratizacije, zavzemala se je za možnost izbiranja med več kandidati, podirala princip odprtih list, skratka zavzemala se je za stvari, za katere šele danes spoznavamo, da so skoraj neobhodno potrebne za prenovo našega političnega sistema. Žal so poslanci predstavljali jabolko, ki je prezgodaj dozorelo, zato je zelo hitro padlo z drevesa in še preden ga je kdo uspel pobrati, so ga črvički tako oglodali, da niti slučajno ni mogel zadovoljiti svojemu namenu. Nečesa novega, nevsakdanjega, neskladnega s tedanjo prakso smo se tako bali, da smo ga že v kalu zatirali. Kaj hočemo torej povedati?

- da poslanci niso imeli niti prave možnosti povedati kaj hočejo ...
- da so bili ti poslanci v skupščini najaktivnejši ...
- da so bili to najmanj kompromisni ljudje ...
- da so se posluževali zakonite poti ...

Predsedstvo OK ZSMS

RAZPIS PRIZNANJ OF

Žirija za podeljevanje priznanj OF Slovenskega naroda za leto 1989 pri Občinski konferenci SZDL Domžale objavlja na osnovi 8. člena Pravilnika o podeljevanju priznanj OF slovenskega naroda in o delu žirije

RAZPIS

s katerim poziva vse zainteresirane, da posredujejo predloge za podelitev priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda za leto 1989.

Priznanje OF slov. naroda je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri:

— uveljavljanju vloge socialistične zveze kot fronte delovnih ljudi in občanov in njihovih organiziranih socialističnih sil,

— ustvarjanju pogojev za uveljavitev delovnih ljudi in občanov kot nosilcev samoupravnega odločanja na vseh ravneh in področjih družbenega življenja in dela ter možnosti vplivanja na pomembne družbene odločitve ter pri uveljavljanju in preverjanju uresničevanja demokratično sprejetih sklepov,

— zagotavljanju možnosti, da se v okviru SZDL uveljavlja pluralizem socialističnih samoupravnih interesov in da SZDL postane mesto soočanja in usklajevanja različnih pobud in mnenj, ki na podlagi demokratičnega dialoga in argu-

mentov ustvarja pogoje za nadaljnji razvoj naše samoupravne skupnosti ter krepitev bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti,

— za dosežke pri povezovanju interesov delovnih ljudi in občanov v DOD in tudi v neformalnih oblikah delovanja, če so s tem bistveno prispevali k razreševanju posameznih družbenih vprašanj v okviru socialistične zveze,

— uresničevanju nalog socialistične zveze za hitrejši gospodarski, kulturni in družbeni razvoj naše skupnosti ter pri graditvi socializma po meri ljudi, uveljavljanju vsebin in oblik vzajemnosti in solidarnosti ter humanih odnosov med ljudmi.

Predlog za podelitev občinskega priznanja OF slovenskega naroda za leto 1989 lahko oblikujejo krajevne konference SZDL, organizacije združenega dela in druge delovne in samoupravne skupnosti, družbenopolitične organizacije ter družbene organizacije in društva.

Predloge z obrazložitvijo in utemeljitvijo naj predlagatelji posredujejo Žiriji za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri OK SZDL Domžale, Ljubljanska 70, najkasneje do 10. marca 1989.

Predlogi morajo biti posredovani na predpisnem obrazcu.

Prepozno posredovanih predlogov Žirija ne bo upoštevala.

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF SLOVENSKEGA NARODA PRI OK SZDL DOMŽALE

Tradicionalno prireditev je tudi letos pripravila zelo prizadevna komisija, ki že vsa leta uspešno opravlja zahtevno delo. Tri člane te komisije si lahko ogledate na fotografiji.

Značke in priznanja je poudnikom na prireditvi v Mengeškem Leku izročal narodni heroj Franc Avbelj-Lojko.

Aktualno iz OK SZDL Domžale

Kandidacijski postopki za izvolitev člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije

Že v mesecu januarju (od 16. 1. do 6. 2. 1989) bomo na temeljnih kandidacijskih konferencah razpravljali o možnih kandidatih za člana Predsedstva SFRJ iz SR Slovenije.

V dosedanjem postopku je bilo evidentirano kar 73 možnih kandidatov. V naši občini je bil največkrat evidentiran tov. Milan Kučan.

Opredeljevali se bomo o tistih, ki bodo pristali, da sodelujejo v nadaljnjih postopkih.

Pričakujemo, da bodo vsi možni kandidati predstavljeni najširši javnosti v sredstvih javnega obveščanja pred pričetkom TKK. Te bodo potekale na zborih delovnih ljudi in občanov tako, da bodo lahko v razpravah sodelovali vsi, ki jim ni vseeno, kdo bo novi »predsednik države«.

Na zborih o programih samopriskpeva

Zbori SO Domžale so 14. in 15. decembra 1988 sprejeli sklep, da se s pripravi za uvedbo občinskega in krajevnih samopriskpevkov v občini nadaljuje. Posebna komisija pripravlja program aktivnosti vse do glasovanja na referendumu, predvidoma v prvi polovici aprila.

Na zborih delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih bo tekla razprava o programih krajevnih samopriskpevkov in občinskem programu.

To bo priložnost, da se seznanite z načrti v vaši krajevni skupnosti in poveste svoje mnenje in predloge k programu občinskega samopriskpeva.

Tudi v občini volimo novega predsednika IS

Predsednik IS SO Domžale tov. Milan Marolt je bil imenovan za direktorja Univerzale Domžale, zato naj bi bil 31. 3. 1989 razrešen dolžnosti. Do takrat bomo izvolili novega predsednika in tudi člane IS, ker se z razrešitvijo predsednika po predpisih razreši IS v celoti.

V teh dneh teče postopek evidentiranja možnih kandidatov, o katerih boste lahko razpravljali tudi v delovnih organizacijah in KS.

Gre za izjemno odgovorno funkcijo v občini, zato je prav, da pri izbiri v javnem in demokratičnem kandidacijskem postopku sodelujejo čimveč ljudi.

Kandidata po statutu občine predlaga v izvolitev skupščini Predsedstvo OK SZDL.

Seja OK SZDL

Ob zaključku leta so se 26. decembra 1988 sestali na seji delegati občinske konference SZDL, predsedniki krajevnih konferenc in organov OK SZDL.

Sprejeli so poročilo o uresničevanju programske usmeritve v letu 1988 in sprejeli več usmeritev za delo v prihodnje.

Razprava je ponovno pokazala, da ljudje zahtevajo in pričakujejo hitrejšo sistemsko spremembo v družbi in da je v okviru takoi menovanih treh reform čimprej treba temeljito prenoviti tudi SZDL, v kateri odpiramo vrata za politični pluralizem.

Konferenca je podprla program aktivnosti v občini Domžale za zagotavljanje pogojev življenja in dela v letu 1989, ki ga je namesto običajne resolucije pripravil Izvršni svet SO Domžale.

Predlogi za oblikovanje programa OK SZDL v letu 1989

Ker želimo, da bi naše politično delo izhajalo iz problemov v občini in interesov ljudi vas prosimo, da prispevate svoje predloge, pobude in razmišljanja za oblikovanje programa dela OK SZDL. Naš naslov: OK SZDL Domžale, Ljubljana 70/1.

16. srečanje pohodnikov

Marljivi organizatorji pri občinskem odboru ZZB NOV Domžale, ki že dolga leta uspešno pripravljajo tradicionalno prireditev Pot spominov delavskega gibanja in NOB domžalske občine, so 17. decembra to prireditev pripravili že šestnajstič. Tokrat je pohodnikom in organizatorjem gostoljublje naredila DO Lek — enota v Mengšu, ki je vse tudi pogostila.

Svečano besedo je po dobrodošlici gostitelj ing. Igorja Kovača in Milana Bega dobila predsednica OK ZZB NOV Domžale DRAGICA KOLENC.

Gre za srečanje tradicij in spominov s potrebami po stiku z naravo, z bližanjem ljudi in povezovanjem mladih in starejših. Gre za tisto spontanost tovarištva in hkrati množičnost, ki nam je bila potrebna v tistih težkih časih in ki jo potrebujemo tudi danes. To je edini pravi način vrednotiti vaša prizadevanja, vaš trud in tudi vaše zadovoljstvo. Prehoditi celotno pot, kar je okrog 110 km, pomeni ob tem doživeti veliko lepega, spoznavati ljudi, pokrajino, znamenitosti, se utrjevati in kaliti. Pohod tak ali drugačen je v preteklosti pomenil, da smo vse bližje zastavljenemu cilju in še vedno ima prav tak pomen. Zastaviti si cilj in ga izpeljati je tudi ta trenutek temeljna vrednota vsakega posameznika in vseh nas.

Srečanja se je udeležilo 171 pohodnikov, ki so letos v celoti enkrat ali večkrat prehodili Pot spominov NOB. Od teh je 16 pionirjev, 8 mladincev, 90 pohodnikov srednje generacije in tistih s 60-imi in več leti je 57. Posebne čestitke gredo najstarejšemu pohodniku osemdesetletnemu Vinku Vizoviški in najstarejši pohodnici Tončki Rupič, oba iz Kamnika.

Domžalčani tudi na tem srečanju niso ostali sami, saj so bili med pohodniki udeleženi kar iz 15-ih občin. Pot je namreč letos v celoti zaključilo 70 Domžalčanov, 41 pohodnikov iz Ljubljane, 29 iz Kamnika, 10 iz Žalca, 5 iz Hrastnika, po 3 iz Kočevja, Grosupelj, Litije in Šmarji pri Jelšah.

Pohvalo zaslužijo številne, v glavnem štiriclane družine kot so: Rajhova in Štrubejeva iz Prebolda, Jermanova iz Trzina, Kragljeva iz Domžal, Stenkova iz Peč pri Moravčah, Ojsterškova iz Hrastnika, Bučarjeva iz Ljubljane, Brodarjeva iz Vrhopolj pri Moravčah in Požarjeva iz Mengša. Pozabiti ne smemo in dati zaslužen priznanje našim najbolj rednim in zvestim zakonskim parom, ki so v glavnem vsi pot prehodili več kot petkrat. To so: Ana in Stane Simšič ter Rezka in Izidor Perhavec vsi iz Kamnika; Anica in Jože Bučar, Marija in dr. Franc Brinc, Karla in Danijel Sinigoj, Marija in Ciril Štembal, vsi iz Ljubljane; Stanka in Janez Anžin, Francka in Franc Lojko Avbelj, Pavla in Tone Ahčin, Tončka in Jurij Vulkan, Jelka in Ivan Leban, Silva in Ivan

Šarc, Ema in Iva Ložar, ter Jelka in Jože Brodar, vsi iz Domžal. Posebno pozornost gre nameniti najvztrajnejšim obiskovalcem in pohodnikom Pot spominov NOB občine Domžale, to pa so: zakonca Ahčin iz Domžal za 30-krat prehojeno pot, tovarišu Ivanu Štihu iz Ljubljane za 51-krat prehojeno pot, ter zakoncem Tončki in Juriju Vulkan za 61-krat prehojeno pot. Za tak podvig resnično zaslužijo naš aplavz. Pohodniki, zbrani na srečanju so bili pripadniki 23 planskih društev in dveh društev upokojencev.

Pot spominov NOB je znana daleč naokrog, saj so jo prehodili doslej pohodniki 33 slovenskih občin in nekateri pohodniki iz šestih občin drugih naših republik. Lahko rečemo, da je za pot veliko zanimanja, kar poleg udeležencev na dosedanjih 16-tih srečanjih potrjujejo tudi številni vpisi pohodnikov v vpisne knjige. Na vsaki kontrolni točki je namreč v vpisne knjige vpisano od 2850 do 4600 obiskovalcev.

Mnogim pohod pomeni zdravje, nabiranje moči za premagovanje vsakodnevnih težav, preizkus telesne zmogljivosti in slično. Hoja po Poti spominov je privlačen, prijeten in lep pohod, ki se ga lahko privoščimo v celoti ali v posameznih delih, samostojno ali skupinsko, primeren je vsem starostim in poklicem in to v vseh letnih časih. Mislimo, da je to največji razlog in motivacija vsakemu četrtemu pohodniku, da se ponovno vrne na to pot. Pohod po taki ne preveč zahtevni poti je resnično prijeten, poln pogovorov in kramljanja, veselih doživetij, pa vendar dostojanstven in kulturnen, kajti zavedamo se, kje hodimo. Malo drugačen je

odnos med ljudmi, bolj iskren, bolj tovariški, več topline in srčne kulture je v njem, saj grobost, surovost in sovraštvo smo doživljali v najhujši obliki pred 44-imi in več leti prav tu, kjer doživljamo tiho ali glasno lepoto in globino svobode in tudi cene za njo!

V vsem tem se domžalska Pot spominov razlikuje od drugih planskih poti saj ta obiskuje zlasti mesta, ki kažejo na vso brutalnost okupatorja in domačih izdajalcev nad tamošnjim prebivalstvom, ki je z vsemi sredstvi podpiralo narodnoosvobodilni boj. Pot vodi namreč mimo 57 pomnikov NOB kar je najbrž garancija, da pohodnik na tej poti spozna del tistega, kar se je v letih 1941—1945 tam tudi dogajalo.

Ker je domžalska transverzalna borčevska pot odprta z veliko željo po negovanju svetlih tradicij NOB in da bi jo obiskovalo čimveč šolske in ostale mladine, povejmo, da jo je do sedaj v celoti prehodilo 367 pionirjev ali 27 odstotkov celotnega števila pohodnikov. Omenjena številka na prvi pogled ni videti visoka, moramo pa povedati, da je gotovo še tolikšno število najmlajših in mladih, ki so pot prehodili le delno, eno ali več etap, niso pa pot v celoti zaključili. Taki primeri so pogosti zlasti pri organiziranih pohodih učencev nekaterih osemletk na našem občinskem območju.

Po izročitvi značk, priznanj in daril pohodnikom se je v prostorih DO Lek v Mengšu razvilo prijetno tovariško srečanje, ki je pohodnike in organizatorje še bolj združilo v hotenju vztrajati na dragoceni obliki ohranjanja tradicij NOB med našimi občani.

M. B.

Kriza smo ljudje

Naš zagnani predsednik Društva slovenskih pisateljev Rudi Seligo nam je že lani poslal dopis, v katerem nas je prosil, da bi brez dlake na jeziku napisali kaj o današnjem času v svoj najbližji časnik. Ker se je tej želji pridružil tudi uredništvo, naj torej vendarle zapišem nekaj besed, ki se kar same zapisujejo človeku srednje generacije, v času brez vlade, v letih, ki jim vsi pravimo krizna.

Ko popotujem službeno po Sloveniji, me preseneča predvsem eno: od kmeta do delavca in najvišjega intelektualca vsi razmišljamo o današnjem trenutku nenavadno podobno, skoraj enako: Čas je že zdavnaj povozil dosedanjo oblastniško garnituro, ki se je v teh dobrih štiridesetih letih v glavnem presedala s stolčka na stolček. Med mladimi smo kadrovali bolj ali manj predvsem tiste, ki so znali prikupno kimati uradnim oblastnikom, kar je hkrati pomenilo, da se kvaliteto ni veliko spremenilo, marsikje prav nič. Naš družbenopolitični sistem je tako zapleteno narejen, da skoraj vsakdo prej obupa, preden kak pereč problem pripelje do konca. Administracija se je tako razbohotila kot plevel na najboljšem gnoju, kar za navadnega občana pomeni, da porabi tri četrtine moči samo za urejanje osnovnih življenjskih potreb. Do veljave so prihajali preveč posamezniki, ki so imeli močno politično zaslobo, največkrat temelječo na članarini Zveze komunistov, vplivnih sorodnikov in drugih nevrtdnih zvez in poznanstev. Davki, samopriskpevi in kdo ve, kakšne še vse dajatve so v primerjavi z drugimi državami, tudi vzhodnimi, narasle preko vsej razumnih meja, nagrajevanje po delu pa je v veliko primerih nagrajevanje po obrazih, po poznanstvih, po sposobnostih, ki bi jih delavec na tistem mestu moral imeti, pa jih največkrat nima. Zakon o združenem delu je med drugim izenačil tudi veliko tistih, ki niso nič znali, s tistimi, ki so vsaj malo pokukali v šolo ali znali praktično obvladati stroj. Naenkrat smo vsi postali enaki, toda enaki v revščini, v socializmu, ki naj bi bil po meri človeka. Vsem pa je od daleč jasno, kdo jemlje to mero in na kakšne vaitle jo meri.

Potem pa pravimo: kriza!

Prepričen sem, da s(m)o kriza samo nesposobni ljudje, napačno kadrovanje, zapleteno urejanje osnovnih stvari, pretirano administriranje, velikanski prispevki, neprimerno nagrajevanje, medsebojna nekonkurenčnost sistema, kup drugih napak, ki jih je v veliko primerih povzročila generacija, ki se je marsikje štirideset let presedala na svojih položajih.

Občani pravijo: zdaj jim je odklenkalo, isti ljudje, ki so nas zapeljali v krizo, nas ne morejo popeljati iz nje. Ne sprejme pa se še vedno nič, ali pa zelo malo. Kvaliteten premik k dokončnemu propadu oblastniških in lizunskih generacij vidijo nekateri v odstopu vlade. Morda je ta kvaliteten premik vsaj v tem, ko občani pravijo, da si ne bodo pustili več metati peska v oči, ko se bo močno pojačala kontrola nad našo tako imenovano ljudsko oblastjo, ko bo morda v prihodnosti vendarle lahko prihajala volja ljudstva do izraza. Tako po svojih predstavnikih kot direktno, na javnih in odprtih volitvah in na drugem neposrednem izražanju volje slovenskega naroda.

Občani tudi pravijo: dobrih štirideset let smo si v marsičem močno lagali. Takšnega aparata za opravljanje osnovnih potreb ne potrebujemo, nesposobnih ljudi na vodstvenih in vodilnih mestih nam ni treba, tako zapletenemu sistemu bi morali dati že zdavnaj slovo, bolj pošteno bi morali urediti medrepubliške in medpokrajinske odnose, veliko bolj bi morali odpreti vrata ljudem, ki kaj znajo, mnogo močneje bi se morali povezati z mednarodnimi gospodarskimi tokovi, močneje bi morali trkati na vrata skupne Evrope 92... Vse to ni nobena utvara, saj imamo na stotnje sposobnih in kvalificiranih ljudi, bogato deželo z naravnimi surovinami, velike možnosti za turizem, tako rekoč vse, kar bi lahko pravi ljudje s svojimi rokami in glavami pozlatili v skupni prid.

Zato ne pristajam na trditev, da se ničesar ne more, da je tu kriza, da se še dolgo ne bomo izmotali iz nje. Krize pravzaprav ni, tudi pri nas je ni, kriza s(m)o samo ljudje, ki nočejo tega sprevideti.

In za konec še kanček optimizma: kdor se slabega zave, je že na poti k boljšemu. Največji optimisti menijo: še leto, morda dve padanja, potem pa se — vsaj slovenskega naroda — ne bo več dalo vleči za nos. To pa je lahko tudi edina in prava pot iz krize...«

Ivan Sivec

Priznanje v prave roke

(OŠ Krašnja — prejemnik zveznega priznanja SZDLJ)

Osnovna šola Krašnja je konec leta 1988 postala dobitnik priznanja Zvezne konference SZDL Jugoslavije ter tako dobila še eno potrdilo za dolgoletno uspešno delo, ki ga na različnih področjih življenja in dela izvaja sicer majhen kolektiv.

Vsem učencem in kolektivu iskrene čestitke, za ilustracijo njihovega uspešnega dela pa le utrinek iz obrazložitve:

Kraj brez tako vsestransko aktivne in v krajevno skupnost odprte šole, kakor tudi brez tako za razvoj KS zainteresiranih učiteljev, ne bi dosegel take kvalitete življenja. Z dolgoletnim aktivnim delom so učenci in učitelji pomembno prispevali ne le k razvoju samoupravljanja in družbenoekonomskih odnosov v KS, temveč predvsem h kvaliteti življenja, kakor tudi tesni povezanosti slehernega krajana z aktivnostjo šole.

750 let vasi Tustanj

Tistega decembrskega večera je bil dom na Vrhpolju kar premajhen za vse, ki so želeli prisostvovati svečani prireditvi ob 750-letnici prve dopisane omembe kraja Tustanj.

V dom na Vrhpolju so bili ob številnih krajanih tudi nekateri gostje, med njimi pa velja zabeležiti Petra Primožiča, predsednika Sob Domžale. Večer, ki so ga pripravili, je bil tudi nostalgichen spomin na čase, ki so mimo, na ljudi, ki jih ni več, je bil žalostno opozorilo za vse, kar propada, pa bi bilo marsikaj še moč rešiti. Bil pa je ta večer tudi priložnost, da se mladi in manj mladi domačini pokažejo v nastopih. Navzoče je najprej pozdravil Pavle Barlič, krajan Ivan Rožič pa je nanizal uspehe in težave, ki jih krajanje doživljajo.

Predstavili so se tamburaši z Vrhpolja, Moravški kvintet, mladi recitatorji in pevci, citrarka, vsi pa so skupaj prižgali plamenček zgodovinskega spomina na minulih sedem stoletij in pol krajevne zgodovine. Čeprav je v kraju tačas le 44 občanov, pa bo kraj živel naprej: ljudje imajo svoje cilje, želje in ambicije, ki jih bodo uresničevali v naslednjih letih. Četudi je v kraju precej starejših občanov (dve najstarejši občanki, katerima so namenili cvetje, živita izven domačega kraja), pa za prihodnost ni bojazni. Delovni, pridni, živahni ljudje, ki jih »gor držita« delo in domača glasba prenašajo zgodovino svojega kraja iz minulega časa v prihodnost. Naj jim bo to poslanstvo uspešno!

Brojan

Zgodovina Tustanja

Beseda je seveda o Tustanju in njegovih prebivalcih, ki te dni praznujejo 750-letnico od prve omembe domačega kraja v pisanih virih.

Tustanj je ena izmed prijaznih vasi v tej čudoviti Moravski dolini, ki že s svojo izoblikovanostjo pritegne pozornost obiskovalca. Arheološke izkopanine na vrhovih, na južni strani Tustanja, na Pelinovu proti Križavski vasi, na Gořeči nad Grmačami in na Gradišču nad Osolotovo domačijo na Dešnu govore, da so bile tod naselbine ilirsko-keltskega plemena. Pred dvema tisočletjema pa so tod gospodovali Rimljani.

In če že govorimo o Tustanju, se kaže najprej vprašati, odkod krajevno ime Tustanj. V skoraj 730 let stari listini najdemo to krajevno ime zapisano »in Tufstein«. No, in če je vas svoje ime res dobila po kamenju lehnjaku, kot bi pojem prevedli iz nemščine, je to krajevno ime v zvezi s kraško pokrajino in kraškimi pojavi. V tem tako imenovanem osamljenem moravškem krasu je tudi v okolici Tustanja več kraških jam in kraških po-

javov. Tu je kljub stalnemu erodiranju in spreminjanju zemeljske notranjosti še sedaj več vodnih virov. Z raztopljenim apnencem nasičena voda, ki je prišla iz apnenčastih skladov, je preplavila okolico in mahovje obdala z apnencem, tako je ta lehnjak dobesedno raste ob izviri. V dolgih stoletjih so se razmere spremenile. V Tustanju nič več ne nastaja lehnjak, ostalo pa je krajevno ime Tustanj.

Prvotni Tustanjci, ki so iskali najprikladnejše zemljišče za naselitev, so se ustavili tu, na severnem pobočju Cielja. Tako je Zgornji Tustanj skupaj z zaselkom Podkraj na stičišču dveh kultur, gozda in obdelovalnega polja. Na nekoliko nižji, prav tako kraški planoti, je nastal Spodnji Tustanj, ki ga zgoraj obdaja obdelovalno polje, na severni strani pa se zamočvirjena travnata površina konča v strugi Rače.

Vas Tustanj se prvič omenja v ustanovni listini velesovskega samostana leta 1238 in sicer kar dvakrat. Medtem ko prva omemba ni točno datirana, se drugič omenja 11. decembra, torej pred natanko 750 leti.

In kaj takega se je tedaj zgodilo, da je Tustanj prišel v zgodovino? Velesovska samostanska sestra hči Henrika je poleg drugih hub ali kmetij na Gorenjskem samostanu

v Velesovem podelila tudi eno kmetijo v Tustanju in štiri v Pečah. Ta Henrik je imel tri brate, Gerloha in Valerija v Kamniku in Weranda, ki je bil župnik v Mengšu.

Zgodovinarji menijo, da so bili posamezni kraji naseljeni vsaj sto let pred prvo omembo v pisanih virih. In kako je bilo s Tustanjem? Na razmeroma zgodnjem naselitev tustanjskega sveta kaže ledinsko ime Župnica — to je velika njiva na južni strani tustanjskega gradu. Župnice so imenovali njive, ki so jih staroslovanski župani dobivali kot priboljšek za užitek, ker so opravljali županske ali srenske dolžnosti. Znano je tudi, da so se župani v slovenski zgodovini pojavili že v času naseljevanja ali takoj ob prihodu v novo domovino. Tako je gotovo tudi naša Župnica precej stara.

Tako kot drugod se je v poznějšíh letih tudi na Moravskem samostanska posest hitro večala.

Z listino, datirana je 1. novembra 1260, je samostan v Bistri dobil na Gorenjskem 48 novih hub. Od teh jih je bilo pet v Tustanju in pet v Svinjah.

Po velesovskem urbarju iz leta 1458, ki sodi med najstarejše na Slovenskem, je ta samostan imel v Tustanju štiri podložnike, Jurija Šuštarja, Gregorja Novaka ter Jagodo in Ambroža. Za Ambrožem je domačijo prevzel Mihael Pevreg ali Povirk. Zanimivo je, da imamo še danes v Tustanju hišno ime pri Šuštarju.

Leta 1760 so bili Velesovemu podložni Matevž Komar, Jakob Cerar, Gregor Maselj in Jože Tomc, leta 1821 pa Komar, Premk in Rožič. Tako ste že sami ugotovili, da so nekatera hišna imena zelo stara.

Tustancem samostanu ni bilo treba opravljati tlake. Svoje podložniške obveznosti so odrajal v naravnih, ki so bile v primerjavi z obveznostmi in dajatvami drugih kmetov drugim zemljiškim gospodarstvom kar zmerne. Precej na slabšem so bili podložniki okoliških graščinskih gospodarstev.

Tustanj se omenja tudi v listini 22. junija 1335. Friderik III. pa je 7. marca 1453 na njihovo prošnjo Jakobu Kamniškemu in njegovim nečakom Jakobu, Hansu in Gašperju dal v zakup več posestev, med njimi tudi v Tustanju.

Opozoriti je treba na še eno zanimivost. Na istem prostoru imamo dva pojavi, ki se med seboj izključujeta, to je ledinsko ime Župnica, torej ostalino staroslovanske družbene ureditve in grad. Za trditve, da bi se v času fevdalizma nekdanji staroslovanski župan povzpel do zemljiškega gospoda nima zanesljivih dokazov, kar pa seveda ni vnaprej izključeno. Na to, da je treba biti pri tem previden,

nas morda opozarja samo krajevno ime Tustanj. Na takšno razmišljanje pa nas navaja tudi najstarejše znano ime tustanjskega plemenitaša, ki je tuje. Slovensko ledinsko ime Župnica zagotovo kaže, da je vas Tustanj nastala prej, kot so tu postavili prvi grad. In še to. Čeprav so v gradu več sto let imeli odločilno besedo tujci, je moral biti okrog njega ves čas prisoten odločen slovenski živelj, ki je lepo slovensko besedo Župnica pod samim grajskim oknom ohranil do današnjih dni.

Napis na kamniti plošči z grbom na vhodnem portalu tustanjskega gradu nam pove, da je bil grad pozidan leta 1490 in bo torej čez dve leti praznoval že pol tisočletnico.

Franc Bernard, grof Lichtenberg je med leti 1667 in 1671 grad povsem prezidal in v glavnem se je tak ohranil do današnjih dni. Takšnega je prinesla tudi Valvasorjeva Slava vojvodine Kranjske, ki je luč sveta zagledala ravno pred 300 leti.

Za Lichtenbergi so konec 18. stoletja kratko obdobje na tustanjskem gospodarstvu gospodarili Auerspergi — Turjaški. Ko sta zaradi vse večjih dolgov za močno pojemale moč in ugled fevdalne gospode, je v Tustanju svojo srečo poskusil Ignac Škarja. Sredi prejšnjega stoletja je grad prešel v roke sedanje Pirnatove rodovine. Konec 18. in v začetku 19. stoletja je bil v tustanjskem gradu celo sedež okrajne gosposke.

V šolskem arhivu so ohranjeni podatki, da je leta 1885 v gradu začela delovati zasebna šola. Ta je, čeprav zasebna kmalu postala javna, saj jo je v šolskem letu 1886—1887 obiskovalo že 19 deklet in 21 deklic iz Tustanja, Vrhpolja in okolice.

V znani Pirnatovi rodovini v Tustanju je bil doma poljudnoznanstveni pisatelj in šolnik Maks Pirnat (1875—1933). Njegov sin Niko Pirnat (1903—1948) pa je znan kipar, slikar in grafik.

O gradu naj dodam še to, da ima bogato zgodovino z dragocnimi arhivskim gradivom. Graščinsko poslopje pa je nujno potrebno temeljitega popravila, za kar bi bila potrebna tudi družbena pomoč, da bi svoj poltisočletnico dočakalo bolj trdno, kot je sedaj. V prav tako slabem, da ne rečem žalostnem stanju, je tudi grajska kapela sv. Janeza Nepomuka iz začetka 18. stoletja. Leta 1725 jo je s freskami poslikal priznani slovenski baročni slikar Franc Jelovšek iz Mengša. V oltarju je dragocena oljnata slika na platnu. Naslikal jo je Leopold Layer.

Pirnatovi družini gre zahvala za stalno skrb in ohranjanje dragocene muzejske zbirke, ki jo obiskovalcem radi pokažejo in tako do-

Domačini iz Tustanja ter okoliški prebivalci so popolnoma napolnili dvorano na Vrhpolju ob prireditvi 750-letnice vasi Tustanj.

V kulturnem sporedu, ki so ga ob tej priložnosti pripravili, je nastopil tudi Moravški kvintet (na fotografiji), ki so mu prvi (še nerodni nastopi) vendarle vzpodbuda za delo in nastopanje vnaprej!

mačinom kot tujcem dostojno predstavijo kulturno dediščino Moravske doline in naše širše domovine.

In še kratek pregled razvoja kraja in prebivalstva. Leta 1826, ko so izdelali katastrske mape in so začele katastrske občine, te so še sedaj v veljavi, je bilo v Zgornjem Tustanju in Podkrajju skupaj z gradom 16 domačij, v Spodnjem Tustanju je bilo 23 hiš. Ob Rači pa so obratovali štirje mlini. Največ kmetij je bilo polovičnih, tretjinskih in četrtinskih.

O tem, da v Tustanju ni bilo zmeraj dovolj kruha za vse, so najbolj zgovorne številke. Pred 120 leti je bilo v Zgornjem Tustanju s Podkrajem 92 prebivalcev. Že konec prejšnjega stoletja so se začeli izseljevati največ v Ameriko, pozneje pa tudi drugam. Od tedaj se njihovo število neprestano manjša, tudi zaradi odseljevanja v industrijske kraje. Tako je danes več kot polovico manj prebivalcev —

samo 44. Nekoliko bolj ugodne razmere so v Spodnjem Tustanju. V istem obdobju se je število prebivalcev od 130 zmanjšalo na 90.

Gospodarske razmere v Tustanju so se zboljšale. Domačije so obnovljene in elektrificirane. Vas ima javni vodovod. Kraj je dobil asfaltno cesto in avtobusno zvezo. Napredek je gotovo tudi telefonska zveza s svetom.

Ob zaključku tega kratkega pregleda skozi čas naj spomnim tudi na to, da so sredi najhujšega okupatorjevega nasilja pogumni fantje in moške iz vasi in okolice 7. februarja 1942 v Armonijevi hiši v Tustanju ustanovili odbor Osvobodilne fronte slovenskega naroda za Moravsko dolino.

Ob 750-letnici Tustanja vsem Tustancem doma in drugod po svetu čestitam in želim, da bi ob nadaljnjem gospodarskem razvoju v miru in srečno živeli.

Hvala!

Stane Stražar

Črni dobenski kmečki turizem

Dobeno je znana izletniška turistična točka, Dobeni pomeni za mnoge ljubljance, Domžalčane, Mengšane, Trzinčane in druge ljubitelje narave nedeljski izlet. V zadnjem času pa kmečki turizem pri Blaževih pomeni pravo domačo, dobro organizirano in pripravljeno gostinsko past — ki deluje že več kot pol leta — na črno . . .

Od toliko obetanega kmečkega turizma preko radia (posebna reportaža), časopisja (Dnevnik) in plakatiranja na javnih mestih krajevne skupnosti in občine je na koncu ostala samo še krajanom Zg. Dobena sramota z Blaževim turizmom.

Ljubitelji narave, hribov, sonca, gozdov in svežega zraka pridobitev kmečkega turizma ne prinaša nič dobrega.

Nekdaj znana kmečka vasica Zg. Dobeno je idilično posejana z vikendi. Vas je stoletja živela mirno, izven mestnega hrupa, vpitja, sedaj pa je postala vas nočnih razgrajčev, pijancev, neartikuliranih glasov z »muziko«, ki je z glasbo povsem skregana. Kaj smo dočakali!

Kdor si želi konec tedna preživeti v naravi, naj gre na petek ali soboto zvečer na Dobeno. In če bo živ pripeljal na poti k cilju nepoškodovan od motoriziranih podivjanih gostov kmečkega turizma, bo imel res pravo srečo ali pa enkratno doživetje . . .

Od obetane dobre kmečke hrane, domače kapljice, dobrega moštva in drugih kmečkih dobrot je ostalo bore malo ali nič. Da bi bili vsaj pošteni Agroemonini in Mercatorjevi ali Napredkovi proizvođači . . . Na njivah kmečkega turizma se

že nekaj let ne orje krompir, ne se je žita, kar pomeni ne peče domačega kruha, pa tudi prašiči ne cvili-jo v hlevu. Vse to pa naj bi bil pogoj za resnični pošteni kmečki turizem. Vaščani Zg. Dobena v »Dobenski noči« so na tej prireditvi tudi pomagali, skupaj so organizirali prireditve, ki je zelo lepo uspela, saj se je pojavil celo dobiček.

Celoten iztržek pa je ostal v žepu kmečkega turizma. Nekaj več o tem nam lahko pove prijava oziroma pismo opeharjenih krajanov Dobena, ki smo to pismo tudi opremili s svojimi podpisi. Delo naših upravnih organov, KS, občine, (davčna uprava, notranje zadeve, inšpekcijske službe, gostinstvo in drugi) meljejo zelo počasi, lahko bi rekli nikakor. Vse še naprej poteka, kar se kmečkega turizma tiče, na črno. Gor na Dobeno so že prišli v množični varianti delavci Lesnine, RTV, gozdarji, upokojeanci, mladinci, delavci Energoinvesta. Napredka, drugi pa še kar hodijo. Kot na božjo pot k Mariji na Županje njive. Ni hče se ne zgane, praznike pa so si tudi letos hrupno ob polnoči zaželeli na Dobnem — kot se spodobi in kot je v navadi — na črno . . .

Krajan Zg. Dobena znanje I. Anžin in 11 podpisov

(do kdaj smetišče v Dobu)

In beseda ni meso postala!

»Lokacija odlagališča odpadkov bo določena s spremembo družbenega plana občine Domžale, ki je v teku in bo razgrnitev izvedena v januarju 1989. Predvidevamo, da bo sprememba sprejeta do aprila 1989, uporaba novega odlagališča pa se bo pričela sredi leta 1989. V tem času bo odlagališče v Dobu opuščeno in sanirano. Nekatera sanacijska dela so se že pričela,« se glasi odgovor Komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja občine Domžale na vprašanje delegacije KS Dob: Kje bo nova lokacija in ali so opravljeni vsi potrebni ukrepi, s katerimi bo možno s 1. 1. 1989 delansko to smetišče tudi uporabljati!

Zavedam se, da odlagališče gospodinjskih odpadkov nekje mora biti, ker ne najdemo (ne po naši krivdi) dogovora niti s sosednjimi občinami, niti v okviru regije, je potrebno odlagališče urediti na območju občine in to vemo dobro vsi: OBČANI, KOMUNALNO PODJETJE ter DRUGI PRISTOJNI. Vemo pa tudi, da bi moralo biti po dogovoru odla-

gališče gospodinjskih odpadkov (ki pa to sploh ni, ker nanj vozijo tudi industrijske odpadke) v Dobu že pred več kot letom zapro, pa smo ga podaljševali, nazadnje v juliju 1988, trdno odločeni in prepričani, da je to zadnjič. Za nikogar ni bilo lahko: ne za funkcionarje v KS, ki so že ne vem kolikič prepričevali ljudi, da je to zares zadnjič; ne za

delovne ljudi in občane, ki so strpno in demokratično razpravljali, se sicer tudi kregali, vendar končno vendarle dali pristanek, da se smetišče pod določenimi pogoji podaljša do 1. 1. 1989, potem pa nepreklicno KONEC. Predstavniki SKIS in Komunalnega podjetja so dali besedo, obljubili, da je sklep dokončen, da se že izvajajo aktivnosti, katerih rezultat bo nova lokacija smetišča. Minil je mesec, minila dva, trije, šest in tudi novo leto, tovornjaki pa vozijo, vozijo . . . Smetišče se sicer ureja, nekateri celo trdijo, da ni bilo nikoli doslej tako urejeno, kot je, vendar, tovariši, dali ste besedo. Kje ste zdaj? Kje so vzroki, da še danes ne vemo, kje bo odlagališče v prihodnje, niti ne vemo in se po takih »izigravanjih« težko odločamo za ponovno prepričevanje ljudi, ki so nam verjeli enkrat, težko drugič, nas bodo tretjič sploh hoteli poslušati? Kdo ve? Mi ne! Pa nam sploh lahko zagotovite, da bo nova lokacija pripravljena, kot trdite, 1. julija 1989?

Odgovarjate, da se sprememba prostorskega plana pripravlja. Lepo, verjetno jo boste uvrstili na janu-

arsko zasedanje skupščine naše občine. Kot delovno gradivo ali kot osnutek?

Sledila bo razprava, najmanj en mesec za osnutek, nato priprava predloga, pa zopet razprava in kdo ve, ali bo aprila popravljen prostorski plan sprejet. Ste se morda že vi odločili, da bo sprejet, kaj pa če se z njim ne bomo strinjali, bomo želeli podaljšanje razprave? Kaj bo potem s 1. 7. 1989? Sicer ste pa že zanesljivo urejali dokumentacijo, iskali uporabno dovoljenje za javna odlagališča in veste, da to ni kar tako, posebno če je to bolj odmaknjeno območje, kjer je treba urediti infrastrukturo. To pa ne bo čez noč in poletni meseci niso najbolj primerni za kakšno večje delo, to je splošno znano.

Močno si želim, da bi vam uspelo, tako kot ste zapisali. Zato vas prosim, pristojni tovariši, prepričajte me, pa tudi vse ostale, ki smo tako ali drugače povezani s sedanjim in bodočim odlagališčem, da tokrat mislite resno. Pripravite konkretni plan vseh aktivnosti, ki jih boste realizirali do . . .

Mi smo vas razumeli — in vas še — razumite tudi vi nas!!!

V. V.

LAHKO SE NAM PRIDRUŽITE!

S seje predsedstva OK ZSMS Domžale:

Kot politična organizacija imamo svoje smernice za delo, svoje ideje in videnja. Svoja stališča smo pripravljeno argumentirano braniti kjerkoli in kadarkoli. Vsi, ki se z nami strinjate, se lahko že jutri počutite član naše politične organizacije, neglede na starost, versko pripadnost, vaš položaj v družbi ipd.

Verjerno si vsi želimo
lepšo in svobodnejšo prihodnost!

OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE SOCIALISTIČNE MLADINE SLOVENIJE — DOMŽALE (OK ZSMS Domžale) se zavzema in se bori za:

- ZSMS kot politično organizacijo s svojim političnim programom
- spremembo včlanjevanja v organizacijo v organizacijo vstopajo vsi, ki se strinjajo s programom organizacije)
- politični, gospodarski in lastninski pluralizem
- funkcionalni ekonomski sistem
- neposredne volitve
- varstvo človekovih pravic
- pravno državo
- objektivno informiranje
- zunanjo politiko, ki nas bo pripeljala v EVROPO, kamor sodimo
- delovanje neodvisnih gibanj (mirovniki, ekologi, kmečka zveza, ...)
- samostojno študentsko organizacijo
- neideološke izobraževalne programe

Pred nami so globalne smernice naše politične usmeritve. Najtežje nas čaka. Kako naša prepričanja, ideje in poglede uveljavljati v vsakdanjem življenju?

O naših tekočih aktivnostih in o rezultatih našega dela bomo redno pisali v Občinskem poročevalcu.

Naj vam kratica OK ZSMS ne zveni tuje, saj smo organizacija, ki dela in živi med vami.

Predsedstvo OK ZSMS Domžale

Novosti v domžalskem urbanizmu:

178 pripomb občanov na prostorski plan

V zadnjih dveh številkah smo vam kratko predstavili osnove postopkov in zakonsko podlago na osnovi katere urejamo prostor. Malo bolj obširno smo spregovorili predvsem o vsebini in pripravi prostorskih sestavin družbenega plana občine Domžale, tako dolgoročnega (DDP), kot tudi srednjeročnega (SDP). Mnenja smo, da je takšna predstavitev bila potrebna, ker v mesecu januarju pričakujemo javno razpravo o spremembah in dopolnitvah SDP občine Domžale. Delo na obojem je bilo opravljeno po sklepu SO sprejem na seji v oktobru v izjemno kratkem času in z izredno požrtvovalnostjo te projektne skupine, ki jo je pri delu vodil in usmerjal projektni svet v sestavi: Ivica Gognjavec, Boštjan Hočevar, Zmago Čermelj in Anton Preskar. Tako je bilo med ostalim sprejeto in usklajeno 178 pripomb KS in DO ter skupnosti.

Ugotovimo lahko, da je bila velika večina pripomb konstruktivnih in v pomoč izdelovalcem, seveda pa je najpomembnejše posebej poudariti, da ostaja tudi ob upoštevanju teh pripomb osnovni koncept rabe prostora na območju naše občine nespremenjen. Tako je zagotovljena kontinuiteta v planiranju kot tudi kasneje v operativni izvedbi planskih odločitev.

Čeprav torej prihajajo spremembe in dopolnitve DDP občine Domžale v javno razpravo strokovno poenotene in usklajene v veliki meri tudi že med različnimi uporabniki prostora, pa želimo opozoriti tudi na tem mestu na glavno dilemo, pred katero so se znašli izdelovalci in ki je sami niso mogli rešiti. Nanjo mora dati odgovor ravno sedanja javna razprava. Ta dilema je naslednja: ali žrtvovati določene površine kmetijskih zemljišč za izgradnjo potrebnih obvoznih cest Mengša in starega dela Trzina ali pa zadržati kmetijske površine in korenito, tudi z rušitvami rekonstruirati obstoječo cestno povezovalno Ljubljana—Trzin—Mengeš—Kamnik. Po prognozi iz prometne študije, o kateri bomo obširneje poročali v eni naslednjih številki OP in ki jo je v letu 1988 izdelal Prometno-tehnični inštitut — FAGG Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani je namreč upravičeno pričakovati, da se bo gostota prometa na tem odseku tako povečala, da bo že do leta 1995 grozil v konicah prometni infarkt. To dilemo je torej potrebno vsaj začeti reševati.

Pri tem, ko odpiramo javno razpravo o spremembah in dopolnitvah DDP občine Domžale pa bi po našem mnenju veljalo pozornost bralcev usmeriti še na nekaj. Ko bo namreč zaključena javna razprava o spremembah in dopolnitvah DDP, bo istočasno začela javna razprava o spremembah in dopolnitvah SDP. V tej javni razpravi se bo potrebno opredeliti predvsem do načina urejanja prostora, kot ga bomo izdelovalci predložili. Za razliko od DDP,

pri katerem ostaja namenska raba prostora in dosedanja koncept praktično nespremenjen, pa pri spremembah SDP strokovnjaki predlagamo bistveno spremembo deležev v načinu urejanja. Če je dosedaj veljalo, da se skoro 80 % vsega urbaniziranega območja občine ureja na način Zazidalnih (ZN) oziroma Ureditvenih (UN) načrtov in le preostali del s Prostorskimi ureditvenimi pogoji (PUP) pa sedaj predlagamo ravno obratno delitev. Z ZN, UN in lokacijskimi načrti (LN) naj bi se urejala izključno območja, pomembna za širše družbene interese, območja industrije in pa območja za potrebe komunalne infrastrukture, vsa ostala pa s PUP-i, seveda poleg vseh tistih, ki so se na ta način urejala že dosedaj. Tak način urejanja s PUP-i je veljal namreč samo za naselja in zaselke v neurbaniziranih predelih občine. Po našem mnenju je sedaj predloženi način fleksibilnejši za investitorje enostavnejši in s tem seveda tudi izdelava ustrezne dokumentacije cenejša.

Ob zaključku teh naših opravil velja poudariti, da pričakujemo tehtno javno razpravo o obeh predloženih dokumentih: o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega kot tudi srednjeročnega plana občine Domžale, ki bo verjetno dala odgovor na prikazane dileme. Istčasno pa moramo povedati tudi to, da se bo že v letu 1990 začelo izdelavo novega srednjeročnega plana za obdobje 1991—95, ki bo sestavljen po do takrat precej spremenjeni zakonodaji in da bo torej v tem smislu sedanja javna razprava kar dobrodošlo ogrevanje.

mg. Peter Pengal, dipl. ing.

MARTINA ŠKOFIC — OPTIKA DOMŽALE

Cenjenim strankam nudimo vse vrste storitev, predvsem pa želimo opozoriti na možnost pregleda pri specialistu — okulistu.

Naš delovni čas je vsak dan od 8.—12. ure ter od 16.—18. ure.

Stranke vabimo, da se nam oglasijo tudi na telefon 724-006.

Priporočamo se za obisk!

Martina Škofic

Na podlagi 15. člena Pravilnika o pogojih in merilih za delno nadomeščanje stanarin imetnikom stanovanjske pravice v občini Domžale (Ur. vestnik občine Domžale, št. 10/83), Odbor za solidarnost v stanovanjskem gospodarstvu občine Domžale objavlja

RAZPIS

za ugotovitev upravičencev za delno nadomeščanje stanarin imetnikom stanovanjske pravice v občini Domžale

I. NAMEN

Namen razpisa je ugotovitev upravičencev za delno nadomeščanje (subvencijo) stanarin iz sredstev za solidarnost v stanovanjskem gospodarstvu v občini Domžale.

II. POGOJI RAZPISA

Upravičenec do subvencije stanarine je imetnik stanovanjske pravice družbenega stanovanja, stanovanja, ki je v lasti občanov ali civilno pravnih oseb, če izpolnjujejo pogoje in merila citiranega Pravilnika.

Upravičenec do subvencije je dolžan prispevati najmanj 20 % stanarine za standardno stanovanje, opredeljeno s citiranim Pravilnikom.

Do subvencije stanarine ni upravičen imetnik stanovanjske pravice v naslednjih primerih:

- če oddaja stanovanje ali del stanovanja v podnajem,
- če uporablja stanovanje ali del stanovanja za poslovne prostore ali obrtno dejavnost,
- če je imetnik stanovanjske pravice ali eden od članov gospodinjstva lastnik vseljivega stanovanja, vseljive stanovanjske hiše ali vikenda,
- če zaseda nadstandardno stanovanje glede na število članov gospodinjstva in če je odklonil ponudeno zamenjavo za standardno stanovanje,
- če je imetnik stanovanjske pravice ali eden od članov gospodinjstva sposoben za delo, pa je iz neupravičenih razlogov nezaposlen, kar se dokaže z ustrežno dokumentacijo,
- če je imetnik stanovanjske pravice ali eden od članov gospodinjstva lastnik avtomobila.

To določilo ne velja za invalide, katerim je vozilo nujno potrebno iz zdravstvenih razlogov.

III. POSTOPEK ZA VLOŽITEV ZAHTEVKA

Imetnik stanovanjske pravice, ki prvič vloga zahtevek za subvencijo na obrazcu SPN-1 z naslednjimi prilogami:

- potrdilo o letnih dokazljivih dohodkih članov gospodinjstva za preteklo leto (celoten dohodek, preživnina, varstveni dodatek k pokojnini, denarna pomoč za brezposelnost) potrjeno kar na obrazcu SPN-1 (obrazec dobite v »Mladinski knjigi« Domžale),
 - potrdilo o številu članov gospodinjstva,
 - izjavo upravičenca o drugih dohodkih gospodinjstva,
 - veljavno stanovanjsko pogodbo ali izjavo,
 - izjavo hišnega sveta, da imetnik stanovanjske pravice stanovanja ali dela stanovanja ne daje v podnajem, da stanovanja ne uporablja za poslovne prostore ali obrtno dejavnost,
 - izjavo, da imetnik stanovanjske pravice ali eden od članov gospodinjstva ni lastnik avtomobila (razen v izjemnih primerih),
 - potrdilo, da imetnik stanovanjske pravice ali eden od članov gospodinjstva, sposoben za delo, ni neupravičeno nezaposlen.
- Imetniki stanovanjske pravice, ki uveljavljajo pravico do subvencije po 14. členu citiranega Pravilnika, morajo poleg navedenih dokazil priložiti še:
- odločbe pristojnih komisij SPIZ, zaposlovanja in zdravstva o imetniku stanovanjske pravice o zdravstvenem stanju oziroma invalidnosti in odločbo oddelka za splošne in družbene zadeve, če gre za vojaško-vojnega invalida,
 - odločbo komisije o razvrstitvi otrok in mladostnikov o duševnem in telesnem razvoju.
- Prosilci, ki so koristili subvencijo že v letu 1988, za leto 1989 dostavijo le v celoti izpolnjen obrazec SPN-1 in pismene izjave, da v preteklem letu niso imeli drugih dohodkov kot so prikazani na obrazcu, da niso lastniki vseljivega stanovanja, stanovanjske hiše ali vikenda ter da niso lastniki avtomobila, če se druge razmere od lanskega leta niso spremenile.

IV. MERILA ZA DELNO NADOMEŠČANJE STANARIN

Imetnik stanovanjske pravice je upravičen do delne nadomestitve stanarine, če je višina njegove dejanske stanarine višja od ugotovljene znosne stanarine.

Znosna stanarina izraža družbeno sprejemljivo obremenitev družine s stanarino in se določa v odstotku od dohodkov upravičenca in njegove družine ter za leto 1988 znaša:

tip družine	%
— enočlanska družina	7,6
— dvočlanska družina	6,7
— tričlanska družina	5,0
— štiričlanska družina	4,5
— petčlanska družina	3,6
— šestčlanska družina	3,5
— sedem in več članska družina	2,5

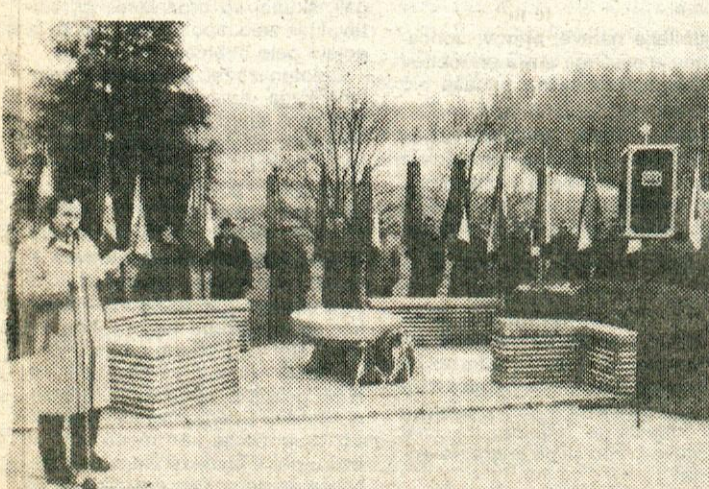
V. ROK TRAJANJA RAZPISA IN ZBIRANJE ZAHTEVKOV

Rok za vložitev zahtevkov je 15 dni od dneva objave razpisa v Občinskem poročevalcu. Zahtevke s potrebnimi prilogami sprejema Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale, Ljubljanska 76/II, Domžale.

Upravičencem bo priznana subvencija od 1. januarja 1989 do 31. decembra 1989.

Upravičenci, ki bodo dostavili vloge po razpisnem roku, jim bo priznana subvencija od prvega dne v naslednjem mesecu.

Predsednik Odbora za solidarnost v stanovanjskem gospodarstvu
Helena KERČ, l. r.

Spomin na tragedijo

Čudí letos so 6. januarja pripravili na Rudniku spominsko svečanost ob 40-letnici pokola partizanov, ki so jih Nemci zverinsko pobili na ta dan leta 1945. Na letošnji svečanosti je govoril predstavnik OK ZDL Maks Jeran (na fotografiji).

Ali bomo ujeli vlak, ki pelje v Evropo?

Vsi trije zbori naše skupščine so se zadnjič v letu 1988 zbrali na zasedanju tik pred novim letom. Kar 14 točk dnevnega reda je bilo pred njimi, res večina izmed njih odlokov o različnih davkih, vendar zato seja ni bila nič manj delavna kot ostalih 11 v letu 1988.

Če odštejemo že kar rutinsko sprejemanje zapisnikov, potem se je resno delo začelo pri obrazložitvi predlogov ukrepov, s katerimi izvršni svet naše občine namesto doseganje resolucije načrtuje razvoj v letu 1989.

Predsednica Komiteja za družbeno planiranje in družbeno ekonomski razvoj Ivica Gognjavec je bila kratka in jedrnata. Osnova skupnega delovanja je uresničevanje začrtane reforme gospodarskega sistema, ki bo omogočala in vzpodbujala vzpostavitev drugačne proizvodne strukture s tržno naravnanimi proizvodno poslovnimi programi gospodarstva, s katerimi se bo le-to uspešneje vključevalo v razvojne tokove gospodarsko razvite Evrope. Težko jo bo dohiteti, vendar velja (mora se) poizkusiti in pohiteti. Pogoj je večja rast obsega industrijske proizvodnje, povečanje izvoza predvsem na konvertibilna področja.

Za nova investicijska vlaganja bodo poleg akumulacije potrebni krediti, naše delovne organizacije pa bodo morale pripraviti ambiciozne razvojne programe, s katerimi se bodo potegovali tudi za republiški razvojni dinar. Pričakujemo konkretnije rezultate od občinskega razvojnega sklada, katerega glavni namen je finančno sodelovanje pri ustanavljanju novih organizacij tako v družbenem kot zasebnem sektorju, pri strukturnih spremembah proizvodnje in smeri odpiranja novih delovnih mest, povečevanju kvalitete, prodaje na konvertibilnih tržiščih in realizaciji raziskovalnih programov v praksi. Od konkretnega programa se pričakuje tudi razreševanje problematike nezaposlenosti (nova delovna mesta!), kar bo pomenilo tudi manjši pritisk na socialne programe. Novi ekonomski tokovi so grozeči zlasti za manj uspešne DO, zato bo njim namenjena večja skrb, ki bo usmerjena tudi k stimulativnemu nagrajevanju po delu, zagotavljanju likvidnosti gospodarstva in izobraževanja tudi ob delu.

Glede na dejstvo, da v občini pospešeno pridobivamo nova rodovitna kmetijska zemljišča, bo kmetijstvo deležno ustrezne pozornosti zlasti v smeri izenačevanja položaja družbenega in zasebnega kmetijstva, v zvezi z njegovim nadaljnjim razvojem pa je opredeljena tudi preskrba. Razvoj drobnega gospodarstva tudi v letu 1989 sodi med prioritete naloge, zato se bo nadaljevalo s selektivno davčno politiko, s stimuliranjem odpiranja deficitarnih obrti, pa tistih obratovalnic, ki bodo zaposlovali nove delavce, svoje mesto v programu pa ima tudi razširitev obrtne cone v Trzinu. Ukrepi se dotikajo še delitve OD (več avtonomnega odločanja delavcev v gospodarstvu) ter usklajevanje OD gospodarstva s povprečnimi porabi v gospodarstvu, na koncu pa bi lahko zapisali, da na področju skupne in splošne porabe ni nič novega, saj se predvidevajo vsakovrstni limiti in spremembe.

Sindikati bodo tudi v prihodnje aktivno uveljavljali politiko dogovorjenega najnižjega OD, je bilo rečeno v razpravi, pa tudi za pravičnejšo delitev in razbremenjevanje gospodarstva si

bodo prizadevali. Podanih je bila vrsta konkretnih predlogov, ki bodo morali najti odmev, nekateri že v finančnih načrtih in predlogu proračuna, drugi v konkretnih aktivnostih kot je npr. racionalizacija oz. ustreznejša organiziranost SIS. Glede na pričakovano problematiko na področju zaposlovanja sindikat zahteva dosledno spoštovanje dogovorjenih kriterijev v zvezi z ekonomskimi in tehnološkimi viški, njegova prizadevanja pa bodo šla tudi v smeri tehnoloških izboljšav ter več inovacij v združenem delu. Sledila je še razprava delegata iz Mlinostroja, ki je predlagal ukinitve nekaterih SIS, delegati pa so bili seznanjeni tudi s protestnim pismom OK ZKS Domžale, v katerem je bilo izraženo nestrinjanje s povečano 5% obremenitvijo združenega dela. Skoraj brez razprave so bili sprejeti odloki, ki usklajujejo nekatere davke občanov, sledila so 3 delegatska vprašanja, od katerih je bilo eno pospremljeno s sklepom skupščine, da morajo ustrezni organi takoj pripraviti konkreten program pridobitve novega odlagališča gospodinjinskih odpadkov.

Predsednik OK SZDL Domžale tov. Maks Jeran je delegatom voščil srečno v letu 1989 v imenu vseh družbenopolitičnih organizacij, pridružil pa se mu je tudi predsednik skupščine tov. Peter Primožič, ki je med drugim dejal:

»Ob zaključku leta se vam zahvaljujem za delo, zahvaljujem se vsem delegatom v temeljnih delegacijah in družbenopolitičnih organizacijah. Zahvaljujem se članov Izvršnega sveta, članom komisij in odborov skupščine. Želim, da bi vaša prizadevanja v bodoče rodila sadove z manj napori. Želim, da bi tudi v bodoče zaupali v lastne sile, lastne sposobnosti, znanje in delo, saj bomo tako še naprej uresničevali vlogo, ki jo imajo Skupščina občine in njeni organi ter bodo sadovi skupnega dela na voljo generaciji, ki je postavila temelje sedanjih generacij in generacijam, ki prihajajo.

V imenu predsedstva in v svojem imenu želim vsem veliko zdravja in zadovoljstva ter sreče v letu 1989!«

V. V.

Avtor, javi se...

Avtorja prispevka, ki se je podpisal pod »Užaljena družina« v ljudo prosimo, da svoj naslov sporoči v uredništvo Občinskega poročevalca, saj bomo v tem primeru lahko ukrepali in dosegli namen, ki ga avtor s prispevkom želi doseči.

Akcija za večjo varnost v prometu (1.)

Ob vsem nas desetka še cesta...

Za večjo varnost cestnega prometa v naši republici se je letos začela pomembna akcija. Na pobudo Republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je izvršni svet Skupščine SR Slovenije na svoji seji julija lani sprejel Program -10%. Ta program obvezuje vse republiške upravne organe in organizacije, da na področjih, kjer delujejo, prispevajo svoj delež k večji varnosti v cestnem prometu. Koordinacijo dela med njimi pa bo vodil Republiški sekretariat za notranje zadeve. Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pa bo usklajeval delo članic sveta ter vodil preventivno in propagandno akcijo.

Cilj akcije je, da bi potreba po večji varnosti v prometu postala družbeno gibanje, v katerem lahko deluje vsakdo. Za tiste, ki so poklicno povezani s cestnim prometom, pa se zahteva, da prispevajo svoj delež prometni varnosti. S to akcijo naj bi dosegli zmanjšanje prometnih nesreč, v katerih bi bilo letos vsaj za 10 odstotkov manj mrtvih in ranjenih glede na povprečje zadnjih treh let, nato pa vsako leto za 10 odstotkov manj glede na predhodno leto. Lani smo že dokazali, da smo lahko enotni in pripravljeni se boriti za suverenost in temeljne pravice naroda, zdaj pa se odločimo še za preživetje. Upadla nam je nataliteta, število prometnih nesreč, tudi smrtnim izidom, pa se je še predvsem v zadnjem desetletju povečalo. Kam to vodi naš že tako majhen narod, si lahko mislimo!!! V dobrih 43 letih po drugi svetovni vojni, torej v času svobode, je v Sloveniji v prometnih

nesrečah izgubilo svoje življenje več nad 17.000 ljudi in skoraj 300.000 jih je bilo poškodovanih in med njimi mnogi čutijo posledice vse življenje.

Res je, da imamo slabe ceste in izredno povečan promet v zadnjih letih, imamo tudi stara in dotrajana vozila in vse to pogojuje prometno varnost, pa vendar je v prometnih nesrečah največkrat prisoten človeški faktor. Zavedati se moramo, da za večjo varnost v prometu lahko mnogo pripomoremo tudi s svojo vožnjo, če bomo bolj upoštevali prometne predpise.

Promet je neprestano komuniciranje prometnih udeležencev med vozniki, kolesarji, pešci in drugimi udeleženci v prometu, kjer je potrebno predvsem sodelovanje, strpnost, prijaznost, skratka prometna kultura. Tega se moramo neprestano zavedati še predvsem vozniki in dajati lep zgled drugim, predvsem najmlajšim.

In kaj lahko storimo vsi vozniki v tej humani akciji na naših cestah? Najprej je potrebna skrb za tehnično brezhibnost vozila in seveda dobro poznavanje cestno prometnih pravil in njihove zahteve, kjer je še poseben poudarek v dosledni uporabi varnostnih pasov, zmanjševanju hitrosti v naseljih ter vožnja samo v treznem stanju voznika. Za boljšo vidljivost in s tem tudi večjo varnost na cesti pa je priporočljiva vožnja z lučmi tudi čez dan in še predvsem ob vsaki zmanjšani vidljivosti, še predvsem v zimskem času, ko je kratak dan in v naših krajih tudi veliko megle.

Ponovimo še enkrat s poudarkom, da je privezovanje v varnostnim pasom pri nas obvezno že deveto leto in zadnja štiri leta so za kršitelje tega predpisa določene tudi sankcije. Analiza učinkovitosti varnostnih pasov, v prometnih nesrečah, oziroma tistih, kateri v danem prenatoku niso bili privezani, ki jo vsako leto pripravi RSNZ, pa zgovorno govori o manjših posledicah v nezgodah pri privezanih.

Glede na stanje cest, vozila, vremenskih razmer in tudi sposobnosti voznika je za varnost v prometu zelo pomembna hitrost. Ta naj bo vedno prilagojena razmeram na cesti in gostoti prometa. Primerna hitrost pa je zelo pomembna v naseljih, skozi križišča, pri prehodih za pešce ob solah itd.

Posledice prometnih nesreč zaradi vinjenosti voznika pa se največkrat končajo tragično. Ne izvajamo sreče s svojo nepremišljenostjo in neodgovornostjo.

V nekaterih državah Evrope, tako v sosednji Avstriji kot v daljni Švedski, so že pred časom uvedli poizkus vožnje s prižgani-

Tudi taka nepremišljena vožnja mladih je marsikdaj kriva za visok cestni davek tudi v naši občini. Ga bomo uspeli zmanjšati za 10 odstotkov, kot načrtujemo. Foto studio: Majhenič.

mi zasenčenimi lučmi tudi podnevi, in to je dalo že mnogo pozitivnih spoznanj. Prižgane luči na vozilu zagotavljajo hitrejšo zaznavo vozila od okolice tudi podnevi. To je še posebno pomembno na ravnih odsekih cest in v vožnji proti koloni. Vozilo hitreje opazijo pešci, še predvsem je pomembno to za otroke in starejše ljudi. Bolje lahko ocenimo hitrost in položaj vozila v križišču. Električna na vozilih je brezplačna in ne spada v sklop našega elektrogospodarstva, vendar po končani vožnji ne pozabimo ugasniti luči.

Poleg lastne varnosti smo vozniki odgovorni tudi za varnost vseh drugih udeležencev v prometu, s katerimi se srečujemo.

S. B.

18. po vrsti

Novoletni valčki polke in arije

Zadnje dni starega leta so bili potekali po kamniški in domžalski občini tudi tradicionalni novoletni koncerti in sicer najprej v Kamniku, nato v Mengšu in nazadnje v Domžalah. Seveda so bili vsi trije koncerti razprodani v hipu, občinstvo je bilo navdušeno nad pestrim sporedom, vstop v novo leto pa prijetnejši tudi zaradi te naše tradicije.

Na novoletnem koncertu, ki sta ga kot vedno pripravili Zvezi kulturnih organizacij Domžale in Kamnik, so sodelovali Simfonični orkester Domžale-Kamnik pod vodstvom neutrudnega prof. Tomaža Habeta, Mešani pevski zbor DKD Svoboda Mengeša pod vodstvom novega dirigenta Matevža Goršiča ter Mešani pevski zbor Cantemus pod vodstvom Janeza Klobčarja. Kot solisti pa so nastopili Norina Radovan, sopran, Marjan Terček, tenor, Branka Ercaj na violini in Zoran Potočan s klarinetom, sodeloval pa je tudi dekliški tercet Mateja Arnež, Katarina Habe in Marija Pirnat.

Dirigent in duša novoletnih koncertov Tomaž Habe je tokrat izbral dokaj raznolik spored, od Straussa do Mascagnija, od Gershwina do Cardilla, od Smetane do Leoncavalla, od Bizeta do Mozarta, od Parme do Haydna in Verdija. Spored je povezoval tajnik ZKO Kamnik Tone Ftičar, nekaj besed pa je spregovoril ob zaključku leta ter podelil šopke tudi predsednik ZKO Domžale Slavko Pišek.

Vtisi po mengeškem nastopu so dokaj lepi. Ojačani zbor, oziroma oba zbora skupaj, sta izvajala svoj program brezhibno, orkester je obvladal repertoar zelo dobro (z dvema manj pomembnima napakama na začetku), solisti so bili izvrstni.

I. Sivec

MOTO SERVIS
KOVINSKI PREDMETI
DARKO OPARA
Ljubljanska 123
61230 Domžale. Tel. (061) 722-142

Je vaš kraj urejen?

(akcija Občinske turistične zveze Domžale)

V lanskem letu ustanovljena Občinska turistična zveza Domžale je pod vodstvom Franca Habjana uspešno pričela z delom in skuša s svojimi aktivnostmi kar najbolj povezati obstoječa turistična društva, obenem pa v okviru možnosti popestriti turistično ponudbo naše občine ter povečati urejenost vseh njenih območij.

Tako se prav v teh dneh začne akcija IZBIRAJMO NAJBOLJ UREJEN KRAJ, s katero želi zveza vzpodbuditi vse krajanke k stalni skrbi za turistično privlačnost tako posameznih vasi, kot zaselkov, krajev in tudi mest. Akcija pa bo uspešna le, če se bodo obstoječa društva povezala z organi krajevne skupnosti in krajevnimi konferencami SZDL in če bodo znala vanjo vključiti vse krajanke, kajti od urejenosti posamezne hiše, vrta, pa tudi balkona in dvorišča bo odvisna končna ocena urejenosti posameznega kraja.

Naštetimo le nekaj elementov, ki bodo služili tako sodelujočim kot ocenjevalcem v akciji pri izdelavi celovite slike urejenosti posameznega kraja:

- splošna urejenost kraja in okolice (urejenost obrežij voda, obrobij gozdov, cestišč, izgled vseh zgradb, urejenost parkov, zelenic, nasadov, vrtov, oken, balkonov, šol, vrtecev ter drugih javnih zgradb, kulturno-zgodovinskih in naravnih spomenikov, pokopališč ter njihove okolice),
- prometna urejenost kraja (stanje prometne in turistične opreme, čistoča, urejenost pločnikov in prehodov, parkirišč ter postajališč),
- urejenost javnih lokalov in njihove okole (urejenost gostinskih lokalov, trgovin, delovnih organizacij, obratovalnic - posebej čistoča in urejenost sanitarij),
- urejenost krajevne infrastrukture (urejenost vseh naprav za rekreacijo (kopališča, trim steze ipd.), urejenost odlagališč za odpadke, informativnost v in o kraju (informativne table, prospekti, vodniki).

Pričakuje se, da se bodo v akcijo vključila vse turistična društva, obenem pa tudi, da bo to izziv za ustanovitev še katerega, saj se v občini, ki bi tudi v turizmu lahko veliko pomenila, ne moremo pohvaliti z večjim številom društev. Želeli bi jih zlasti na tistih območjih občine, kjer so naravne možnosti za turizem.

V. V.

Izid 16. javnega natečaja za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo

Odbor za planiranje, razvoj družbeno ekonomskih odnosov in investicije skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale je v Občinskem poročevalcu št. 9/88 objavil 16. javni natečaj za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo.

Razpisni znesek 751.000.000 din je bil namenjen: 368.000.000 din za nakup družbeno najemnih stanovanj za del. organizacije ter za nakup stanovanj v etažni lastnini za delavce, ki združujejo delo v temeljnih organizacijah združenega dela ter za nakup kapacitet v samskem domu Domžale,

383.000.000 din za gradnjo, nakup ali prenovno stanovanj in stanovanjskih hiš v individualni gradnji.

Za nakup družbeno-najemnih stanovanj so prispele vsega tri vloge. Posojilo je bilo dodeljeno le dvema DO, ker tretja ni izpolnjevala razpisnih pogojev glede lastne udeležbe in sicer:

Občini Domžale	50.000.000 din
KS Mengeš	18.000.000 din
Podeljena so bila tudi posojila za nakup kapacitet v Samskem domu IMP Domžale kot sledi:	
Papirnici Količevo	65.205.000 din
Heliosu Domžale	46.740.000 din
Komunalnem podjetju Domžale	21.750.000 din
Slovenijalesu Radomlje	16.305.000 din
	150.000.000 din

Za nakup stanovanj v etažni blokovni gradnji je prispelo devet vlog. Posojila so bila razdeljena naslednjim prosilcem:

1. Beganovič Rifat, Mengeš, Glavarjeva 14	6.000.000
2. Cvetko Marija, Prešernova 23, Domžale	20.000.000
3. Grden Majda, Ljubljanska 92, Domžale	6.000.000
4. Horvat Bojana, V. Vlahoviča 2/D, Domžale	15.000.000
5. Jurica Stane, V. Vlahoviča 1/A, Domžale	30.000.000
6. Kunstelj Darinka, Ljubljanska 101, Domžale	11.000.000
7. Krivec Kristina, Pšata 50, Dol pri Ljubljani	15.000.000
8. Šundič Mirjana, Domžale, Ljubljanska 84	9.000.000

Marn Petrinji iz Glavarjeve 13/A, Mengeš, posojilo, ki bi ga porabila za poplačilo manj ugodnega kredita za nakup stanovanja, ni bilo odobreno.

Pri odločanju o višini posojila je Odbor za planiranje upošteval stanovanjske, socialne, zdravstvene in druge razmere prosilcev oz. njihovih družinskih članov, višino posojila do katerega je posameznik upravičen glede na višino dohodka na družinskega člana, velikost stanovanja, ki ga posameznik kupuje, plačilne pogoje, razvidne iz kupoprodajnih pogodb in druge pokazatelje.

Posojila namenjena za udeležence NOV so bila razdeljena med naslednje prosilce:

1. Gosar Anton, Domžale, Vojkova 8	1.000.000
2. Gostič Anton, Dob, Ul. 7. avgusta 11	2.000.000
3. Grošelj Valentin, Pot za Bistrico 50, Domžale	2.000.000
4. Jazbec Gašper, Domžale, Šaranovičeva 12, Vir	2.500.000
5. Jerman Rozalija, Moravče, Zg. Javorščica 1	4.500.000
6. Krnc Olga, Domžale, Železniška 3	1.000.000
7. Pavli Mara, Dob, Turne 26	2.000.000
8. Ribič Stanislava, Moravče, Drtija 47	4.000.000
9. Robida Marija, Chvatalova 16, Domžale	2.000.000
10. Stražar Ana, Dob, Kokošnje 10	2.000.000
11. Tomažič Stanislav, Domžale, Vodopivčeva 2	1.500.000
12. Volčjak Dragica, Trojane, Učak 2	1.500.000

Vrhovnik Mariji iz Mengša, Tomšičeva 16 pa posojilo ni dodeljeno.

Individualna gradnja

Odziv na razpis za posojila za individualno gradnjo je bil kot običajno spet zelo velik. V razpisnem roku je prispelo 287 vlog, od katerih štiri niso bile ugodno rešene. To so vloge:

1. Sušnik Alojzija, Kamnik, Steletova 17
2. Sitar Marte, Kamnik, Klavčičeva 3
3. Podboršek Sonje, Depala vas 14, Domžale
4. Ivanuša Ksenije, Dermastjeva 4, Mengeš

Glede na večji priliv sredstev v drugi polovici leta, je odbor za planiranje, razvoj družbeno-ekonomskih odnosov in investicije sprejel sklep, da se sredstva namenjena za posojila za individualno gradnjo povečajo na 655.000.000 din. Skladno s sprotnim priložnim sredstev so prosilci koristili posojilo v štirih različnih rokih:

V mesecu juliju in septembru so posojila koristili delavci zaposleni v zasebnem sektorju kakor tudi nosilci obrtnih dejavnosti:

Priimek in ime	Naslovi	Odobreno posojilo
1. Baloh Branko	Dob, Kokošnje 6	1.800.000
2. Gorup Robert	Trzin, Mlakarjeva 73, Mengeš	1.500.000
3. Grabnar Brigita	Domžale, Vegova 10	1.800.000
4. Grad Janez	Trzin, Mengeška 58, Mengeš	1.500.000
5. Jankovič Boštjan	Loka, Pot na Dobeno 10, Men.	1.800.000
6. Košič Borut	Domžale, Breznikova 6	1.800.000
7. Naglič Janko	Domžale, Vir, Čufarjeva 9	3.000.000
8. Kotnik Dušan	Buč, Laze v Tuhinjski dolini	1.500.000
9. Moneta Anton	Domžale, Perkova 27	1.200.000
10. Mrva Nada	Vače, Vače 27	1.700.000
11. Rogelj Anton	Dob, Stritarjeva	2.000.000
12. Škrbinc Miran	Mali hrib 3a, Laze v Tuh. dol.	1.800.000
13. Habjan Sicerl Jelka	Domžale, Kidričeva	1.200.000
14. Vesel Martin	Moravče, Česnjice 16	1.700.000
15. Zule Marko	Domžale, Prešernova 36	1.800.000
16. Zavrl Franc	Dob, Ljubljanska c. 24	2.400.000
17. Majhenič Viljem	Domžale, Veljka Vlahoviča 2b	2.200.000
18. Žuna Ivan	Moravče, Sp. Javorščica 1	1.800.000
19. Aleš Milan	Radomlje, Preserje, Tovarniška 33	1.300.000
20. Arnuš Jože	Domžale, Sr. Jarše 48	1.800.000
21. Arnuš Milan	Dob, Krtina n. h.	1.500.000
22. Baloh Zdravko	Domžale, Mačkovič 1	1.800.000
23. Capuder Marija	Lukovica, Gradišče 1	1.400.000
24. Labigan Branko	Domžale, Mačkovič 39	1.200.000
25. Marinko Alojz	Domžale, Toneta Tomšiča 2	1.500.000
26. Miklič Valentin	Dob, Stritarjeva 4	1.600.000
27. Opara Vido	Domžale Ljubljanska 123	1.400.000
28. Pelc Bojan	Lukovica Prevoje 19	1.800.000
29. Rojc Bojan	Radomlje Homec VII/28	1.700.000
30. Ručigaj Ivan	Trzin Jemčeva 41	1.200.000
31. Sever Matjaž	Domžale, Dragomelj 23	1.800.000
32. Urh Marjan	Kamnik Bakovniška 4	1.500.000
33. Zalokar Franc	Komenda Nasovče 8	1.800.000

34. Šavorn Zvonka	Lukovica Imovica 2	1.800.000
35. Vrhovnik Marjan	Mengeš Kolodvorska 2	1.000.000

V mesecu oktobru so posojila koristili:

Priimek in ime	Naslov	Znesek posojila
1. Ajtnik Jelka	Šmarca, Gornji Log 20	2.500.000
2. Benkovič Ivan	Domžale, Taborska 26	4.000.000
3. Capuder Igor	Radomlje, Kolovec 4	3.500.000
4. Cedilnik Silva	Domžale, Dragarjeva 12	3.000.000
5. Cerar Andreja	Moravče, Sp. Tustanj 14	2.000.000
6. Cerar Anton	Lukovica, Gradišče 22	2.000.000
7. Cerar Drago	Moravče, Podstran 9	2.000.000
8. Cerar Vlado	Kamnik, Tunjska 2	1.500.000
9. Cijan Alojz	Domžale, Kamniška 12	2.500.000
10. Dežman Leopold	Blagovica, Gabrje 2	3.500.000
11. Drčar Dušan	Lukovica, Gradišče 24	2.500.000
12. Drolc Jana	Domžale, Količevo 50	2.000.000
13. Firm Marinka	Moravče, Vegova 22	2.000.000
14. Fujs Ernest	Ljubljana, Kogojeva 10	1.500.000
15. Gerič Marta	Domžale, L. Serčerja 2	2.000.000
16. Gerič Zoran	Dob, Brezovica 2	4.000.000
17. Girandon Andrej	Domžale, Vegova 7	2.500.000
18. Glinšek Matjaž	Domžale, V. Vlahoviča 1/D	2.500.000
19. Gražar Marina	Domžale, Sončna 6	4.000.000
20. Habič Majda	Radomlje, Bukovčeva 4	4.000.000
21. Havliček Marjeta	Ljubljana, Hradeckega 33	1.500.000
22. Hribar Viktor	Kamnik, Zikova 3	2.500.000
23. Hromec Jožefa	Domžale, Selo pri Ihanu 14	2.500.000
24. Hrovat Justin	Dob, Ul. 7. avgusta 12	4.500.000
25. Hrovat Rozka	Domžale, Ljubljanska 103	4.500.000
26. Jarc Helena	Domžale, Brejčeva 19	2.500.000
27. Jazbec Liljana	Domžale, Šaranovičeva 12	2.000.000
28. Jemec Marija	Moravče, Katarija 8	4.000.000
29. Jeras Jožica	Domžale, Fajfarjeva 10	2.500.000
30. Jere Miro	Lukovica, Trnjava 6	4.000.000
31. Jerman Marija	Radomlje, Prešernova 24	2.500.000
32. Kaliman Marjan	Domžale, T. Tomšiča 10	2.000.000
33. Kopic Marija	Vodice, Šinkov turn n. h.	2.500.000
34. Kočar Bojana	Radomlje, Rova 4	2.000.000
35. Kogovšek Breda	Domžale, Sr. Jarše 87	4.000.000
36. Kogovšek Tomaž	Dob, Ul. 7. avgusta 7	4.000.000
37. Kokalj Ana	Lukovica, Gradišče 11	3.000.000
38. Korošec Edo	Domžale, V. Vlahoviča 1/A	3.000.000
39. Korošec Drago	Mengeš, Pot Rašiške čete 4	4.000.000
40. Krupič Ismet	Domžale, V. Vlahoviča 3	1.500.000
41. Kos Ana	Domžale, Bukovčeva 44	4.000.000
42. Kosce Anton	Vodice, Šinkov turn 52	3.000.000
43. Kosce Jože	Vodice, Šinkov turn 52	4.000.000
44. Kosmač Brane	Domžale, Ljubljanska 60	2.500.000
45. Kosmina Jagoda	Mengeš, Gorjupova 10	1.500.000
46. Kremič Danica	Domžale, Mačkovič 26	4.500.000
47. Križnar Agata	Dob, Aškerčeva 7	3.500.000
48. Kušar Franc	Domžale, Ljubljanska 72	4.000.000
49. Lebar Ana	Lukovica, Prevalje 8	2.000.000
50. Lemič Zala	Mengeš, Muljava 9	1.500.000
51. Lipovšek Janja	Mengeš, Gorenjska 4/A	2.000.000
52. Marenk Franci	Domžale, Zupančičeva 9	1.500.000
53. Mezeg Marinka	Radomlje, Kolovec 4	4.000.000
54. Mihelčič Magda	Domžale, Depala vas 65	3.500.000
55. Miš Franc	Dob, Gorjuša 27	4.000.000
56. Mlakar Janez	Domžale, Metelkova 5	4.000.000
57. Nadevšnik Nada	Kamnik, Mengeška pot 5	2.000.000
58. Novak Igor	Dob, Gorjuša 16	3.000.000
59. Osenar Snežana	Kamnik, Vrhpolje 39	3.000.000
60. Pavli Janez	Dob, Krtina 4	2.500.000
61. Pejčić Dragiša	Niš, D. Andrejeviča-Kuna 16	2.500.000
62. Pengal Peter	Domžale, V. Vlahoviča 2/C	2.500.000
63. Pengal Uroš	Ljubljana, Koroška 26	4.500.000
64. Per Janez	Lukovica, Prevoje 49	3.000.000
65. Planinc Janko	Lukovica, Trnjava 4	4.500.000
66. Pirc Anita	Trzin, Rakefova 3	3.500.000
67. Ribič-Stefan Vesna	Moravče, Krašce 16	4.000.000
68. Ribnikar Erika	Lukovica, Krašnja 75	1.000.000
69. Rihtar Silva	Domžale, Krakovska 28	5.000.000
70. Rupal Boris	Domžale, Mala Loka 2	4.000.000
71. Strmljan Franc	Moravče, Gora pri Pečah 6	3.000.000
72. Svetlin Marjeta	Moravče, Sp. Tustanj 16	4.000.000
73. Škofca Marta	Domžale, V. Vlahoviča 1/A	2.000.000
74. Špoljarič Ivan	Domžale, Zupančičeva 7	3.000.000
75. Tartara Marjeta	Domžale, Ljubljanska 89	4.000.000
76. Tancik Marjan	Domžale, V. Vlahoviča 11	3.000.000
77. Todorovič Uroš	Domžale, Prešernova 32	2.500.000
78. Tomažič Stanko	Domžale, Šaranovičeva 11	1.500.000
79. Urbanija Anton	Radomlje, Pod hribom 5	2.000.000
80. Veider Franc	Mengeš, Na ulicah 42	2.000.000
81. Vodlan Feliks	Radomlje, Pelechova 38	1.500.000
82. Vrhovec Lidija	Domžale, Mačkovič 52	2.500.000
83. Vrhovnik Filip	Mengeš, Blejčeva 26	1.500.000
84. Weith Erna	Domžale, T. Tomšiča 2	2.500.000
85. Zajc Darko	Moravče, Zg. Javorščica 8	4.500.000
86. Zibelnik Matija	Mengeš, Zavrti 5	4.500.000
87. Zupanek Anton	Domžale, Kovičeva 27	2.000.000
88. Žendar Regina	Domžale, Študljanska 60	4.000.000

V mesecu novembru so posojila koristili:

Priimek in ime	Naslov	Odobr. posojilo
1. Arh Marija	Izlake, Podlipovica 29	1.500.000
2. Bajec Jana	Kamnik, Jakopičeva 13	2.500.000
3. Banko Anton	Domžale, Ljubljanska 87	2.000.000
4. Behrič Mojca	Kamnik, Vegova 21	1.500.000
5. Belle Nataša	Domžale, T. Tomšiča 10	1.500.000
6. Bevc Janja	Domžale, Zoisova 24	1.500.000
7. Bergant Andrej	Domžale, Ljubljanska 72	3.000.000
8. Brate Viljem	Moravče, Limbarska gora 19	3.500.000
9. Cerar Bojan	Moravče, Detelova 12	4.000.000
10. Cerar Viljana	Lukovica, Gradišče 22	4.000.000
11. Cerar Daniel	Moravče, Dole 21	1.000.000
12. Čeh Vida	Domžale, Ljubljanska 89	2.000.000
13. Dejanovič Terezija	Domžale, Ljubljanska 87	3.000.000
14. Dolgan Dušan	Domžale, Rozmanova 9/b	1.500.000
15. Dimitrovič Marija	Dob, Gorjuša 11	2.000.000
16. Drolc Mojca	Domžale, Prešernova 28	2.000.000
17. Fidler Marjan	Dob, Krtina 91	1.500.000
18. Gabrič Cirila	Domžale, Ljubljanska 107	2.500.000
19. Goropečnik Franc	Domžale, Ihan 112/a	4.500.000
20. Grilj Ivan	Moravče, Dole pri Krašcah 1	2.500.000
21. Gorta Martin	Moravče, Zg. Tustanj 5.	3.000.000
22. Hace Marjan	Domžale, Ljubljanska 83	2.000.000
23. Habjan Antonija	Domžale, Zormanova 16	1.500.000
24. Hribar Slavi	Domžale, Kidričeva 20	1.000.000
25. Jaklin Andreja	Moravče, Zalog 1	3.000.000
26. Jamšek Ciril	Lukovica, Trnjava 7	3.000.000
27. Jamšek Karel	Moravče, Negastrn 5	4.000.000
28. Jenko Darko	Domžale, Ljubljanska 65	1.500.000
29. Jerman Rafko	Domžale, V. Vlahoviča 4/A	3.000.000
30. Klopčič Stanka	Domžale, Hauptmanova 2	2.000.000
31. Kokalj Martin	Domžale, Studljanska 40	4.000.000
32. Klopčič-Krzan Olga	Dob, Prešernova 32	2.000.000
33. Kokalj-Pelc Ema	Ljubljana, Rojčeva 22	4.000.000
34. Koplan Marija	Domžale, Cesta talcev 2.	3.000.000
35. Kos Erika	Domžale, Ljubljanska 129	1.500.000
36. Kovač Nevenka	Domžale, Tabor 8	2.000.000
37. Kovič Marjeta	Dob, Gorjuša 16	2.500.000

Priimek in ime	Naslov	Odobr. posojilo
38. Kunaver Milan	Domžale, V. Vlahoviča 2/B	2.000.000
39. Lenček Stojan	Moravče, Vrhpolje 18	2.000.000
40. Lukič-Merela Ana	Domžale, Sr. Jarše 67	4.000.000
41. Marinček Aleš	Dob, Česenik 6	2.000.000
42. Marinček Vladimir	Dob, Kajuhova 1	3.000.000
43. Mezek Lojzka	Dob, Erjavčeva 12	4.000.000
44. Mikša Miroslava	Trojane, Trojane 3	4.500.000
45. Ogrinc Marjan	Domžale, Varškova 3	1.500.000
46. Okorn Majda	Moravče, Dole pri Krašcah 18	3.000.000
47. Omahna Franc	Mengeš, Partizanska 1, Trzin	2.000.000
48. Osenk Nada	Domžale, Kettejeva 14	2.000.000
49. Osolin Irena	Domžale, V. Vlahoviča 1/C	4.500.000
50. Ovsec Marija	Domžale, V. Vlahoviča 1/D	2.000.000
51. Petek Marjan	Kamnik, Podgorje 122	3.000.000
52. Petrovič Breda	Dob, Krtina 40/A	4.000.000
53. Pibernik Ivanka	Komenda, Suhadole 44/E	2.000.000
54. Pogačar Irena	Domžale, Podrečje 64	2.000.000
55. Pogačar Janez	Mengeš, Blejčeva 19	4.500.000
56. Praprotnik Anton	Domžale, Goričica 19, Ihan	2.000.000
57. Prašnikar Dušan	Domžale, Bukovčeva 49, Vir	4.000.000
58. Preskar Anton	Domžale, Mačkovič 49	1.000.000
59. Ramovš Stefanija	Dob, Ul. 7. avgusta 13	4.000.000
60. Ravnikar Metka	Domžale, Pot za Bistrico, 28	1.500.000
61. Rebolj Jože	Moravče, Vrhpolje 1	2.500.000
62. Repnik Janko	Radomlje, Homec V/5	2.000.000
63. Rogina Maksimiljana	Domžale, Ihan 21	2.500.000
64. Rojs Marija	Domžale, Obrtniška 6	2.000.000
65. Ropič Stane	Lukovica, Sp. Loke 10	1.000.000
66. Savec Vili	Domžale, Mačkovič 33	1.500.000
67. Smrkolj Olga	Izlake, Razpotje 1	2.000.000
68. Stare Laozija	Domžale, Čufarjeva 8, Vir	2.000.000
69. Starič Hermina	Domžale, Kettejeva 8	4.000.000
70. Stupica Franc	Komenda, Suhadole 19/a	2.500.000
71. Šinkovec Karla	Lukovica, Krašnja 14/a	3.000.000
72. Škrjanec Brane	Domžale, Papirniška 9, Vir	2.000.000
73. Škrlep Nataša		

Boljkova svetloba kozmosa

6. januarja je bila odprta v prostorih Kulturnega društva Miran Jarc s Škocjana prva samostojna razstava Janeza Boljke v naši občini, sicer kiparja, grafika in slikarja svetovne razsežnosti, kar so lahko spoznali drugi obiskovalci na najmanj stotih razstavah po vseh kontinentih. Boljkove umetnine so prejele tudi čez dvajset mednarodnih priznanj, doma pa lani najvišjo — Prešernovo, Boljkova dela pa krasijo tako galerije

V prijetno okolje škocjanskega letnega gledališča in brunarice ob njem smo stopili mimo gorečih bakel, postavljenih v ivje in sneg, sprejela pa nas je tudi priložnostna glasba in nas nežno popeljala v Boljkov umetniški svet živalske figurative in stehinirane kombinatorike grafičnih prikazov današnjega sveta. V brunarici se je zbrala tako rekoč vsa kulturna domžalska srenja, s predsednikom občinske skupščine Petrom Primožičem na čelu in predsednikom Kulturne skupnosti dr. Miroslavom Stiplovsčkom. V kozmični Boljkov svet so zanihale strune odličnega citrarja Tomaža Plahutnika, večer je objela žametna beseda Toneta Ftičarja za Kuntnerjeve in Boletove verze, v lesenih stenah se je lepo ujela uprmana pesem bariton Janeza Majcenoviča in bas Roka Lapa. Celotni kulturni spored je bil ubran na smisel in nesmisel bivanja današnjega človeka, na slovenske korenine, na današnjega človeka, ujetega med bivanjske niti tega koščka sveta, ki nam je dan.

Prireditev je najavil predsednik škocjanskega društva Miran Jarc Lojze Stražar, v govorjeni besedi pa so ga nadaljevali še Matjaž Brojan, dr. Miroslav Stiplovsč in dr. Ivan Sedej. Brojan je pokazal na svetlobo kozmosa, ki jo prina-

Na otvoritvi razstave nekaterih grafik in plastik akademskega kiparja Janeza Boljke v kulturnem domu na Studencu sta v kulturnem sporedu med drugim sodelovala tudi očetov bratov Pirnat in Rok Lap.

ša s svojimi večnimi deli med nas veliki umetnik Janez Boljka, na svetlobo, za katero hodimo in se z njo oplajamo, z drugimi besedami pa bi jo lahko imenovali tudi dobrota. Mi tu in zdaj smo samo majhen drobci na njegovi široki kozmopolitski zastavljeni poti skozi življenje...

Dr. Miroslav Stiplovsč je nekoliko podrobneje ob začetku novega leta orisal celotno kulturno dejavnost v občini, med katero ima likovno pomembno mesto, tako z delovanjem likovnega razstavišča v Domžalah, kot v Mengšu in tudi Škocjanu, kjer so se s prizadevnim predsednikom Lojzetom Stražarjem na čelu močno potrudili, da so lahko pripravili tako pomembno razstavo prvič v naši občini. Umetnika je dr. Stiplovsč povabil, naj še kdaj razstavlja pri nas,

o njem pa je povedal tudi nekaj osnovnih življenjskih podatkov ter postavil Boljkove umetnine na vrh novodobnega realizma.

O samih razstavljenih skulpturah in grafikah je podrobneje spregovoril tudi dr. Ivan Sedej ter plastično pokazal na primerkih, kako smiselno lahko obravnavamo Boljkove umetnine, od navidezne reda do nereda, od oblikovne dovršenosti do notranje

napetosti, od iskanja izgubljenih delčkov atomskega človeka do estetske celote, ki je enako pozitivno povedana tako Slovincem kot Jugoslovanom ali vsem državljanom Sveta, nasploh kozmosa v celoti.

Kulturno društvo Miran Jarc, kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij Domžale so nam tako omogočili doživeti prelep umetniški večer, hkrati pa bližnje srečanje s tako velikim umetnikom, kot je Janez Boljka, sicer doma z našega območja, delujoč pa prav tako v neposredni bližini škocjanskega razstavišča. Razstava bo odprta do 22. januarja, v večernih urah, ob nedeljah pa tudi dopoldne. Srečanje z vrhunsko umetnostjo Janeza Boljke je res doživetje, ki pusti v človeku razmišljujajoče sledi. I. Sivc

Mladi pišejo

Mladi o vojaških poklicih

Komisija za usmerjanje mladih v vojaške poklice, ki deluje v okviru OK SZDL Domžale je sklenila razpis za najboljši spis na temo MOJ POKLIC — OFICIR JLA. Na natečaj so vključili učence sedmih in osmih razredov ter srednjih šol v občini Domžale. Komisija je prejela 49 spisov, med njimi pa določila najboljše.

Prvo mesto — Simona Kuhar 8. a OŠ Martin Koželj Dob
Drugo mesto — Marko Moldovan 8. c OŠ Josip Broz Tito
Tretje mesto — Iztok Racman 7. c OŠ E. Kardelj Trzin
Najboljše tri spise objavljamo v današnji številki.

Oficir JLA

Oficir kot človek mora imeti smisel za organizacijo, za delo z ljudmi. Take osebe ponavadi »obožujejo« red in disciplino, imeti pa morajo tudi čut za odgovornost. Oficirji so navadno moški, le v posebnih primerih se v ta poklic podajo ženske.

Kot pripadnica nežnega spola nikakor ne bi bila dober oficir. Odgovornost me odbija, red in disciplino pa naravnost sovražim. Ne, tako ljudje za vodenje vojske niso primerni. Oficir naj bo tisti, ki ima močne, zelo, zelo močne živce. Takih ljudi je malo, a se najdejo.

Ko tako razmišljam o poklicih, se pogosto sprašujem, zakaj se nekateri odločijo prav za vojaški poklic. Kaj jih žene? Morda želja, da bi v svojem življenju storili nekaj za soljudi? Morda so se kot otroci radi vojskovali z lesenimi puškami in jabolki namesto bomb za pasom? Kakorkoli že, v vsakem oficirju mora biti tudi nekaj pedagoga, saj uči vojaških spretnosti mlade fante na sluzenju domovini.

Čeprav sama ne poznam nobenega oficirja, si ga brez težav lahko predstavljam. Zdi se mi strašno pomemben v svoji sivkasto-zeleni obleki. Na ramenih ima našitke in zlate zvezdice, na prsih pripeta odlikovanja in čine, ki jih je dobil glede na zasluge in službena leta. Odlikovanja so odraz njegove pomembnosti in njegovega prispevka pri razvijanju obrambne sposobnosti naše domovine.

Tudi rezervne oficirje imamo v JLA; to so civilisti, ki se šolajo med sluzenjem vojaškega roka in so kasneje priložnostno mobilizirani.

Skratka, oficir je pripadnik vodilnega kadra v vojski.

Čeprav mi vojaški poklici niso preveč pri srcu, občudujem tiste, ki so se odločili prav za poklic oficirja v JLA, pa naj je to njihova želja ali pa želja njihovih staršev. Poklic oficirja pomeni dolgoletno garanje v vojski; v teku vojaškega usposabljanja moraš poleg tega znati delati z ljudmi, znati prisluhniti njihovim problemom in težavim, s katerimi se dan za danem vsakdo srečuje.

Skratka, biti oficir JLA pomeni: biti pripravljen na službovanje reda in točnosti v službi domovine.

Simona KUHAR, 8. a
OŠ Martin Koželj
DOB pri Domžalah

Oficir JLA — moj poklic

Vojaški poklici so že od nekdaj zanimali mlade fante. Biti vojak in služiti domovini: to je bil vedno in bo tudi v bodoče časten poklic. Postati vojak pa vendarle ni tako preprosto. Človek, ki hoče postati vojak, mora biti pošten in redoljuben, torej vzgled vsem drugim. Do tega ugleda pa se človek ne dokoplje tako zlahka, saj mora uspešno končati šolanje in opraviti potrebne izpite. To zahteva leta napornega dela, predvsem dobre volje, s katero mora človek opravljati tak poklic. Človek, ki brez volje opravlja neko delo, ga zagotovo slabo naredi; sploh za človeka nima smisla siliti v tisto, česar ne mara.

Vojaško šolanje pa je tudi dolgoletno. Za oficirja mora človek trdo delati kar štiri leta. S kasnejšimi plemenitimi dejanji pa se lahko napreduje tudi v višje čine. Doseči čim višji čin in napredovati, to je želja, ki mladim vojakom ne daje miru, zato fantje med seboj kar tekmujejo, kdo se bo bolje izkazal. Najboljši je vedno deležen pohvale svojega predpostavljenega in ta pohvala pomeni vojaku več kakor vse bogastvo tega sveta.

Tudi jaz sem hotel postati vojak, ko sem bil še manjši, vendar se takrat nisem zavedal vseh dolžnosti, ki jih tak človek nosi na plečih. Sedaj, ko razmišljam treznejše, pa se bom rajne odločil za kakšen drug poklic, saj bom tudi z njim lahko v čast domovini in družbi.

Marko Moldovan, 8. c
OŠ Josip Broz Tito

Moj poklic — oficir JLA

Jugoslovanska ljudska armada je bila ustanovljena v najtežjih dneh naše zgodovine. Je ljudska, socialistična vojska in je aktiven nosilec bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Kot pravi zakon o Jugoslovanski ljudski armadi je njena naloga, da brani teritorialno neodvisnost, neodvisnost in svobodni notranji razvoj Jugoslavije ter da daje vso podporo mednarodnim obveznostim Jugoslavije pri ohranitvi miru doma in v svetu.

Imam prijatelja, ki obiskuje Vojni srednješolski center v Sarajevu. Odločil se je za poklic letalskega mehanika. Čeprav je odličnjak, pravi, da je šolanje varjalo o vojaških poklicih in tudi sam sem že premišljeval, da bi se odločil za podoben, če ne celo isti poklic, kot si ga je izbral on, kajti naša vojska potrebuje mlade in kreativne ljudi. Toda tu se mi postavlja vprašanje, ali bom zmogel? In potem... mogoče, postanem oficir in vodim ter vzgajam mlade ljudi.

In kaj sploh je oficir? To je starešina v naših oboroženih silah. Ti se delijo na nižje, višje in generalne. Nižji oficirji v kopenski in letalski vojski so podporočniki in poročniki, višji oficirji pa so majorji, podpolkovniki in polkovniki; v vodni mornarici pa kapitani korvete, fregate in vojne ladje. Generali pa so: general-major, general-podpolkovnik, general-polkovnik, general armade in general.

Pot do teh nazivov je dolga. Od dela in sposobnosti posameznika je odvisen tudi naziv, ki ga pridobi. Leto in pol imam še časa do končne odločitve in potem... kdo ve?

Iztok Racman, 7. c
OŠ Edvard Kardelj, Trzin

Krašenjski loparčki...

ŠD Krašnja je organiziral 1. novoletni turnir v namiznem tenisu za pionirke občine Domžale.

Povabili so vse predstavnike osnovnih šol domžalske občine, žal pa so se tekmovalca udeležile le pionirke Mengša in Krašnje. Nastopile so v dveh skupinah.

Pionirke 1.—4. razred
Pervinšek Tanja Krašnja
Skok Meta Mengeš
Štrukelj Petra Krašnja
Jerič Sonja Mengeš

Pionirke 5.—8. razred
Hoti Krašnja
Pajtlar Krašnja
Brezovnik Mengeš
Brank Mengeš

Vsem udeleženkam čestitamo za dosežene rezultate, organizatorju ŠD Krašnji, ki je ob pomoči pokroviteljev Slaščičarne Lenček, Napredka, Univerzale, Toko, Kompas Hertz, Založbe Borec, Založbe Obzorje, Lesnine in Marinšek Anglice, pa iskrena hvala za prijetno vzdušje in odlično organizacijo.

Upamo, da se bodo naslednjega turnirja udeležile tudi tekmovalke iz ostalih domžalskih šol.

Mlaj
Jože Mlakar
Mengeš, Hribarjeva 10

Mengeški mladi ping-pong...

Namiznoteniška sekcija Partizan Mengeš je organizirala 1. pregledni turnir pionirk in pionirjev od 1. do 4. razreda. Nastopili so tekmovalci in tekmovalke iz sedmih klubov Ljubljanske regije, med njimi tudi uspešno pionirke in pionirji iz Mengša in Krašnje.

V skupini najmlajših je nastopilo 30 pionirk in pionirjev, v starejši skupini pa 71 tekmovalcev in tekmovalk.

Rezultati:

Pionirke 1.—2. razred
Vujan Ilirija Ljubljana
Dernovšek Ilirija
Tratnjek Mengeš
Škrlep Mengeš

Pionirji 1.—2. razred
Smrekar Vesna Ljubljana
Javh Edigs Mengeš
Čad Vesna Ljubljana
Vrhovnik Edigs Mengeš

Pionirke 3.—4. razred
Pinčar Olimpija Ljublj.
Dermastja Ilirija Ljubljana
Šetina Ilirija
Lužar Kajuh Ljubljana

Pionirji 3.—4. razred
Škrlep P. Mengeš
Zakotnik Vesna
Geržinič Kajuh
Cerar Krašnja

Tekmovanje je pokazalo, da z mladimi dobro delajo tako v Krašnji, kakor tudi v Mengšu. Vsem nastopajočim čestitamo za dosežene rezultate, organizatorjem pa za dobro izvedeno tekmovalstvo ob pomoči EDIGS iz Mengša in TOP Spin iz Domžal.

MLAJ

Likovno razstavišče Domžale in Kulturno-informacijski center Križanke, Ljubljana

vabita k ogledu razstave Franca Ahčina, akademskega kiparja iz Argentine, ki bo v Domžalah odprta ob četrtek, 12. januarja 1989 od 18. ure.

Razstava bo odprta do 26. januarja 1989.

Kako naj kurimo na olje?

Vsak po svojih močeh za čistejši zrak!

Pogovor z Rajkom Avguštinom, servisierjem oljnih gorilnikov iz Mengša.

Rajko Avguštin je 32-letni Ljubljčan, ki se mu je življenje obrnilo tako, da se je naselil v mengeški Loki na Koželjevem nabrežju 2. Včasih je kot elektromehaničar v Ljubljani pri zasebniku delal v previjalnici motorjev, sedaj pa že nekaj let na območju naše občine popravlja in servisira vse vrste gorilnikov. Pravi naslov za naše vprašanje je bil: Kaj lahko občan sam prispeva za čistejši zrak?

»Mnogo«, pravi Rajko. Greje na olje je tačas pri nas med najčistejšimi oblikami in zaenkrat tudi med najcenejšimi. V tem izpuhu namreč skoraj ni žvepla, vsekakor pa zanemarljivo malo v primerjavi s premogom. CO₂ v izpuhu je nekako (ob nastavitvi 4—6 odstotkov), dovoljeno pa je do 13 odstotkov.

Od rednega nastavljanja je odvisno, koliko tega je v zraku, torej je čistost zraka neposredno odvisna od servisiranja. Seveda pa gre tudi za znatne prihranke pri energiji. Prihranek pri energiji t. j. pri olju je najmanj tolikšen, da si lahko vsaj 2-krat letno plačaš servisierja. Vsekakor pa je neobhodno, da

bi na vsakem centralnem gretnju na olje — gorilniku izvedli servis vsaj enkrat letno...

Kaj človek lahko stori sam? Sam si lahko pomagaš z očiščevanjem deflektorja, to je mesta, od koder prihaja plamen iz gorilnika v peč ter z očiščevanjem foto upora. Prav tako lahko vsak sam tudi očisti oljni filter...

Rajko Avguštin tudi svetuje, da naj bosta peč in oljni gorilnik v čistem prostoru, na ta način bo tudi manj možnosti, da bi prišlo do zapravitve, dotok zraka bo nemoten, s tem pa tudi delovanje vseh naprav.

Ob koncu razgovora je Rajko zaželel vsem svojim strankam srečno novo leto...

Kako naj deluje kurilna naprava na olje

Predpogoj za dobro izgorevanje je dobro uravnan gorilnik, ustrezen dimnik in pravilno zračenje v prostoru, kjer je nameščena kurilna naprava. Dobro uravnan gorilnik prihrani tudi do 5 odstotkov goriva, če ni na ogrevalnih straneh kurilne naprave trdnih oblog, če pa so trdne obloge pa je lahko poraba večja tudi do 25 odstotkov.

Gorilnik je dobro nastavljen, če se snajavost giblje od 0—1 (filter je bel in ni vidnega dimnega madeža), temperatura dimnih plinov se naj giblje med 160—240 stopinj C. Na zgornje vrednosti odločno vpliva pravilno razmerje med zrakom in kurilnim oljem.

Visok presežek zraka ima za posledico veliko količino plina, ki prevzema toploto in jo odnaša. Kurilna naprava ima zato nizjo temperaturo gorilnega prostora in višjo temperaturo dimnih plinov, oboje pa nižji izkoristek kurilne naprave.

Pomanjkanje zraka pa pomeni tvorbo saj, ki so toplotni izolator (1 mm saj ima za posledico do 5 odstotkov večje porabe goriva), zato je prenos toplote iz kurilnice na ogrevalne dele v kurilni napravi manjši in večje izgube zaradi neizgorelega ogljika, ki se dvigne iz plamena kot saje. Dobro očiščena kurilna naprava pomeni prihranek denarja, zato ne odklanjajte, da vam dimnikar očisti vse naprave.

Godba Domžale se zahvaljuje kolektivu Univerzale za podarjena priložnostna oblačila. Vsem krajanom želimo srečno novo leto.

»Občinski komite ZKS Domžale se zahvaljuje za čestitke ob Novem letu in želi vsam članom Zveze komunistov, delovnim ljudem in občanom srečno ter uspehov polno 1989. leto. Sredstva, namenjena za čestitke, je Občinski komite ZKS Domžale nakazal Srednji kovinarski in usnjarski šoli Domžale za nabavo učil.

Srečno!

Občinski komite ZKS Domžale

PREJELI SMO

STE PRIPRAVLJENI KAJ PRISPEVATI ZA NAŠ OBČINSKI POROČEVALEC?

Zadnji podatki o višini inflacije in porastu življenjskih stroškov kažejo na skoraj neverjetna razmerja, ki povzročajo težave tudi nam — izdajateljcem OBČINSKEGA POROČEVALCA. Posamezne postavke, na katere nimamo nobenega vpliva (stavljenje, tisk, papir, PTT storitve) so dosegle vrto-glave višine, nam včasih povzročale skrbi in nas silile k kar najracionalnejšemu obnašanju. Rezultat tega so bile tudi dvojne številke, zaradi katerih smo bili tudi deležni vaše kritike, češ da nas predolgo ni bilo.

Vemo pa tudi, da so tudi vaši življenjski stroški vsak mesec višji, da včasih težko povežete začetek in konec meseca, da vas podobno kot nas zaradi vsak mesec višjih cen boli glava, pestijo skrbi.

Pa se vendarle obračamo na vas s prošnjo za pomoč. Razmišljali smo sicer o morebitni uvedbi naročnine, pa smo se odločili, da bomo tako kot doslej v vaše domove prihajali brezplačno. Če nas radi berete, če nas težko pričakujete, nam boste zanesljivo želeli pomagati. Pomagati toliko, kolikor želite, kolikor zmorete. Zato vam predlagamo in vas obenem prosimo, da po lastni presoji nakazete »kakšen dinarček« na naš žiro račun 50120-678-55104 s pripisom za OBČINSKI POROČEVALEC.

Hvaležni vam bomo še za tako majhen prispevek, saj bomo vedeli, da je od srca. Vse, ki se boste naše akcije udeležili, bomo sproti objavljali (na željo tudi ne!)

Pričakujemo vašo pomoč, pa tudi vaše predloge, pobude in želje. Pomagajte nam, da bomo še bolj NAŠ Občinski poročevalec.

Uredniški odbor

Res je ta njegova ulica višja kot teren okoli nje. Toda, da je meter višja, je trditev neresna in pretiravanje le prehujo. Sploh pa so vse ceste, razen podvozov dvignjene nad teren in Teslina ni izjema.

Se bolj za lase privlečena pa je trditev, da je veter zasipaval pripeljani material po ogromnih luknjah na tej cesti. To se menda lahko dogaja samo v Sahari in drugih puščavah, v Domžalah pa menda zaenkrat ne. Tudi pravih jezer nisem nikoli videl, čeprav me pot večkrat zanese v to ulico.

Toliko v vednost »čitateljcem« Občinskega poročevalca, pa tudi tov. Preskarju od SKIS-a da ne bo netočno informiran. Vsekakor pa želim, da bi bile vse makadamske ulice v Domžalah v dolednem času asfaltirane, tov. T. M. pa malo bolj objektivni, kadar nam bo razkrival svoje težave.

Občan L. I.

Čudež na Prevojah ...

Vaša Meta Pometa, je »Napredku 1988« pometa kar 2 trgovini na Prevojah in Trojanah, saj sta bili po izjavi svoje DO že kar 5 let v sami izgubi, kar so točno začrtali v svojem internem časopisu.

Na kljub slabemu prometu pa je uslužni in radodarni oddelek za obrt in turizem na občini Domžale izdal v 1 mesecu dovoljenji za otvoritev 2 trgovin na Prevojah. Čestitamo! Če bo šlo po zgledu Napredka, zdaj bo šele izguba, če po njihovem vzorcu 1 ni mogla pošteno živeti, bosta pa zdaj 2. No, ja vsaj ena je Gašperjeva, ta bo zagotovo eksistirala, če bo gospodar lastnici tako naklonjen, kot je svojemu sinu pri gostilni. Ob razočaranju čestitamo in obilo uspeha v letu 1989!

Janez s Prevoj

Novoletne pohvale:

Le tako naprej, družbeni gostinci ...

Žal je bolj pogosta praksa, da tudi v našem časopisu večkrat grajamo, kot pa hvalimo. Zlasti na rovaš gostincev, še posebej družbenih, smo tudi v preteklosti izrekli prenekatero pikro. Popolnoma v dobri veri, da bi se stanje tudi na tem področju uredilo, če pa že ne to, pa vsaj izboljšalo. Z veseljem lahko ugotovimo, da se je vendarle premaknilo. Gostinski delavci v Slamniku so se v pripravi prireditev, organizaciji in izvedbi kulinarčnih, gastronomskih in drugih nalog resnično izkazali, saj o tem govore na uredništvo poslani pohvale članov Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik, delavcev OŠ Venclja Perka in mnogih posameznikov, ki so v dneh pred novim letom in tudi ob prihodu novega leta imeli to možnost preverjati gostinske, delavne in siceršnje odlike zaposlenih v Slamniku. Vsem tistim, ki so z delom in organizacijo tega dela pripomogli k takim ocenam, čestitamo z željo in iskrenim pričakovanjem:

Zdržite, družbeni gostinci tako, kot ste zastavili, kljub specifičnim pogojem, ki jih v družbenem gostinstvu imate. Vztrajajte, Napredkovci.

Konkretna in učinkovita pomoč ...

Saj ne prisluškujem telefonskim razgovorom. Ne! Nisem v nobeni taki službi, da bi to moral početi. Če pa imam priliko prisluhniti, kadar kdo kriči v telefonsko slušalko, pač prisluhnem. Takrat najprej pomislim, da je kdo v stiski in je morda potreben hitre in učinkovite pomoči.

Zakaj pravzaprav gre?

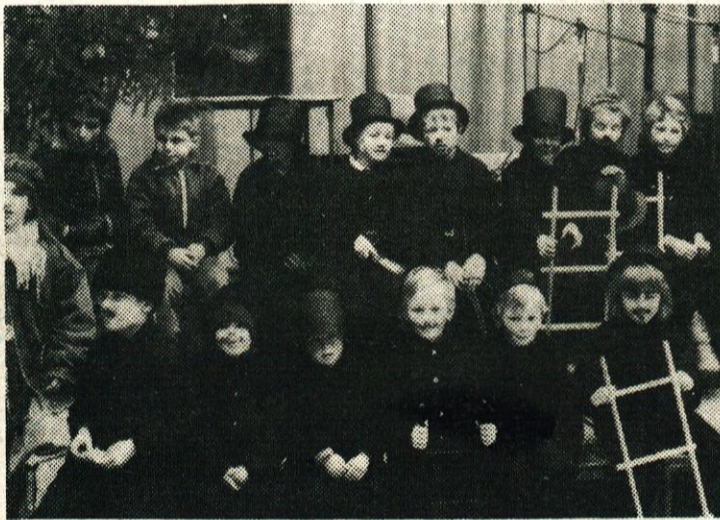
Zadnjič sem imel priliko slišati mamico, ki je kričala v telefonsko slušalko približno takole: Kaj si mislijo ti učitelj? Kaj pa hočejo ti učitelj? Nič! ob učitelju ni prizadet zaradi zmanjšanja obsega dela v šolah! Prizadeta sem jaz, ker moram plačevati po juljskih ukrepih več za šolsko prehra-

no...! Cel rafal stavkov na račun učiteljev, ki sedaj zahtevajo, da bi še kdo drugi zmanjšal finančni načrt vsaj za toliko, kot ga je šolstvo (Recimo: občinska uprava, službe SIS-ov in DPO-jev, kot je bilo objavljeno!)

Uboga mamica! Zasmislila se mi je, ker je toliko prizadeta, šolstvo pa nič! Kako bi ji pomagali? Pomoč mora biti učinkovita in konkretna!

Slišal sem, da je bajje dobila po vselitvi v novo hišo celo milijardo posojila. Morda pa njene težave izhajajo iz tega grma!? Težko je namreč vračati družbi tako veliko posojilo. Kaj storiti? Predlagam, da bi ji to milijardo družba podarila in ona bi lažje plačevala šolsko prehrano. Njena bremena bi se izenačila z drugimi mamicami in tako bi se pridružila ostalim mamicam, ki prav tako zahtevajo zmanjšanje stroškov za administracijo na občini, SIS-ih in DPO.

N. N.

Domžalsko novo leto! Tudi tale skupina dimnikarčkov je bila del letošnje povorke ob novem letu, ki jo je kot vsakič pripravilo TD Domžale. Čeprav je bilo nastopajočih v povorki nekoliko manj kot prejšnja leta, pa je zelo pohvalen trud organizatorjev in pedagogov, ki so pripravili za nastop kar dve skupini domžalskih mažoretk...

Košarkarski klub Domžale vabi na tradicionalno

PUSTOVANJE

ki bo v soboto, 4. 2. 1989 in torek, 7. 2. 1989 ob 20. uri v hali Komunalnega centra v Domžalah.

Igral bo priznani ansambel Charlie, prireditelj pa bo ob dobri hrani in pijači nudil še srečolov, kjer bo vsaka kupljena srečka prinesla enega bogatih dobitkov.

Informacije, rezervacije in predprodaja vstopnic v pisarni ZTKO v hali Komunalnega centra v Domžale, telefon 721-015.

OSA

Zakaj tako?

Komu so napoti?

V pričakovanju zime imajo naši »komunalci« vsako leto kar precej dela. Pa ne gre le za pripravo na posipanje poledenelih ulic, na pluzenje cest in podobno, temveč se njihove pridne roke vsako leto lotijo tudi postavljanja približno več kot meter dolgih rumeno-rdečih palic, ki zasajene ob robovih cest opozarjajo voznike in druge udeležence prometa, kje so robovi cest. To je še zlasti pomembno v primeru snega, pa tudi megle, saj so te palice včasih edina zanesljiva opora voznikom, da ne zavozijo s cest.

Vendar sem prav letos ob svojih ne tako maloštevilnih voznih po naši občini (verjetno se jim v drugih godi podobno!) opazila, da to ne bo njihovo zadnje počivališče! Le komu so napoti! Voznikom, ki so jim največkrat v globokem snegu in megli kazale na rob ceste, zanesljivo ne. Pripravi nam, da tudi ostalim udeležencem v prometu ne! Pa vendar jih je nekdo moral obdelati in ta nekdo je moral biti kar precej pri močeh, saj ni šala izruvati iz tal, kamor so jo kar globoko zasadile neke pridne roke, več kot meter dolgo palico, jo prelamljati, ali celo vreči na bližnje drevo!

Pa ne da imamo kakšne močne silake, ki so na tak način preizkušali svojo moč in uničevali skupno premoženje, torej tudi svoje! Želim jim, da jih kakšen neprijeten dogodek, ki se v primeru večjega snega kaj hitro primeri, opomni, da so si največ krivi sami!

Pa ne da imajo ti fantje (dekleta, oprostite, če ste tudi vi zraven, čeprav menim, da vaše šibke ročice kaj takega ne zmorejo...) svoje prste vmes tudi pri polomljenih označevalnih tablah naših vasi, zaselkov in krajev, ki tudi zlomljene na enem ali drugem koncu ne služijo svojemu namenu, da ne govorim o tem, da so prav te table nekaterim tako napoti, da jih zvrnejo kar v obcestne jareke, da ne bi preveč krasile svoje okolice. Enaka vsota včasih doleti tudi prometne znake, pri tem pa se storilci najbrž ne zavedajo, da to obenem pomeni včasih tudi zelo veliko nevarnost za prometno nesrečo.

A, kaj to komu mar, važno je biti »glavni«, pa čeprav le v poznih nočnih urah in v veseljem razpoloženju! Tudi na takih zadevah lahko pokažemo, kaj hočemo, zmoremo in znamo.

Dragi moji, vaši in naši! Kdorkoli že ste! Poskušajte preizkušati in dokazovati svojo (pre)moč na kakšnih bolj koristnih rečeh, boste videli, da bo bolj vžgalo! Zadovoljni boste vi, da ne govorim o vaši okolici, ki ji boste tako lahko na legalen način pokazali, kaj hočete, znate in zmorete, da ne govorim o nevoščljivosti, ki bo spremljana ob dokazovanju vaše silne moči!

Glosica: Menjati sistem ali ljudi

V ponedeljek pred sklicem občinske skupščine imajo temeljne delegacije običajno povset preko radijske zveze z ustreznimi občinskimi strukturami.

No in na enega teh ponedeljkov, nadavno tega, ob 18. uri sedim v sobi krajevske skupnosti Ihan in čakam.

Na kaj čakam sem sicer vedel, ali bom dočkal, tega pa ne. Radio zvezo imam vklopljeno; sekretar poziva krajevske skupnosti. Jaz se mu seveda ne oglašim; saj še nisem zbrani, če sem sam. Gledam skozi okno, vidim pa nič, občutim le vonj po kislem. Od kod neki bi smrdelo in to sredi Ihana.

Po radio zvezi poročajo o izkoriščenosti in smotnosti dosedanjega samoprispevka — poročevalec tov. Preskar. Tokrat mi vžge — komunalno podjetje — saj centralna čistilna naprava oddaljena le dober streljaj sprošča v zrak tiste arome s priokusom po kislem.

Poročevalec pa še vedno razlaga in pripravlja teren za V. samoprispevek, ki visi nekje v zraku. Mojih delegatov pa še od nikoder.

Ušes nisem pretirano napegnjal, saj sem vse gradivo prebral že pred sestankom kot običajno.

No tako razbremenjen in toliko bolj dovteten za ostale stvari mi ponovno zasmrđi, a tokrat z bližnje ihanske farme. Poskušam misliti na slastno pečenko, na dimljeno šunko, rumenega odojka, pa nič ne pomaga, še vedno smrdi.

Znova poslušam radio sprejemnik — sekretar sprašuje po morebitnih pripombah in vprašanjih. Jaz jih v imenu ljudstva — nimam, ker sem sam, drugače bi se že pozanimal za to ali ono.

Nedolgo zatem je bilo tudi skupščinsko zasedanje vseh treh zborov nesklepčno, kar pa se mi zdi logična posledica nedoraslosti naše družbe za dober delegatski sistem.

J. Gregorič

Oskrbovanci v Mengšu

V Mengšu v Domu upokojujencev se imamo prav lepo. Sezidali so nov dom k priključku starega doma, sedaj pa bodo tudi stari dom lepo obnovili. Imamo novo ambulanto in novo veliko jedilnico. Kuhar in kuharice kuhajo prav dobro in se jim iskreno zahvaljujemo. Imamo pa tudi dnevne prostore s televizijo in radijem ter s čajnimi kuhinjami.

Novi dom ima 4 nadstropja in več sob, v katerih so po ena, dve, tri ali štiri postelje. Za tako lepo urejeni dom se imamo zahvaliti tov. direktorju Srečku Brčiću in sestram za mnogo truda, višji glavni medicinski sestri Fabiolli, višji medicinski sestri Ivici, sestram Tereziji, Emi, Alojziji in Francki in strežnicam Anici in Sadeti. Prav tako tudi ostalim medicinskim sestram in strežnicam ter zdravnikom dr. Celestini in dr. Štrusu, fizioterapevtki Majdi Vidic in uradnicam doma.

Po moji prometni nesreči se za nadaljnje zdravljenje, ko sem se vrnila iz bolnice, čutim dolžno, da se iskreno zahvalim vsem, ki sem jih že našela.

Želim jim srečno, zdravo in zadovoljno novo leto 1989.

Vabim vse, ki si želijo ogledati naš lep dom in bi radi videli kako preživljamo tukaj svoj čas, da si ga ogledajo.

V imenu vseh oskrbovancev vam piše vaša nekdanja dopisovalka in oskrbovanka tega doma.

Anica Pavlič

Kje sta realnost in resnica

V članku, ki ga je napisal T. M. iz ulice Nikola Tesla v Domžalah, je mnogo netočnosti. Zelo lepo bi bilo, če bi resnično bil, kot se je predstavil občan edine neasfaltirane ulice v Domžalah. Na žalost pa je takih neasfaltiranih ulic več, to so na primer še Koščevo, Pot kurirjev, pa Masljeva, za katero je zelo čudno, da jo imenovani ne vidi, čeprav je le nekaj več kot za lučaj kamna oddaljena od Tesline in pisec večkrat hodi in se z avtom vozi po njej.

Cenjeno uredništvo

V Občinskem poročevalcu je spet propaganda za nov samoprispevek. Ali ni zadosti 20 let plačevanja tega, saj stari ljudje nimamo nič od njega. Šole — otroci pa so še bolj nevzgojeni in nemogoči, kot so bile prejšnje generacije, ki so hodile v stare šole. Ali pa naj samoprispevek plačujejo priseljene družine, ki imajo več od samoprispevka, čeprav ga ne plačujejo 20 let, kot mi stari Domžalčani. Vsaj na stara leta bi rad užival skromno pokojnino (nekaj nad 50 milijonov) v celoti za trdo delo 40 let težkega dela. Meni in vsem upokojujencem, ki ne bomo glasovali za samoprispevek že vsak jur nekaj pomeni. Upokojujenci nismo zanj. Ne delajte si nepotrebnih stroškov s propagando, saj prispevek tako ne bo uspel. Kdo bo odgovarjal za stroške — gotovo nobeden.

Že ob 4. samoprispevku pred petimi leti so nam obljubili, da je to zadnji, no sedaj so pa na obljube pozabili. Mi ljudje pa nismo, ker komaj čakamo, da bo ta minil. Kdor hoče, naj ga pa sam plačuje, ne zahtevajte pa to od vseh, kateri nismo zato.

Občan (naslov v uredništvu)

Sitno vprašanje

Sprašujem: zakaj so ceste v naši občini tako slabo označene; tu mislim še posebno na belo črto po sredini vozišča. Občina Domžale ima veliko dni meglenih in nekateri so prav vražje črni. Se spomnite, kako je bilo lani okoli novega leta? Če si se zvečer znašel na ceste, si se počutil kot da si slep! Skoraj nobena cesta v občini namreč nima po sredi bele črte (taksne ali drugačne), da pa bi si zaželeli še rumeno ob robu — tega si še v sanjah ne upamo!

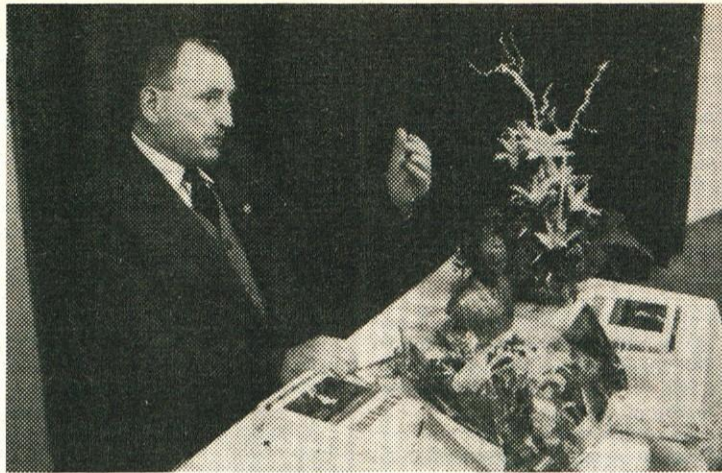
Smo res tako ubogi, revni? Mar res ni denarja, da bi voznikom, ki so ob meglenih večerih povsem nemočni in prepuščeni »naključni sreči«, pomagali pri varni vožnji.

Poteka akcija, s katero želimo zmanjšati število žrtev, ki jih terja cestni promet, za 10 ostoikov. Morda bi bila akcija, s katero bi ceste označili tako, kot se to spodobi, droben prispevek k temu. Morda bi celo ohranila kakšno življenje. Za začetek se lotimo kar cest v samem središču Domžale (Ljubljanske ceste), saj so celo te brez vsakih oznak! Da o ostalih »kolo-vozih« sploh ne govorimo. Naj se zgane, kdor je za to pristojen — to si želijo »na pol slepi« vozniki!

Sitnež

Ob koncu leta so Radomljani pripravili predstavitev knjige Staneta Stražarja Ob bregovih Bistrice. Predstavitve je lepo uspelo. Na fotografiji avtor knjige Stane Stražar.

Številni domačini in tudi gostje od drugod so napolnili malo radomeljsko dvorano. Na predstavitvi je bilo posredovano mnogo podatkov in zanimivosti o nastajanju več kot 1000 strani zajetne knjige.

V Radomljah

Umirjeni valovi Bistrice

Odbor za izdajo knjige Staneta Stražarja Ob bregovih Bistrice pri Krajevni skupnosti Radomlje je v mali dvorani Kulturnega doma tudi javno predstavil to knjigo, o kateri smo natančneje v našem glasilu že pisali. V kulturnem sporedu so sodelovali Moški pevski zbor Radomlje in člana dramske skupine Fotokino kluba Mavrice.

Najprej je zbor zapel nekaj pesmi, uglasenih predvsem na slovenstvo, kar je pač popularno v zadnjem času, nato pa sta dva člana Mavrice prebrala dva odlomka iz knjige Staneta Stražarja. Žal sta bila oba odlomka iz obdobja NOB, čeprav vemo, da je v knjigi še veliko drugih zanimivih obdobjih. Nato je pogovor v zvezi z nastajanjem knjige z avtorjem Stanetom Stražarjem vodil urednik Občinskega poročevalca Matjaž Brojan.

Stane Stražar je povedal nekaj dodatnih zanimivosti, kako je nabiral material tako s pomočjo župnijskih kot šolskih kronik, s pomočjo Arhiva Slovenije, zasebnih kronik, predvsem pa s številnimi obiski po stoterih domih na obeh bregovih Bistrice. France Cerar kot lektor in tudi glavni pobudnik, da je Stane Stražar nadaljeval svoje plodovito delo prav tu, je podrobneje opisal tudi svoj prispevek pri tem, ki je zagotovo velik, prav tako pa je nekaj o organizacijskih težavah, ki pa tokrat vendarle niso bile pretirane, povedala predsednica odbora za izdajo knjige Ema Škerjanc-Ogorevc.

V pogovoru po uradni predstavitvi se je razvila kar precej živahna debata o vrednosti takšnega dela, ki se ga v občini premalo zavedamo in tudi premalo podpiramo, saj vsestranski prikaz domačih krajev in ljudi pride v

vse domove in ohranja največji del naše preteklosti in polpreteklosti. To je še posebej poudaril dr. Velimir Vulkič, ki je imel z monografijo o partizanskih zobozdravstvu dovolj dela in je opravil podobno neponovljivo družbeno vsestransko koristno opravilo, nekateri kulturniki pa še vedno dajo premalo poudarka prav temu tudi v domači občini. Medtem ko se je našlo dovolj denarja za neobiskane monodrame, elitne grobeljske koncerte in podobne predrage prireditve, namenjene ozkemu krogu, takšni projekti, ki so z vsjo širino namenjeni nam in zanamcem, ne najdejo prave podpore. Tovariš Pišek je ob tem dejal, da je kulturni dinar pač skromen, na koncu pa se je vendarle izkristaliziralo mnenje, da bi z ustreznim prerazporeditvijo tega denarja lahko podprli nekoliko močnejše takšne prispevke, ki kažejo

našo občino na zunaj, puščajo dediščino tudi zanamcem in ohranjajo sicer za večino za vedno pozabljene strani lokalne kronike.

Stane Stražar je bil pripravljen odgovorjati tudi vsem tistim posameznikom, ki so prišli na predstavitev morda zaradi napak ali različnega tolmačenja nekaterih dogodkov, predvsem iz NOB, čeprav sicer preverjenih in celo potrjenih s podpisi (likvidacije ipd.), vendar se pogovor z avtorjem ni zasukal v to smer, kar je tudi pravilno. Valovi so se torej umirili, še preden so se po nepotrebnem razburkali. Seveda pa je velika Stražarjeva odgovornost

izjemno izpostavljena zato, ker piše tudi o živih ljudeh, oz. o polpreteklem dogajanju nekaterih posameznikov.

Kakorkoli že, osebno menim, da je knjiga Staneta Stražarja pomemben prispevek k oživljanju naše lokalne zgodovine, da je predstavitev lepo uspela in da so tako avtor kot odbor za izdajo knjige dokazali svojo veliko delavnost, poštenost in dobronamernost. To pa bi morali vsi bralci spoštovati, kreatorji kulturne razdelitve pa močnejše upoštevati. Da večer ni zdrknil na nizko raven, je poskrbel tudi Brojan z jasnim vodenjem predstavitve Stražarjeve knjige. Ivan Sivec.

Pesem za otroke z rakom

Rak je ena najbolj krutih in neizprosnihih bolezni našega časa. Najhuje je, če si poišče žrtve med otroki. Namesto toplega doma — tih, pusta bolnišnica, namesto ljubkih iger — množica aparatov, namesto veselih iger — terapije, namesto božajoče materine dlani — bela, mrzla rjuha. Ste kdaj videli te žalostne, prestrašene oči, ki zrejo v prihajajoči dan? Pomagajmo tudi MI, da bo lepši, prijaznejši. Olajšajmo jim zdravljenje. Prispevajmo za nove, sodobne aparature.

Vse, ki vam ni vseeno,

VABIMO

na solidarnostni koncert, ki ga pripravlja STOBLJANSKI OKTET.

Povabili smo še TOMAŽA PLAGUTNIKA (citre), ROKA LAPA (bas) in DEKLIŠKI PEVSKI ZBOR (zborovodja METKA PICHLER).

Za bolne otroke bomo nastopili v stari kinodvorani Domžale v

PETEK, 20. JANUARJA ob 18.30

Vsa zbrana sredstva bomo nakazali na ŽR UKC TOZD UNIVERZITETNA PEDIATRIČNA KLINIKA LJUBLJANA, št. 50100-603-45816, s pripisom solidarnostna pomoč otroku z rakom.

ŽIVLJENJE NAM VRAČA SAMO TISTO, KAR DAJEMO DRUGIM.

STOBLJANSKI OKTET tudi obvešča organizatorje, društva in DO, da je pripravljen nastopiti kjerkoli v občini na solidarnostnih koncertih, ki bi jih pripravili z namenom, da se zbirajo sredstva za pomoč otrokom z rakom.

Informacije: TONE PAVLIN.

V avli Kulturnega doma v Mengšu:

Razstavlja domačin Albin Dornik

V Mengšu je bila ob koncu leta odprta razstava likovnih del domačina Albina Dornika. Slikar je po stroki sicer mizar, ob upokojitvi pa se je začel resneje ukvarjati tudi s slikanjem, predvsem s upodabljanjem krajin iz svojega prvobitnega okolja. Albin Dornik je po rodu Mengšan, od leta 1941 pa živi v Ljubljani. Sam

pravi, da s posebnim navdihom slika svoj rojstni kraj, svoj rodni Mengeš z okolico. Njegov veliki vzornik je sicer Maksim Gaspari, čeprav njegove slike prikazujejo pokrajino nekoliko manj idilično in zaneseno. Gre pravzaprav za prav prijetne krajinske slike, ki bodo zagotovo všeč vsem domačinom, saj je na njih iztrgan prenekateri del starega Mengša z okolico, kar pa daje Dornikovim slikam še dodatno razsežnost. Dornik pravi, da je že od mladosti naprej najmočnejše navezan na naravo; na prvinsko ži-

Kulturna skupnost občine Domžale

RAZPISUJE

Kersnikove plakete za leto 1988 za dosežek na področju kulture

Na podlagi Pravilnika o podeljevanju Kersnikovih plaket, objavlja Kulturna skupnost občine Domžale razpis bronastih, srebrnih in zlatih Kersnikovih plaket za leto 1988 za posebne dosežke na področju kulture.

Kulturna skupnost občine Domžale podeljuje plakete:

— posameznim delavcem v kulturi, delovnim ljudem in občanom ali skupinam za pomembne ustvarjalne in poustvarjalne dosežke, ki so bili objavljeni, izvajani, razstavljeni ali na kak drug način dani v javno presojo,

— posameznim delavcem v kulturi, delovnim ljudem in občanom ali skupinam za pomembne uspehe pri varovanju oziroma prezentaciji kulturne dediščine, za posredovanje splošnih kulturnih vrednot drugim delovnim ljudem in občanom ter organizacijam za dosežke pri uresničevanju kulturne politike,

— organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim in posameznikom za pomembne dosežke pri organiziranju, spodbujanju in razširjanju kulturnega življenja delovnih ljudi in občanov na področju domžalske občine ter posameznikom ob življenjskih ali delovnih jubilejih za najmanj petindvajsetletno aktivno in uspešno delo pri razvijanju kulturne dejavnosti v občini Domžale.

Na področju ustvarjalnosti in poustvarjalnosti podeljuje skupnost plakete za izjemne stvaritve, ki so bile predstavljene v minulem enoletnem obdobju, oziroma so se v kvalitetnem smislu ponavljale več let zaporedoma. Na področju varstva kulturne in naravne dediščine in trajnejšega spodbujanja kulturnega življenja, opisane v drugi in tretji alineji za obdobje minulih treh let.

Kandidate za plakete lahko predlagajo OZD, KS, družbenopolitične in družbene organizacije, kulturna društva, Samoupravne interesne skupnosti, ZKO, strokovna društva in združenja ter občani domžalske občine. Predlogi za podelitev morajo vsebovati poleg podatkov o kandidatu ter ustreznih utemeljitev tudi navedbo, kdaj in kje so bila predlagana dela objavljena, izvajana, razstavljena ali na kak drugi način dana v javno presojo. V drugih primerih je potrebno priložiti dokumentacijo o opravljenem delu oziroma dokazilo o jubilejih.

Predloge za plakete je potrebno poslati na naslov: Kulturna skupnost občine Domžale, Ljubljanska cesta 36, 61230 Domžale, najkasneje do 1. 2. 1989.

Novi mengeški talenti

Pred novim letom je bila v Glasbeni šoli v Mengšu tradicionalna interna produkcija, ki jo pripravijo s svojimi učenci glasbeni pedagogi kot dokaz, kaj so se naučili v preteklem obdobju. Na začetku je nekaj besed o vse dražjem glasbenem izobraževanju spregovoril ravnatelj Glasbene šole Domžale Tone Savnik, nato pa je stekel petindvajset točk obsegajoč program učencev mengeškega oddelka glasbene šole, pod vodstvom pedagogov Hervina Jakončiča, Vande Svetine, Ljerkke Bernat-Boljunčič, Karla Leskoveca, Martine Bohte in Pavla Kosca.

Na interni produkciji so predvsem pred starši, v sicer nabito polni dvorani, nastopili: Janez Podlesek, Kristina Veber, Gregor Vuga, Helena Kostešič, Urška Urbanija, Mateja Jemec, Urša Lomovšek, Tone Keš, Ingrid Kalan, Polona Limpel, Miha Trampuž, Anđra Nastran, Sergeja Križnar, Zinka Koblišek, Metka Sepic, Veronika Benda, Renato Kostešič, Robi Požar, Viki Oblak, Andreja Marin, Manja Mesar, Rok Benda, Ana Benda, Andrej Trampuž in Jevšenak Monika (po vrstnem redu nastopanja). Nekateri so nastopili tudi v dveh ali celo treh točkah. V rokah mladih izvajalcev so se vrstile tako violine kot flavte, tako kitare kot harmonike, tako klarineti kot pod mladimi prsti črno bele tipke klavirja. Ob koncu prireditve mi je prof. Pavle Kosec, kot eden iz-

med glavnih pedagogov, povabil v učilnico, kjer mi je dejal, da smo na prireditvi Srečno, mladi fantje, premalo izpostavili, da so Stoparji izšli iz mengeškega oddelka glasbene šole in da je ta glasbena skupina dobila največ znanja prav tu. Vsekakor temu ni oporekati, posebne skrbi pa tudi ni za bodoče glasbene skupine in posameznike, tako na področju resne kot zabavne glasbe. Glasbena šola torej dobro opravlja svojo funkcijo, res pa je tudi, da je glasbeno izobraževanje postalo že pravo razkošje, ki si ga v vsaki družini ne morejo več privoščiti. I. Sivec

Nocoj bo pa en lep večer

In res je bil. Lep, prijeten, zanimiv — predvsem pa glasbeni, tako so lahko rekli vsi, ki so bili v soboto in v nedeljo, 3. oziroma 4. decembra na tej prireditvi. Letos jo je že četrth organiziralo Kulturno društvo Franc Bukovec iz Vira; prireditev sčasoma postaja že tradicionalna. Nastopili so majhni (celo otroci iz virskega vrta) in veliki, mladi in stari, amaterji in »profesionalci«, vse pa združuje velika ljubezen do glasbe.

Predstavili so se s petjem in z igranjem na različne instrumente, pa tudi kaj o sebi so povedali — in če ne drugega, vsaj tisto, kar jih je vprašal napovedovalec — Milan Krapež. Tako so se mnogi nastopajoči spominjali štirih let nazaj, ko je bila ta prireditev prvič. Z nastopom so prvi začeli člani ansambla Krt, prav ti pa so večer tudi zaključili. Tov. Metka Pichler je pripravila tokrat več točk, najprej pa so pela dekleta deklishega zbora, pa mladinski zbor in še več skupinskih in solo točk. Prijetno glasbo iz ceter je izvajal znani citar — Tomaž Plahutnik. Pa še moravški kvintet, Polona Lenič, Filip Kranjec, Mladi kovinarji in vsi ostali, ki so tako ali drugače zabavali navdušeno občinstvo v dvorani. Gosta večera sta bila kantavtor Dušan Uršič in Lado leskovar.

Jana Rems

Razstava akademske slikarke Majde Lužar v Domžalah

Slikarka Majda Lužar se je letos že tretjič predstavila s svojimi deli v Domžalah. Spomladi — Domžalske likovne umetnice; jeseni je sodelovala na Forma vivi v Domžalah s skulpturami in v galeriji Vera, sedaj pa je razstavlja svoj obsežnejši opus oljnih slik od leta 1986 do 1988 z naslovom SLEDI SONCA. Na otvoritvi je sodeloval deklisheki pevski zbor.

V istem času je slikarka razstavljala s člani DSLU v galeriji Richard Jakopič (2.—19. decembra 1988).

Naslednje leto Lužarjeva pripravila razstavo v Zahodnem Berlinu. Akademska slikarka Majda Lužar, rojena leta 1963 v Ljubljani, doma v Preseerjah pri Domžalah, je po končani gimnaziji v Kamniku obiskovala Akademijo za likovno umetnost v Sarajevu in Ljubljani; slikarstvo pri prof. Janezu Berniku. Sedaj nadaljuje slikarsko specialko. Ostale razstave: Likovno razstavišče Veronika v Kamniku 1979; skupinske razstave študentov ALU; Mestna galerija, Colegium v Sarajevu; samostojna razstava: Kulturni dom Španski borci (performance in skupinske slike).

Slikarstvo Majde Lužar je prepojeno z barvo. Predmetni svet, ki ga slikarka vključuje v svoje kompozicijske zasnove, je le nosilec silovite barvne erupcije, ki ima svoje izhodišče v avtorični podrejenosti izrazito koloristični stilni kategoriji. V njenem slikarstvu je vse podrejeno barvi, telesa, ki jih slika, vizije, ki jih nemirno razpleta po platnu. Barva, ki trepeta na njenih platnih, je izraz razgibanosti in nemira njene notranjosti. Tega nemira, ki se pojavlja v njenih slikarskih kompozicijah, ne morejo ukrotiti večkrat še tako statistično

zasnovane figure, prenaša se na ozadje slike, v dele telesa, v samo gradnjo slike ali v strukturo barvnih nanosov. Ob nemirnem valovanju barve postaja slikarska ploškev živa. Izročena mamljivemu načinu zdaj mrzlih, zdaj toplih barvnih tonov.

Slikarkina simbolična moč barve prehaja preko njenih zgodnejših oblikovnih razsežnosti v čisto izpovednost, ko se mora njen ratio povsem podrediti nemalokrat nadzorovanim ustvarjalnim impulzom, ki silijo k dejanjem in se skušajo za vsako ceno uveljaviti. Njeni slikarski roki ukazujejo neizprosni kazalci razpoloženj, čustev in podzavestnih hotenj. Nekdanja jasnost oblikovnega izraza se počasi zabrisuje, telesa tonejo v poplavi barvnega slepila, trdni obrisi razpadajo. Telo, rešeno materialne teže, sprosti nekaj zadrževalno gibanje v novo kvaliteto, v dinamičen polet v območje zunaj meje prostorsko in časovno determinirane vsakdanjosti. Slikarski ustvarjalni duh, ki se v svojih začetkih oklepa človeških dimenzij in v oprijemljivih figurah išče odmeve lastne duševnosti, zdaj, odrešen vezi, hiti v zavetje kozmične brezmejnosti. Slika Rdeče telo se v svojem silovitem gibanju izmika zemeljskim zakonom, postaja breztežna, spremenjena v simbol človekovega neustavljivega hrepenenja.

OK ZSMS in OO ZSMS VIR

VABITA

RADI PLEŠETE?

OO ZSMS VIR VABI VSE LJUBITELJE PLESA V

NADALJEVALNI PLESNI TEČAJ

Vpis in informacije: v torek, 24. januarja ob 19.30 uri v Delavskem domu na Viru.

TENISTOP KLUB
MENGEŠ

ORGANIZIRA
v sodelovanju s športnim centrom FITTOP in Teniško zvezo Slovenije naslednje turnirje v obdobju januar-april:
TURNIRSKI KOLEDAR

DATUM	KATEGORIJA	SPONZORJI
7., 8. januar 89	pionirji do 14. leta - posamezno	KOMPAS-ADRIA
21., 22. januar 89	člani - posamezno	RIKO RIBNICA
4., 5. februar 89	odprto prvenstvo - pari - rekreativci (maske)	
18., 19. februar 89	tenis-ski	RIKO RIBNICA
4., 5. marec 89	državno prvenstvo pionirji do 14. leta - posamezno	RIKO RIBNICA
18., 19. marec 89	odprto prvenstvo rekreativci - posamezno	
1., 2. april 89	veterani nad 45 let - posamezno	RIKO RIBNICA
15., 16. april 89	odprto prvenstvo rekreativci - posamezno	

Za vsak posamezni turnir bomo propozicije objavili v javnih občilih 10 dni pred terminom. Vse dodatne informacije dobite po tel. 061/737 324.

DO RAZVOJNI ZAVOD DOMŽALE
DOMŽALE, Ljubljanska 76

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST
OBJAVLJA

zbiranje ponudb

Za pridobitev usposobljenih izvajalcev za izvajanje vzdrževalnih del v letu 1989.

Zbira se ponudbe vseh izvajalcev družbenega ali privatnega sektorja, ki so usposobljeni izvajati vzdrževalna dela na stanovanjskih in poslovnih objektih v družbenem upravljanju.

Po planu Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale je za leto 1989 predvidenih sredstev za:

— krovsko kleparska dela	540.000.000 din
— zidarska dela	249.000.000 din
— pleskarska dela	180.000.000 din
— mizarska dela	169.000.000 din
— keramičarska dela	97.500.000 din
— tlakarska dela	95.500.000 din
— vodoinstalaterska dela	92.500.000 din
— elektroinstalacijska dela	52.500.000 din
— popravila dvigal	43.000.000 din

Podrobnejše podatke, ki so potrebni za ponudbo lahko zainteresirani dobijo v času razpisa pri strokovni službi Samoupravne stanovanjske skupnosti ali po telefonu 721-919, kjer dobijo tudi popise nekaterih tipičnih vzdrževalnih del za oblikovanje primerjalnih ponudb. Rok vložitve ponudb je do 31. 1. 1989.

Komisija za medsebojna delovna razmerja
Centra za socialno delo DOMŽALE, p. o.

objavlja v skladu z razvidom del in nalog prosta dela in naloge:

1. administrativni referent III. — en delavec za določen čas — nadomeščanje delavke za čas porodniškega dopusta

Pogoji:

- dvoletna administrativna šola ali skrajšan program srednjega usmerjenega izobraževanja — administrativna smer oz. z delom pridobljene delovne zmožnosti
- 6 mesecev delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
- znanje strojepisja
- sposobnost za opravljanje različnih del, znanje arhiviranja
- poskusno delo 2 meseca.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov:

Center za socialno delo Domžale, p. o.
Ljubljana 70/II, DOMŽALE

v 8. dneh po objavi. Prijav brez ustreznih dokazil ne bomo upoštevali.

Kandidate bomo o izboru obvestili v 15 dneh po sprejemu sklepa ob izbiri.

Mali oglasi

Polaganje, brušenje in lakiranje parketa, polaganje plastike, tapisona in plute ter polaganje lesenih stenskih in stropnih oblog. Stražar, telefon 724-176.

Ugodno prodam garažo v Domžalah na Zupančičevi ulici, tel. 722-138.

Zazidljivo parcelo, 1590 m², primerno za obrtno in stanovanjsko zidavo, ob glavni cesti Ljubljana—Celje, v Domžalah prodam. Ponudbe na telefon: 721-828

Čistimo greznice s traktorsko cisterno. Telefon: 722-056

Iščem izmenično varstvo za enoletno deklico v Mengšu. Kličite na telefon: 482-164.

Prodam zidano garažo v ulici Simona Jenka 8. Telefon: 722-818.

Inštruiram matematiko za osnovno in srednjo šolo. Telefon: 737-323.

ISUZU—DŽIP prodam ali zamenjam za osebni diesel avto. Naslov: Zidar Rinaldo, Reboljeva 12, Ljubljana.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 737-278.

Trajno žarečo peč, uporabno kot kuhinjski element, malo rabljeno, ugodno prodam. Naslov: Janez Kosmač, Hudo 38, Radomlje.

V redno delovno razmerje sprejem šiviljo. Vajda Silva, Bolkova 35, Homec.

Ugodno prodam rabljeni pralni stroj Gorenje. Telefon: 737-729.

2-krat tedensko pomoč pri gospodinjstvu potrebujem. Vajda Silva, Bolkova 35, Homec.

Spet nekaj novega v Domžalah: KUKU — oblačila, oprema in igrače

V bivši stavbi organov reda in miru, na Ljubljanski 102 v Domžalah, bo 1. februarja odprta trgovina, ki bo namenjena predvsem našim najmlajšim. V njej bo mogoč nakup rabljenih in novih otroških oblačil, opreme in igrač. Komisijski del prodajalne bo dopolnjen s proizvodnim programom oziroma izdelki Tosame, Cicibana, in igračkami z znakom »Dobra igrača«.

Potrebe in pričakovanja kupcev pa bodo narekovala nadaljnjo vsebino dejavnosti trgovine, ki je prva tovrstna v občini Domžale.

Kot je že omenjeno, bo trgovina odprla vrata v predpustnem času, zato vas že sedaj vabimo na prvo skupno akcijo: MENJAVO OTROŠKIH PUSTNIH OBLAČIL, ki bo potekala od 1. do 4. februarja 1989 med 15. in 19. uro.

Ne pozabite — cenejši in ugoden nakup vam omogoča KUKU.

KUKU
Ljubljanska 102
Domžale

vabi starše in stroke
k sodelovanju pri akciji

MENJAVA OTROŠKIH PUSTNIH OBLAČIL

1.—4. februarja 1989 od 15. do 19. ure

Minimarket Jane Bajec na Viru

Na Viru, ob Bukovčevi cesti 12 a v neposredni bližini gostilne Ribič je v decembru odprla še eno zasebno trgovino Jana Bajec. Kot je za manjši lokal že kar nekako praksa, je moč dobiti na nekaj kvadratnih metrih praktično vse! Špecerijo, mesnine, sadje, pijačo. Kruh, ki ga kupite, je radomeljski.

Gre za viden napor ponuditi stranki res vse, kar taka trgovina lahko ponudi. Jana želi zagotoviti tudi nekaj tekstilnih izdelkov po katerih je največje povpraševanje, rada bi izpopolnila diabetično ponudbo, idej pa je še več.

Mož Lado, ki si je stvar zamislil in Jana sta na začetku trgovske poti. Ta začetek je že uspešen, da bo le taka tudi prihodnost.

Glavno besedo pri tem pa bodo imeli kupci. Prvi, ki so v trgovini že bili — so zadovoljni ...

DO Samski dom Domžale

— v ustanavljanju
61230 Domžale, C. talcev 19 c

1. Delavce v združenem delu in pri obrtnikih obveščamo, da imamo dovolj nastanitvenih kapacitet za začasno bivanje.

Sprejem v dom vsak delovni dan od 8. do 12. ure. S seboj prinesite potrdilo o zaposlitvi. Vse informacije lahko dobite po telefonu številka 721-102.

2. Delovnim organizacijam ali obrtnikom nudimo v najem suh skladiščni prostor za lažje artikle v izmeri 173 m². Možna tudi obrtna dejavnost. Ponudbe sprejema začasni poslovodni organ doma.

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ OBVEŠČA

Krajane naselja Loke pri Mengšu:

»Loka« na vpogled

da je osnutek ureditvenega načrta za naselje Loka, na vpogled v prostorih GD Loka, vsak dan od 15.—19. ure, v soboto od 8.—12. ure. Javna obravnava pa bo 30. 1. 1989 ob 18. uri v gasilskemu domu Loka!

Predsednica skupščine
Danica Blejč, l. r.

Cenjene stranke obveščamo, da od 1. 1. 1989 obratuje pooblaščen Tomos servis vsak dan od 8.—16. ure.

SUNNY TOURS

Turistična agencija

Sunny Tours, turistična agencija se je preselila na Ljubljansko 34/I tel. 722-036. Do 31. 12. 1988 smo poslovali v prostorih Veleblagovnice TGDO Napredek (po- leg kreditnega oddelka), po 1. 1. 1989 pa redno poslu- jemo v prostorih bivšega doma upokojencev (nasproti SIS-ov) — 1. nadstropje, z delovnim časom ob delovni- kih od 8.00 do 12.00 in od 15.00 do 18.00 ob sobotah zaprto.

Še vnaprej se priporočamo. Organiziramo letni in zimski oddih, izlete v domovini in tujini, šolo jahanja, smučanja in jadriranja, prodaja letalskih kart JAT in ADRIA v domačem in inozemskem letalskem prome- tu.«

TENISTOP KLUB
MENGEŠ

V SODELOVANJU S ŠPORTNIM CENTROM FITTOP

ORGANIZIRA

v času zimskih počitnic začetne in nadaljevalne teniške tečaje v naslednjih terminih:

od 23. 1. 1989 do 27. 1. 1989	1. skupina od 7.—8.30
	2. skupina od 8.30—10.00
od 30. 1. 1989 do 3. 2. 1989	1. skupina od 7.—8.30
	2. skupina od 8.30—10.00

Istočasno obveščamo vse zainteresirane mlade tenisače, da bomo od 6. 2. 1989 imeli od ponedeljka do petka vsakodnevno šolo tenisa od 8.00—10.00 za starostno skupino od 8—12 let in od 12—14 let. Prijave po telefonu 737-324.

VABLJENI!

Servis šivalnih strojev

Tine Klančar, Vir, Čufarjeva 6, Domžale.
Telefon 061/723-324.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage tete in sestre

FRANČIŠKE BRINOVEC

Kofiteževe tete iz Krtine

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znanec za sočustvovanje, izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Iskrena hvala tudi dr. Cerarju za dolgoletno zdravljenje in gospodu župniku za lep pogrebni obred. Prav lepa hvala tudi vsem za spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

V SPOMIN

13. januarja mineva dve le- ti, odkar je umrla naša draga mama

MILKA KEPIC

po domače Beganova mama iz Dragomlja

Zahvaljujemo se vsem, ki se je spominjate, obiskujete njen grob ali ji prižgete svečko. Hvala vsem.
Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob izgubi naše dobre mame, babice, prababice, sestre in tete

JOŽEFE JUHANT

Kovačeve Pepce iz Jarš

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znan- cem iskrena hvala za daro- vanem cvetje in izrečena so- žalja ter vsem vam, ki ste jo pospremili na njeni zad- nji poti. Zahvaljujemo se Krajevni organizaciji RK, občinski organizaciji ZZB Domžale in vsem DPO v krajevni skupnosti in GD Jarše-Rodica za poslovilne besede, pa tudi Domžal- skemu upokojenskemu ženskemu pevskemu zboru za odpete pesmi in poslo- vilne besede. Iskrena hvala gospodu župniku Milanu Gerdenu za lepo opravljen pogrebni obred in besede ob slovesu. Vsem skupaj še enkrat hvala.

Vsi njeni

Človeka smrt požanje, človeštva ne, naprej z njim, kar je storil zanje, živelo bo vselej.

dr. France Prešeren

V SPOMIN

19. januarja bo minilo dve leti, odkar nas je za vedno za- pustila naša najdražja

NADJA PERŠOLJA

Bolečina v srcih je neizmerna in žalost neotolajljiva. Naša misel pogosto zaide k tebi in čaka odgovor. Odgovora pa ni. Hvala vsem, ki se je spomi- njate.

Vsi njeni.

dr. VEKOSLAV JANEŽIČ

Skoraj popolnoma neopazno, kot je bilo navede tudi življenje, se je iztekla nit dr. Vekoslavu Janežiču, zdravniku iz Domžal.

Četudi se v strokovnem smislu v medicinski krogi Domžal, kdove zakaj ni nikoli vključil niti strokovno niti intimno, je njegovo mesto med nami gotovo pustilo bogate sledi. Neopazno, neplačano, humanitarno, človeško poglobljeno je znal najti stik tistimi, ki so jih obremenile stiske mnogih preživelih desetletij, to je s starostniki. Znal jim je prisluhniti, znal jim je tudi pomagati.

Pa je bila ta pomoč neopažena, nekako intimna, osebna, pa zato vsakemu od pomoči potrebnih toliko bolj dragocena. Kot je znal prisluhniti pomoči potrebnim ljudem, tako je znal najti čas tudi za živali. Zgleden primer človeka je bil, ki je udeležanjal plemenite humanitarne naloge.

Vodilo njegovega delovanja je bilo, da ima vsako živo bitje, pa naj bo to človek, žival ali rastlina, pravico do zdravega naravnega življenja v humanih pogojih.

Kot zdravnik se je zavedal, da naj bi bili zdravniki, ki najbolj poznajo kvarne vplive onesnažene in zastrupljene narave na vse živo, najbolj poklicani zastaviti svoje znanje in vpliv za izboljšanje ekoloških razmer.

Neizprosno je kritiziral tiste, ki zaradi kratkoročnih osebnih in drugih koristi uničujejo, ropajo in zastrupljajo naravne dobrine in rodno zemljo.

Leta 1982 se je pričela akcija za ustanovitev Društva za varstvo okolja občine Domžale-Kamnik. Bil je med prvimi pobudniki in ustanovni član društva. Društvo je bilo ustanovljeno maja 1983 in dr. Janežič je bil njegov prvi predsednik. Mnogo je storil za organizacijo, usmeritev in delovanje društva, ki je danes eno najmočnejših v Sloveniji. V zadnjem obdobju je bil predsednik nadzornega odbora društva.

Pomembno je bilo njegovo delo pri Zvezi društev za varstvo okolja v Sloveniji (ZVOS), kjer je bil član Upravnega odbora od leta 1982 dalje. Več let je bil tudi strokovni sodelavec ZVOS-a.

Njegova brezkompromisna stališča so bila zgled mlajšim, kako se je treba boriti za ohranitev naravnih dobrin v korist naroda in znanecem.

Kot se izteče življenje slehernemu, se je izteklo tudi dr. Janežiču. Bil je bogato, plodno, človeško življenje. Vsakomur je tako življenje lahko vzor za to, kakršno in kolikšno sled bi moral vsak izmed nas v svojem življenju pustiti za sabo.

B.

In memoriam:

Albin Klemenc

Tiho in skromno, kot je bilo njegovo zasebno življenje, se je 7. t. m poslovil od svojcev in življenja Albin KLEMENC, sedaj upokojevec, v aktivnem življenju pa direktor domžalske banke, predsednik Skupščine občine Domžale, družbenopolitični delavec, bорец in aktivist. Žaro z njegovimi posmrtnimi ostanki so svojci položili v grob na pokopališču v Radomljah 10. januarja.

Teško je obuditi in zajeti življenjsko pot in delo tovariša Albina, delavnega in premočnega človeka, ki je sooblikoval našo občino več kot petintrideset let.

Rodil se je 12. 2. 1917 v Podsmreki, občina Ljubljana-Vič Rudnik. Bil je bister fant in je hitro doumel socialne krivice, zato tudi njegova odločitev ob italijanski okupaciji ni bila vprašljiva. Že 10. 1. 1942 je bil komisar narodne zaščite v Logatcu, bil je zaprt zaradi delovanja proti okupatorju ter bil od 6. 9. 1943 do osvoboditve v partizanski enoti. Iz vojaške enote je prišel s činom kapetana, sedaj pa je imel čin rezervnega majorja, v partizanski enoti je bil odlikovan z redom za hrabrost.

Po demobilizaciji se je vključil v delo pri obnovi domovine. Leta 1953 je s funkcije podpredsednika Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana prišel v Domžale za vodjo podružnice Narodne banke. Z razvojem in preoblikovanjem te enote je prevzel funkcijo direktorja banke in jo opravljal do upokojitve leta 1978.

V obdobju 1969—1974 je opravljal tudi funkcijo predsednika Skupščine občine Domžale.

V svojem javnem in družbenopolitičnem delovanju je opravljal številne funkcije na gospodarskem in finančnem področju, v organih skupščine, občinskem komiteju ZK in v krajevni skupnosti Radomlje.

Tovariš Albin je bil v razvoj naše občine vključen več kot petintrideset let, vplival je na njen razvoj in ga tudi neposredno usmerjal in vodil. S svojim občutkom partizana je ločeval pozitivno od negativnega. Ni se strinjal z obstoječim in stagnacijo, znal je združiti materialne, kadrovske, organizacijske in druge potenciale za napredek krajevne skupnosti, občine in tudi celotne družbe. Povsod, zlasti pa med gospodarstveniki, je težko trpel ljudi, ki niso znali poiskati perspektiv in tiste, ki jih niso bili sposobni realizirati. Zaradi takih lastnosti je razvil banko in jo uspešno vodil in

tudi odločilno vplival na razvoj gospodarstva in infrastrukturo občine.

Domžalska banka je bila ves čas pojem manjše, a trdne banke, katere samostojnost je bila ljubosumno čuvana. V dokaj prelomnem času 1969—1974 je tovariš Albin opravljal funkcijo predsednika Skupščine občine. To funkcijo je opravljal neprofesionalno. Občina je v tem obdobju sorazmerno uspešno nadoknadila zaostanek na področju šolstva in otroškega varstva, pa tudi komunale, zelo hitro je napredovala tudi v industrijskem razvoju.

Spominjamo se, kako je tovariš Albin znal mobilizirati ljudi, kako je polagal temeljne kamne za osnovne šole Josip Broz Tito, Šlandrove brigade in Matije Blejca. Prav tako je že legendaren začetek in tudi izvedba gradnje moravske ceste. Prav v takih akcijah je bil njegov osebni prispevek največji. Številne gospodarske organizacije so v tem obdobju izvedle širitve in posodobitve: Papirnica, Tosama, Helios, Lek, Toko itd. Pri vseh teh je bil gonilna sila tovariš Klemenc kot bankir in župan.

Velik je njegov osebni prispevek pri razvoju Krajevne skupnosti Radomlje. Tu je bil uveden prvi samoprisevek in zgrajena prva nova osemletka v občini. Sam je v mnogočem prispeval k današnji podobi Radomelj in komunalni ureditvi krajevne skupnosti.

Kot družbenopolitični delavec, občan in funkcionar je ves čas svojega življenja bil spoštovan sodelavec in tudi upoštevan nasprotnik za tiste, ki se z njim niso strinjali. Ves čas pa je bil osebno pošten, skromen in dosleden ter usmerjen v boljše — naprednejše.

S tem kratkim zapisom ni možno zajeti življenje tovariša Albina, ni možno zajeti dosežkov njegovega dela in tudi ni mogoče obuditi celotne veličine njegove osebnosti.

Izmed nas je odšel velik človek, odšel je skromno in tiho, njegova dela pa ostajajo in bodo trajno živela z nami in prihodnjimi generacijami.

Peter PRIMOŽIČ

ZAHVALA

Po težki zahrbtni bolezni nas je mnogo prežgodaj zapustil naš dragi mož in tata

MARJAN REGENT

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja ter darovano cvetje. Posebna zahvala velja dr. Janezu Svovlškju, osebu Onkološkega inštituta, dr. Mojci Senčar, dr. Marjanu Glušiču, prof. dr. Vinku Dolencu, dr. Radu Preglu, dr. Demisliču ter osebu nevrokirurškega oddelka. Zahvaljujemo se tudi vsem sostanovalcem, delavcem Lesnine TOZD UVOZ in LB Banka — Banka Domžale ter govorniku ZB tov. Slavku Petku. Lepo se zahvaljujemo tov. Lojzu Novaku, direktorju Lesnine TOZD zunanja trgovina, predstavnikom KS Slavko Šlander za poslovlilni govor. Zahvaljujemo se tudi Janezu Petraču za ganljive besede in odigrano pesem ob odprtem grobu ter mengeškim pevcem. Posebno se zahvaljujemo tov. Strahu za vsestransko pomoč. Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 82. letu starosti nas je nenadoma zapustila mama in stara mama

NEŽA JOGER

roj. Pirc iz Vrbovej 12

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in podarjeno cvetje ter vse, nam, ki ste jo spremlili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Sin Janez z družino

ZAHVALA

V 85. letu starosti, nas je tiho zapustil ljubi ata, dedek, pradedek, tast, brat, svak in stric

PAVEL PAVLIČ

Pavličev ata iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala dr. Farkašu, dr. Frangežu in patronažnim sestram za nesebično pomoč in tolažbo. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, komunalni službi, pevcem-upokojevcem za zapete žalostinke in praporščakom.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega

SLAVKA GRILJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Se posebno se zahvaljujemo DO Papirnica Količevu, ZŠAM Domžale, ZB Vir, praporščakom, pevcem, govornikom tov. Petku in tov. Vajtu, sosedom iz Zrinjskega ulice za nesebično prijateljsko pomoč in gospodu župniku za lep obred. Iskrena hvala dr. Cerarju za dolgoletno zdravljenje.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 22. letu starosti nas je nenadoma zapustila draga hčerka, sestra in teta

MARTA LETNAR

iz Homca, Bolkova 55

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem UTOK-a, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in izkazano pozornost. Zahvaljujemo se tudi Komunalnemu podjetju Domžale za hitro pomoč in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame, sestri in tete

ANI NOVAK

iz Vira, Bukovčeva 37

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na poslednji poti. Najlepša hvala zdravnikom in zdravstvenemu osebu UKC Ljubljana — nefrološka klinika, zdravstvenemu domu Domžale. Še posebno smo hvaležni dr. Cerarju, dr. Svovlškju in patronažni sestri Jelki Bečevci za nesebično pomoč pri njeni bolezni, predstavnici KS Toma Brejca Vir tov. Vrenjakovi za poslovlilni govor, praporščakom, pevskemu zboru upokojevcem Domžale za zapete žalostinke in gospodu župniku Žnidarju za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvala velja tudi delovnim organizacijam Tosama, Universale, Elektro Ljubljana-okolica, Induplati za denarno pomoč in vsem, ki ste z nami sočustvovali v teh težkih trenutkih.

Vsi, ki smo jo imeli radi.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame, sestri in tete

MARIJE ŠTEBLAJ

roj. 12. 8. 1910

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečena ustna sožalja in podarjeno cvetje. Najlepše se zahvaljujemo tudi gospodu župniku za ganljiv poslovlilni govor in lepo opravljen pogrebni obred.

Sin z družino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, babice in prababice

MARIJE POGAČAR

iz Preserij pri Zlatem polju

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih. Zahvaljujemo se za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njen zadnji dom počitka. Iskrena hvala tudi gospodu župniku za lep pogrebni obred, govorniku za poslovlilne besede in pevcem iz Lukovice za zapete žalostinke. Zahvala tudi dr. Farkašu za dolgoletno zdravljenje in lajšanje bolečin. Vsem še enkrat hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame, babice in tete

MARIJE SRŠEN

roj. JAGODIC P. D. Kraljeve mame iz Loke pri Mengšu

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali toliko lepega cvetja, darovali v dobrodelne namene ali nam izrazili ustno in pisno sožalje. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in kvintetu »Gorenjci« iz Naklega za tako lepo zapete žalostinke. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Tiho nas je zapustila naša dobra mama, stara mama, babica, sestra in teta

MARIJETA POTOČNIK

roj. GREGORIN iz Doba

Vsem, ki ste se poslovlili od nje, darovali cvetje, nam izrazili sožalje ali kakorkoli pomagali, najlepša hvala. Posebno se zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem, P. O. Žito iz Vira, tov. Francitu za govor, pevcem iz Mengša in gospodu župniku za lep pogrebni obred. Vsem še enkrat najlepša hvala.

Vsi njeni.

In memoriam:

ALFONZ AVBELJ-SAVO

Minilo je leto, ko nas je zapustil domžalski družbenopolitični delavec, borec

Kratko življenje mu je bilo namenjeno, pa vendar ga je bogato izrabil za skupno uresničevanje zahtevnih nalog, ki jih zlasti v po-vojni graditvi ni bilo malo. Vedno je bil v prvih vrstah tistih, ki so se borili za naprednejši, boljši, poštenjši jutri. Za uresničevanje tega cilja se mu ni zdelo škoda časa, za te cilje je bil pripravljen pomagati kjerkoli in kadarkoli. Včasih je znal biti tudi zelo oster, saj je bilo nezadržljivo z njegovim pojmovanjem poštenja vsako kompromisarstvo, kupčkanje in licemrsko sprenevedanje. Ker je bil tak, je užival med svojimi sorbci in vsemi drugimi občani velik ugled in spoštovanje. Zgodovina NOB, ki jo je z vsem svojim bitjem želel podaljševati, tudi med mlade rodove prihodnosti, to mu je tudi izjemno uspevalo, ga bo kot neustrašnega borca proti okupatorju postavila na zasluženeno mesto. Mi ga pa z velikim spoštovanjem kot borca in poštenjaka v tem času upadanja človeških in družbenih vrednot postavljamo na trajno mesto v naš domžalski zgodovinski spomin in v naša srca. To spoštovanje in to ljubezen si je Savo s svojim pokončnim, predanim in vseskozi poštenim življenjem tudi zaslužil.

Ob Zajčevi 70. letnici so mu izročili darilo tudi predstavniki Kulturne skupnosti in ZKO.

Andrej Zajc – 70-letnik

Meni je vseč Andrej Zajc, najbolj vseč na njem pa mi je to, da Andrej Zajc nikoli ni bil Zajc. Poznavala se takole slabih ali dobrih 30 let, ko je bil Andrej Zajc približno mojih let.

Za to, da lahko rečem, da ni bil Zajc nikoli Zajc imam trdno oporo in dokaze. Marsikaj je že napisal in vsako reč, tudi bedarije, neslanosti in drugo težavno robo je tudi podpisal. To, da znaš, hočeš in zmoreš vedno stati za svojo stvarjo, ne zmore vsak, še več, zmorejo le najmočnejši, tisti s trdnim značajem. Stati na čistini in pustiti z vsemi topovi in puškami, da strejljajo vate — je dano le malokomu. Zajcu — je!! Doživel in preživel je marsikaj, življenje mu je navsezadnje prineslo spoznanje, da vsaka krogla ne zadene, tako se ljudje s pčogumom tudi izpostavljajo. On se je vedno, na mnogih področjih. Kot on nikoli ob svojem glasnem govorjenju nikoli nikomur ni ostal nič dolžan, tudi njegave niso nosili po rokah in ga še vedno ne. On tega tudi ne pričakuje in mislim, da mu je to tudi prav.

Je že tako, da je čas nezaustavljiv, k sreči ali na žalost tudi za Zajca. On je šel naprej premočno po svoji poti, po taki, kot je mislil,

da je prava. Ni se preračunljivo pomikal ne k levi ne k desni strani. Zato ga cenim, zato ga cenijo in zato ga cenite tudi vsi tisti, ki ga poznajo in ki ga poznate.

Marsikaj smo mu v OP, marsikaj pa mu nismo mogli objaviti. Velikokrat se zgodi, da je v človeško razumljivo zameri marsikdo prenehal dopisovati, zdelo se mu je »izpod časti«, da bi še nosil članke nekemu v presojo ali so za objavo ali ne.

Andrej Zajc, je tisti človek, ki ne pestuje zamer, ki je odprt, sproščen in sploh tak, da ga je težko definirati.

Andreja Zajca je res težko definirati, ker je preprosto Zajc tak, kot je. Po svoje! Vedno je bil upornik in to svoje vrste, trmoglav, premočrten, včasih siten, glasen, ampak Zajc, prepoznavno Zajc. To, da je tak je simpatično, normalno, razumljivo in pošteno.

Predvsem pa je Zajc mlad. Po telesu, predvsem pa po duši. Mlad! Tak ostani, Andrej!

M. Brojan

Druga plat medalje: odgovor na članek

Cvekarje rešujejo: Spoštovana gospa!

Nekajkrat sem prebral vaše pismo in čedalje manj mi je jasno, komu in zakaj ga pišete! Vendar bom odgovoril nanj. Vem, da bi bilo ceneje in bolje, če bi se pogovorila po telefonu, a vrgli ste rokavico in jaz sem jo pobral. Pobral sem jo predvsem zato, da bi pokazal, kako si predstavljam demokratsen dialog v časopisu.

1. Zahtevate odgovor vodstva šole. Katere šole? Teksasa, Arizone? Vi ne navajate niti šole, niti dneve, niti predmeta. Preveč nejasnosti, da bi lahko pričakovali kakršenkoli odgovor.

2. Gospa, Vi trdite, da učitelji nočejo učiti in potem obširno polemizirate s tem »ne hotenjem«. Toda učitelj je (kot razberem iz vašega članka) hotel in delal s cvekarji.

Naj ponazorim z drugo zgodbo.

Peljem se v avtobusu. Voznik sunkovito zavre in torbica mi pade iz rok. V sebi zakolnem in ne poskusim izvedeti razloga za naglo zaviranje. Doma sedem k papirju in se na dolgo razpišem o nesramnem šoferju, ki vozi tako divje, da potnikom padajo predmeti iz rok. Javno bi spraševal vodstvo prevoznega podjetja, kaj misli o takih šoferjih. Podjetje bi verjetno odgovorilo: »Če bi šofer zavrl zaradi lastnega pobalinstva, bi se vam vljudno opravičil, toda zavirati je moral zaradi avta, ki je nepričakovano zavil pred avtobus!«

Moja zgodba, jeza in kritika bi se sesula kot hiša iz kart.

3. Verjetno se ne bi oglasil na vaš članek, če ne bi iz njega vela neka oblastniška logika do učiteljev. To logiko je lepo razkrinal Ivan Cankar v

Še enkrat: Kaj se dogaja na Fajfarjevi...

Sicer nisem nikjer omenjen z imenom in priimkom, vendar sem pri zadevi Fajfarjeva ulica prizadet in kot se reče — zraven. Gre za to, da so strokovnjaki ulico prilagodili pozidavi tako, kot njim paše, pri tem pa niso upoštevali mnenja drugih. Prišlo je celo do tega, da je prizadeti strokovnjak Narobe sam sebi izposloval pred lastno hišo cesto v širini 4,5 m, pred nama dvema obrtnikom pa je cesta široka 3,35 m — gledano od katastrske meje, od

koder naj bi bila cesta odmerjena.

Povem naj, da so strokovnjaki postavili robnike ob moji odsotnosti, in sicer tako, da so robnike postavili izven dogovora prej, kot pa je bilo izdano gradbeno dovoljenje.

Vse, kar se dogaja v tej ulici, poteka na nepravni, rečem lahko spriatizirani način. Močno me zanima, kdo je tov. Narobeta postavil za nadzornega, ob tem, ko vem, da je bil na zboru krajanov postavljen samo za predsednika gradbenega odbora.

Kar zadeva pločnik na glavni Fajfarjevi ulici pa lahko točno vidimo sposobnost strokovnjaka Narobeta, ki po mojem mnenju ne pozna niti na meter, to trditve pa rade volje vsakomur tudi pokažem na konkretnih izvedbah na cestišču. So dobro vidne!

Ni treba biti velik strokovnjak,

Martinu Kačurju (verjetno poznate pridigo blatnolskega župnika) in Hlapcih.

Na to Cankarjevo tematiko sem pred štirimi leti že pisal v Občinskem poročevalcu, a je uredniški odbor zavrnil objavo, ker je bilo takrat treba brez-pogojno uresničevati zahtevo po 5 odstotnem zastajanju osebnih dohodkov v družbenih dejavnostih.

4. Draga gospa! Verjetno bi bilo bolje, če bi članek poslali naravnost na šolo. Tiskarski škrat vam je (mislim, da niste tako slabi v pravopisu) v časopisu naredil toliko napak (manjkajo narekovaji, vprašaji, oklepaji, ...), da so posamezni stavki nerazumljivi.

5. Cenjena gospa! Dovolite mi, da poskusim odgovoriti tudi na zastavljena vprašanja, čeprav se mi upira odgovorjati nekemu, ki ostro sprašuje iz varnega zavetja anonimnosti.

a) Ali učitelj lahko spusti učence od pouka? Ne, če zaradi tega trpita kakovost in količina naučenega.

b) Ali je prav, da jih spusti? Odvisno od konkretnih okoliščin. Včasih deluje vzpodbudno, če učencem »pokloniš« deset minut zadnje ure, da ujamejo vlak ali avtobus.

c) Ali je to predvideno? V učnem načrtu učitelj to lahko predvidi.

d) Ali ni odsotnosti iz šole preveč? Da preveč jo je! Toda »fliperaš«, »pohajkova-lec«, »špricar«, »hazarder« in »bifejaš« ne postane učenec zaradi spuščanja od pouka. Saj že sami ugotovljate, da je vaš, ker je pravilno vzgojen, prišel domov.

6. Naj končam! Mislim, da je demokratična polemika javna, konkretna, temelji na dejstvih (ne na občutkih ali podtikanjih), ni žaljiva in je enakopravna.

Poleg tega se mi zdi, da je edino na poteze oblastnikov upravičeno takoj reagirati v časopisu. Trgovino, soseda, gostilno, banko, šolo ali obrtnika pa je pošteno najprej opozoriti na napako ali »napako« in šele potem »dati v časopis«.

Igor Lipovšek Lenasi

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SLEPIH IN SLABOVIDNIH — LJUBLJANA

Ljubljana, Jamova 5

Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Ljubljana poziva vse tiste občane, ki so prizadeti na vidu in smatrajo, da bi bilo lahko zaradi izgube vida člana našega društva, da se zglašajo na sedežu društva v Ljubljani, Jamova 5, kjer bodo dobili vsa informacije.

Uradne ure so: v ponedeljek od 8.—17. ure, sredo od 8.—14. ure in v petek od 8.—14. ure.

Pripominjamo, da so člana društva lahko vsi občani, imajo izgubo vida nad 60 %.

pa se lahko vidi, da stvari na Fajfarjevi potekajo stransko po domače, očitno pa je to videl tudi urednik OP na obisku, ko je pred novim letom zbiral v naši ulici oglase.

Poudarjam, da je to edina sreča, da je sam naletel na to, saj mi sicer ne bi verjeli, če bi se jaz sam začel lotevati problema, ki se ga je lotil on. Mislim, da ima pravi čudi me samo to, da svojega ne povedo inšpekcijske službe, ki bi morale tako vročo temo reševati hitreje.

Mnenja sem, da ne natolčujem, ne potvarjam stvari, želim si le objektivne presoje, ne pa take, ki bo v funkciji interesov »posvečenih«.

To je moja želja in menim, da sta oba prispevka: Brojana zadnjič in moj danes napisana v tej smeri.

Anton Slak, Domžale, Fajfarjeva 2

SLAMICE

Še ena obletnica

Znani domžalski občan nas je opozoril, da je minilo že 10 let od ustanovitve podiralnega odbora zgradbe Čebokli.

Predlagamo svečano sejo in ustrezno fešto, katera naj bo organizirana pri Čebokliju...

Oživimo idejo

Prav je, da pogledamo tudi majčkeno nazaj in oživimo idejo o kompostarni, ki je kar precej burila duhove v naši občini. Bojimo se, da od vseh obiskov tako v zahodni, kot srednji in vzhodni Evropi, kjer so si raznorazni dejavniki ogledovali, kako bo izgledala bodoča domžalska kompostarna, in vseh ambicij, ki jih najbrž nekateri še niso pokopali, v občini ostal le (milo rečeno) kompost...

Veliki met

Glede na informacijo, da je Mengšanom uspel veliki met, pričakujemo pa še nekaj močnih lučajev, jim želimo, da bi bili ti lučaji tako močni, da bi jim podrlj nekatero stare stavbe v centru, ki kar kličejo po obnavljanju, stricev iz Kanade pa zanje trenutno še ni...

Kaj čakate

Središče Domžal se bliskovito prenavlja, v samem centru pa se vendarle še najde kakšna starejša stavba. Kaj čakate, načrtovalci, kaj ni že čas, da tudi poslednje znake nekdanje domžalske zgodovine zbršete z zemeljske oble?

Da se ve, kdo je kriv...

Kar že pri nekaj primerih raznih problematičnih zadev je bilo ugotovljeno, da je kriv srednjeročni prostorski plan, ki se kar noče in noče sprejeti. Le čakaj, vsak čas bomo zah-

tevali odgovornost! In tvoja je kar velika, saj smo ti že ob sprejemu objubljali, da te bomo spremenili, ti pa kar nič!!!

Počakajte še malo

Menda se nekateri razburjajo, češ kako umazane so naše Domžale. Ja, počakajte še malo, kaj ne veste, da je tradicionalna akcija ZA ČISTE IN ZELENE DOMŽALE šele aprila...

ŠE VEČ OBČINSKIH PROSLAV

Če bo vsaka občinska proslava povezana z otvoritvijo vsaj takšne pridobitve, kot je bila letošnja, potem predlagamo, da imamo tudi v letošnjem letu v naši KS vsaj 2 (z besedo: dve) občinski proslavi, lahko pa tudi tri... Saj veste, da nam še marsikaj manjka...

MORDA BO POMAGALO

Ustreznemu organu pri Občinski skupščini predlagamo, da takoj sprejme sklep, da bo letošnja proslava občinskega praznika v naši krajevni skupnosti — predlagamo lokacijo — ODLAGALIŠČE GOSPODINJSKIH ODPADKOV na MOČILNIKU. Ustrezni organi KS, takoj najjavite kandidature, zanesljivo vas bomo podprli, saj upravičeno pričakujemo, da v primeru, če bo kandidatura sprejeta, smetišča v Dobu maja 1989 ne bo več.

POGLED NAPREJ

Glede na veliko število investicij, ki jih bomo zaključili v prihodnjem letu in jim bodo morale slediti slavnostne otvoritve, se en konkreten predlog: treba bo raztegniti krajevni praznik vsaj na en teden, da bo vse otvoreno v njegovo počastitev, pa kandidacijo začnite nabirati, fantje in dekleta, pa kakšen dan dopusta bo tudi prav prišel...

Druga stran medalje:

Odmev s Fajfarjeve:

Apel podobo na ogled postavi

V praznični, zdaj že lanski številki Občinskega poročevalca je bilo nekaj malega prostora odmerjeno tudi »mojstrom, ki vedrilo in oblačijo cestne odločitve« kot jih vidi avtor Matjaž Brojan.

Pristranski zapis na nivoju šanka in čveka, ki podaja izkrivljeno resnico, kot smo je bili vajeni v delu beograjskega tiska na medrepubliškem nivoju — eto pa sada i u našem gradu! Prostora za izkrivljeno in zmanipulirano resnico je bilo v tem zapisu dovolj. Vsem, ki poznamo razmere v naši ulici je jasno, da ima omenjeni članek poleg avtorja tudi svojega bobra, katerega bi povprečni enigmatik hitro našel na hrbtni strani.

Osnova gradnji je bila projektna dokumentacija, na podlagi katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje in izvajana gradbena dela. Projektant, nadzor in izvajalci (po vaše mojstri) smo se kar najbolj potrudili, da smo ulico »ukrojili« med že obstoječo pozidavo in uvoze dvorišč, tako višinsko kot tlorisno. In kje ste bili z ostrino vašega peresa, ko je ulica bila še kolovoz poln blata ali prahu!?

Res, tedaj je niso utesnjevali betonski robniki in če je naneslo se je dalo parkirati ali peljati kar po sosedovem. Vsi pa vendar nimamo tako negativnega odnosa do teh strokovnjakov, katerega kar počez tako vneto kritizirate — kot da se bojite hvale o njih.

Z njihovo pomočjo smo v kratkem času pripeljali gradnjo od zamisli do asfaltne prevleke, s podzemnimi vodi javne razsvetljave, cevne kanalizacije telefona in kableske TV. Vsa ta prizadevanja in trud blatite na osnovi deset minutnega laičnega pogleda in že vidite najmanj tri absurde.

Ne bom vas prepričeval o tehniških predpisih in standardih, vozniških elementih in drugih pogojih, ki so narekovali za vas sporno širino ulice, saj imate povsem svoja merila. Žal

pa ne upoštevate tistih o objektivnem in nepristranskem poročanju, kar vam narekuje novinarska etika. Veliko je še cest v naši občini, ožjih od naše slepe ulice, ki povezujejo cele vasi, občinska središča, imajo celo značaj lokalne ceste a ni pravega, ki bi stvar premaknil — poskusite vi, le način morate spremeniti. Morda vam bo prisluhnil kateri od »strokovnjakov, ki vam gredo že rahlo na živce« kot pravite. Verjetno pa nimate nič proti samozvanim strokovnjakom, ki se razumejo in spoznajo na vse, tudi na projektiranje in gradnjo cest.

— Te zavrne obraznik imenitni rekoč: »Le čevlje sodi naj Kopitar!«

Daniyel Narobe Fajfarjeva ulica 9 Domžale

ODGOVOR:

Lepo je, da ste se v Fajfarjevi zganili, zanimivo je pa to, da ste se zganili, domorodci, ki v ulici živite in očitno o usodi ulice tudi v (ne) strokovnem smislu vedrite in oblačite.

Moti me pa to, da se pri mnogih takih nepravilnostih motajo včasih bolj blizu, včasih bolj od daleč vedno isti »mojstri«, ki sem jih že spoznal in se k sreči sedaj tov. Narobe, tudi sicer edini, dajete na svitlo z imenom in priimkom. Pa ga imamo, enega od njih!!! Počaščen sem z vašo ugotovitvijo, da se na vse spoznam. To so že zdavnaj pred vami ugotovili tudi drugi in naposled to tudi že sam vem.

Nisem veliko o življenju dosegel. Pa vendar toliko, da sem vas uspel naučiti kot učitelj materinščine recimo pred 20 leti zadnjih stihov Prešernove »Apel podobo na ogled postavi« in ki ste jo uspešno kontekstu — pravič v zgodovini slovenskega pisanja inovativno uporabili. BRAVO! Dovolite mi vendarle, glede na to, da ste me strokovno popolnoma dotolkli, da mi ostane samo čisto majčkeno prepričanje, da je to, kar ste kot strokovnjak izdelali, pač odsev vašega pojmovanja, stroke — in znanja.

Ker sem priznan v mnogih poklicih in veččinah, ki jih navajate, mi dovolite, da vam pokažem še eno:

NOMEN EST OMEN
Kako pa delo prav naj gre, če pa je zraven Narobe?

Matjaž Brojan